Πίνακες
ἀνωμάλων ῥημάτων
Γ. Σοφοκλέους

ΠΙΝΑΚΕΣ

ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

ΜΕΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΚΑΙ

ΠΑΡΕΡΓΩΝ ΕΝ ΤΕΛΕΙ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΥΠΟ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ
1898

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μου καταδιώκεται κατὰ τοὺς νόμους ὡς κλοπιμαῖον.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μῦρον ἐπὶ φακῇ, ἔλεγεν ἄν τις· ἀναγινώσκων πρόλογον ἐπὶ βιβλιαρίου τοιούτου· ὀλίγας ὅμως λέξεις πρὸς ἐξήγησιν τῶν λόγων, ἐξ ὧν ὡρμήθημεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἔργου, δὲν θεωροῦμεν περιττάς.

Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου συνέγραψαν οὐκ ὀλίγοι, κατ' ἀλφαβητικὴν μὲν σειράν, ἀλλ' ἄνευ διακρίσεως εἴδους καὶ κατὰ μέθοδον μᾶλλον εἰς μαθητὰς Γυμνασίων κατάλληλον, ἐξ ἧς οἱ τῶν Ἑλλην. σχολείων, καὶ δὴ οἱ τῶν κατωτέρων τάξεων μαθηταί, μεθ' ὅσους καὶ ἂν κατέβαλλον κόπους, ἐλάχιστα ἠδύναντο νὰ ὠφελῶνται, ὡς καὶ ἐν τῇ τῶν ὁμαλῶν κλίσει προσκόπτοντες, εἰς δὲ τῶν ἀνωμάλων τὸν σχηματισμὸν πάντῃ ἀκατάρτιστοι ὄντες. Τούτοις ἰδίως ἐπιθυμοῦντες νὰ βοηθήσωμεν ἐν τῇ μελέτῃ τῶν ἑλληνικῶν, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ διακρίνωμεν τὰ ῥήματα ταῦτα, κατὰ τὰ κοινῶς ἤδη παραδεδεγμένα καὶ τὰς ἐν χρήσει Γραμματικάς, εἰς α') *Ἀνώμαλα κατὰ μετασχηματισμόν*, β') *Ἀνώμαλα ἐλλειπτικὰ* καὶ γ') *Ἀνώμαλα κατὰ σημασίαν*· τὰ δὲ ἑκάστου εἴδους ῥήματα νὰ τάξωμεν ἐν *πίναξιν* κατὰ συστήματα καὶ τοὺς τρόπους, καθ'

οὓς ἀπαντᾷ ἡ ἀνωμαλία, ἐκτενέστερον δέ, καθ' οὓς τρόπους μετασχηματίζεται τὸ ἀρχικὸν θέμα. Μετὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην περιελάβομεν ἐν *'Αλφαβητικῷ Καταλόγῳ* τὰ κυριώτερα τῶν ἀνωμάλων, μετὰ παραπομπῶν ἑκάστου εἰς τοὺς οἰκείους πίνακας, ἔνθα καὶ ὁ πλέον ἀγύμναστος μαθητής, ἐκ τοῦ Καταλόγου ὁδηγούμενος, οὐ μόνον ἀμέσως εὑρίσκει εἰς ποῖον εἶδος ὑπάγεται τὸ ζητούμενον, ἀλλὰ συγχρόνως βλέπων καὶ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ τύπου ἀνώμαλα, καὶ ἐπεξεργχόμενος αὐτά, δύναται διὰ τῆς συχνῆς ἐπισκοπήσεως ἀσυνειδήτως πως νὰ προσοικειωθῇ πρὸς αὐτά, καὶ βαθμηδὸν σὺν τῷ χρόνῳ προϊόντι ἐξ ἀκοῆς μόνον νὰ διακρίνῃ ἐν ἑκάστῳ ῥήματι τί ἦν τὸ ἀρχικὸν θέμα, καὶ ὁποίου εἴδους ἀνωμαλίαν ὑπέστη.

Πρὸς ἔνδειξιν, τέλος, ὁποίαν ἔχει ἐπὶ τῆς ῥίζης ἰσχὺν ὁ διάφορος σχηματισμός, προσεθέμεθα τίτλῳ ***Παρέργων***, ὡς προδιάθεσιν εἰς τὴν σύνταξιν, ῥήματα τῆς αὐτῆς ῥίζης, ἀλλάσσοντα ἔννοιαν κατὰ τὸν διάφορον σχηματισμόν, καὶ τὰ λεγόμενα *ἐφετικά*.

Τοιοῦτον τὸ ἀνὰ χεῖρας ἔργον, καὶ οὗτος ὁ τοῦ πονηματίου σκοπός, οὗ πρὸς ἐπίτευξιν ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμενῆ σύμπραξιν τῶν ἐλλογίμων συναδέλφων.

Ἐν Ὕδρᾳ κατ' Αὔγουστον.

Α΄. ΑΝΩΜΑΛΑ ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ

ΠΙΝΑΞ Α΄.

Ῥήματα ἔχοντα τὸ F

Ἄγνυμι (Fαγ-Fαγνυ), διὸ ὁ ἀόρ. κατέαξα
ἁλίσκομαι (Fαλ - Fαλο-Fαλισκ) ἀόρ. ἑάλων
ἀνοίγω (Fοιγ-Fοιγνυ)
ἀπολαύω (λαFω)
† ἀργῶ (αFεργ)
† βασκαίνω(βαF-σκ-αν-jω)
ἑλίττω (Fελικ)
ἕλκω, ἑλκύω (Fελκ)
ἔοικα (Fεικ-Fικ) ὑπερσ. ἐῴκειν
ἐπιορκῶ (ἐπίFορκος)
ἐργάζομαι (Fεργ)
ἑστιάω-ῶ (Fεστία)
† θέω (θεF)
θραύω (θραF)
καίω, κάω (καF μετὰ προσφύματος ι)
κλαίω, κλάω (κλαF μετὰ προσφύματος ι)
κλείω (κλεF μετὰ προσφ. ι)
κράζω (κραFγ)
λέγω, εἶπον (Fεπ)
νέω (νεF)
οἶδα (Fειδ-Fιδ)
ὁράω-ῶ (Fορ)
πλέω (πλεF)
πνέω (πνεF)
πολιορκῶ (πολις-Fερκος)
† πταίω (πταF-πτα-jω)
† ῥέπω (Fρεπ)
† ῥήγνυμι (Fραγ-Fρηγνυ)
ψαύω (ψαF)
ὠθέω-ῶ (Fωθ-Fωθε)
ὠνέομαι-οῦμαι (Fωνε)
F μετὰ τοῦ j ἔχει τὸ σείω (σεFjω).

Σημ. Ἐν τοῖς διὰ σταυροῦ σημειουμένοις τὸ F ἐπεσκιάσθη.

ΠΙΝΑΞ Β΄.

Ῥήματα ἔχοντα τὸ σ.

1) *Τὰ ἔχοντα ἀρκτικὸν τὸ σ.*

Ἅλλομαι (σαλ)
ἕπομαι (σεπ)
ἔχω (σεχ-σχ-σχε)
ἵημι (σε-ση) (σί-ση-μι)
ἴσχω (σεχ-σχ)
(ὑπ)ισχνοῦμαι (σισχ-ισχ)
(μείρομαι) (σμερj)
ῥάπτω (σραφ).

σ δὲ καὶ Ϝ *ἔχουν τὰ*

ἐάω-ῶ (σεϜα)
ἐθίζω (σϜεθ)
ῥέω (σρε καὶ σρεϜ).

2) *Τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα τὸ σ.*

Ἄγαμαι (ἀγασ)
αἰδέομαι-οῦμαι (αἰδεσ)
ἀκέομαι-οῦμαι (ἀκεσ)
(ἀμφι)έννυμι (εσ)
ἀρκέω-ῶ (ἀρκεσ)
ἄχθομαι (ἀχθεσ)
δέω (δένω) (δεσ)
εἰμὶ (ἐσ, ἐσμί, ἐμμί, εἰμί)
ζέω (ζεσ)
ζώννυμι (ζωσ-νυ-μι)
κεράννυμι (κερασνυμι)
κορέννυμι (κορεσ)
κρεμάννυμι (κρεμασ)
ξέω (ξεσ)
πετάννυμι (πετασ)
σβέννυμι (σβεσ)
σκεδάννυμι (σκεδασ)
σπάω-ῶ (σπασ)
τελέω-ῶ (τελεσ)
χώννυμι, χόω (χωσ.).

ΠΙΝΑΞ Γ΄.

Ρήματα λαμβάνοντα ἐνεστωτικὸν ἀναδιπλασιασμόν.

Βιβάζω (θέμ. βαδ)
γίγνομαι (γεν)
δίδωμι (δο)
ἵημι (ση, σίσημι)
ἵστημι (στα, σιστα)
κίχρημι (χρα)
πίμπλημι (πλε) καὶ ἀναδιπλασιασμὸν μετὰ τοῦ ν
πίμπρημι (πρε) » » » » »
πίπτω (πετ)
τίθημι (θε)
τίκτω (τεκ, τιτεκ-τιτκ-τικτ)
ὑπισχνοῦμαι (ἰσχ-σισχ)
τὸ *ὀνίνημι* (ὀνα) λαμβάνει ἀναδιπλασιασμὸν μετὰ τὸ ο (να-νινα).

Καὶ τὰ ἐν τῷ Δ΄. Πίνακι ὑπ' ἀρ. θ΄ σελ. 13.

ΠΙΝΑΞ Δ΄.

Ῥήματα, ὧν ὁ ἐνεστὼς σχηματίζεται μετὰ προσφύματος.

α΄) Ῥήματα ἔχοντα πρόσφυμα τὸ j.

1) Ῥήματα, ἐν οἷς τὸ j ἀφομοιοῦται μετὰ τοῦ χαρακτῆρος.

Ἀγάλλω (ἀγαλ-jω)
ἀγγέλλω (ἀγγελ-jω)
ἅλλομαι (ἁλ-jομαι)
ἀνατέλλω (ἀνατελ-jω)
βάλλω (βαλ-jω)
ἐντέλλομαι (ἐντελ-jομαι)
θάλλω (θαλ-jω)
μέλλω (μελ-jω)
ὀκέλλω (ὀκελ-jω)
πάλλω (παλ-jω)
ποικίλλω (ποικιλ-jω)
σκέλλω (σκελ-jω)
στέλλω (στελ-jω)
τίλλω (τιλ-jω)
φθέγγομαι (φθεγ-jομαι)
ψάλλω (ψαλ-jω).

2) Ῥήματα ἀναπληρωτικὴν λαμβάνοντα ἔκτασιν ἕνεκα τοῦ j.

Ἀγείρω (ἀγερ-jω, ἀγερρω ἀγερω, ἀγείρω)
ἀμύνω (ἀμυν-jω ἀμύνω),
δύω (δυ-jω,, δύω)
ἐγείρω (ἐγερ-jω, ἐγείρω)
θύω (θυ-jω θύω)
κείρω (κερ-jω κείρω)
κλίνω (κλιν-jω - κλιννω κλίνω)
κρίνω (κριν-jω κριννω, κρίνω)
κτείνω (κτεν-jω κτείνω)
λύω (λυ-jω-λύω)
ὀδύρομαι (ὀδυρ-jομαι)
οἰκτείρω (οἰκτερ-jω)
ὀφείλω (ὀφελ-jω)
πλύνω (πλυν-jω, πλύνω)
σπείρω (σπερ-jω)
τείνω (τεν-jω)
φθείρω (φθερ-jω)
φύρω (φυρ-jω φύρω)
φύω (φυ-jω φύω).

3) Ρήματα, ἐν οἷς μετατίθεται τὸ j πρὸ τοῦ χαρακτῆρος ὡς ι.

Αἴρω (ἄρ-jω, αἴρω καθαίρω)
αὐαίνομαι (αὐαν-jομαι)
βαίνω (βαν-jω)
γεραίρω (γεραρ-jω)
εὐφραίνω (εὐφραν-jω)
καίνω (καν-jω)
κερδαίνω (κερδαν-jω)
μαίνομαι (μαν-jομαι)
μαραίνω (μαραν-jω)
μείρομαι (μερ-jομαι-σμερ)
μιαίνω (μιαν-jω)
ξηραίνω (ξηραν-jω)
ὀσφραίνομαι (ὀσφραν-jομαι)
περαίνω (περαν-jω)
ποιμαίνω (ποιμαν-jω)
πταίρω (πταρ-jω)
πταίω (πτα-jω)
σημαίνω (σημαν-jω)
τεκμαίρομαι (τεκμαρ-jομαι)
ὑφαίνω (ὑφαν-jω)
φαίνω (φαν-jω)
χαίρω (χαρ-jω)
χαλεπαίνω (χαλεπαν-jω).

4) Ρήματα ὧν ὁ χαρακτὴρ μετὰ τοῦ j τρέπεται εἰς ζ.

Ἁρπάζω (ἁρπαγ-jω)
βάζω (βιβάζω) (βαδ-jω)
γνωρίζω (γνωριδ-jω)
δεκάζω (δεκαδ-jω)
διστάζω (δισταγ-jω)
ἕζομαι (ἑδ-jομαι)
εἰκάζω (εἰκαδ-jω)
(καθ)ίζω (ἱδ-jω)
κιθαρίζω (κιθαρισ-jω)
κλάζω (κλαγ-jω)
κλύζω (κλυδ-jω)
κολάζω (κολαδ-jω)
κομίζω (κομιδ-jω)
κράζω (κραϜγ-jω)
κτίζω (κτιδ-jω)
λήζομαι (ληϊδ-jομαι)
λογίζομαι (λογιδ-jομαι)
μερίζω (μεριδ-jω)
μεταχειρίζω (χειριδ-jω)
νίζω (νιβ-jω).

ὄζω (ὀδ-jω)
οἰμώζω (οἰμωγ-jω)
ὀλολύζω (ὀλολυγ-jω)
παίζω (παιδ-jω)
στενάζω (στεναγ-jω)
σχίζω (σχιδ-jω)
σῴζω (σῳδ-jω)
φράζω (φραδ-jω)

Σημ. Τὸ *σαλπίζω* ἔχει θ. *σαλπιγγ*. ὅθεν *ἐσάλπιγξεν*.

5) Ῥήματα, ὧν ὁ χαρακτὴρ (ἄφωνον) μετὰ τοῦ j τρέπεται εἰς ττ.

Αἰνίττομαι (αἰνιγ-jομαι)
ἀλλάττω (ἀλλαγ-jω)
ἁρμόττω (ἁρμογ-jω ἁρμοδ-jω)
βήττω (βηχ-jω)
βλίττω (βλιτ-jω)
δράττομαι (δρακ-jομαι)
ἑλίττω (ἑλικ-jω)
κηρύττω (κηρυκ-jω)
μάττω (μαγ-jω)
μυσάττομαι(μυσαγ-jομαι)
ὀρύττω (ὀρυχ-jω
πλάττω (πλαθ-jω)
πλήττω (πληγ-jω)
πράττω (πραγ-jω)
συρίττω (συριγ-jω)
σφάττω (σφαγ jω)
ταράττω (ταραχ-jω)
τάττω (ταγ-jω)
φράττω (φραγ-jω)
φρίττω (φρικ-jω).

Σημ. Τὰ *πτήσσω* (πτηκ-jω) καὶ *πτύσσω* (πτυκ-jω) τρέπουσι τὸν χαρακτῆρα μετὰ τοῦ j εἰς *σσ*.

β') Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα τὸ ν.

Βούλομαι (βολ- ν - ομαι- βολλ-ομαι, βολ-ομαι)
δάκνω (δακ-ν-ω)
δύω (δυ-ν-ω Δημοσθ.)
κάμνω (καμ-ν-ω)
πίνω (πι-ν-ω)
τέμνω (τεμ-ν-ω)
τίνω (ἀποτίνω) (τι-ν-ω)
φθάνω (φθα-ν-ω)
φθίνω (φθι-ν-ω).

ν *δὲ μετὰ τοῦ* j *λαμβάνουσι τὰ*

βαίνω (βα-ν-jω	κρίνω (κρι-ν-jω)
κλίνω (κλι-ν-jὼ)	πλύνω (πλυ-ν-jω).

γ′) Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα **νε**.

(ἀφ)ικνέομαι-οῦμαι (θ. ικ)	κινέω-ῶ (θέμ.κι) (1)
(ὑπ)ισχνέομαι-οῦμαι(σισχ)	(προσ)κυνέω-ῶ (κυ).

δ′) Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα **νυ**

Ἄγνυμι (ἀγ-νυ-μι).	ὄλλυμι (ὀλ-νυ-μι)
ἀμφιέννυμι (ἀμφιεσ-νυ-μι)	ὄμνυμι (ὀμ-νυ-μι)
ἄρνυμαι (ἀρ-νυ-μαι Πλάτ.)	πετάννυμι (πετασ-νυ-μι)
δείκνυμι (δεικ-νυ-μι)	πήγνυμι (πηγ-νυ-μι)
εἴργνυμι (εἰργ-νυ-μι)	πτάρνυμαι (πταρ-νυ-μαι)
ζεύγνυμι (ζευγ-νυ-μι)	ρήγνυμι (ρηγ-νυ-μι)
ζώννυμι (ζωσ-νυ-μι) (2)	ρώννυμι (ρωθ-νυ-μι)
κεράννυμι (κερασ-νυ-μι)	σβέννυμι (σβεσ-νυ-μι)
κορέννυμι (κορεσ-νυ-μι)	σκεδάννυμι (σκεδασ-νυ-μι)
κρεμάννυμι (κρεμασ-νυ-μι)	στρώννυμι (στορ-στρω-ν-νυ-μι)
μίγνυμι (μιγ-νυ-μι)	
οἴγνυμι, (οἴγω, ἀνοίγω) (οἴγ-νυ-μι)	χώννυμι (χωσ-νυ-μι).

Τὸ *ἐλαύνω* (ἐλα-νυ-ω) ἐσχηματίσθη κατὰ μετάθεσιν

---

(1) Ἴδε Πίνακα ΙΑ′. σελ. 22.

(2) Κατ' ἀναλογίαν καὶ τὰ *ῥώννυμι*, *στρώννυμι* καίτοι μὴ ἔχοντα *σ*.

καὶ τροπὴν τοῦ *νυ* εἰς *υν* καὶ συναίρεσιν τοῦ χαρακτῆρος **α** μετὰ τοῦ *υ* εἰς *αυ*.

ε΄) Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα **αν** ([1])

Ἁμαρτάνω (ἁμαρτ-αν-ω)	αὐξάνω (αὐξ-αν-ω)
αἰσθάνομαι(αἰσθ-αν-ομαι)	βλαστάνω (βλαστ-αν-ω)
ἀπεχθάνομαι (ἀπεχθ-αν-ομαι)	δαρθάνω (δαρθαν-ω)
	ὀλισθάνω (ὀλισθ-αν-ω)

αν *δὲ μετὰ τοῦ* j *τὸ*

ὀσφραίνομαι (ὀσφρ-αν-jομαι).

ς΄) Τὰ λαμβάνοντα **αν** μετὰ τοῦ **ν** πρὸ τοῦ χαρακτῆρος.

Θιγγάνω (θι-ν-γ-αν-ω)	μανθάνω (θέμ. μαθ)
λαμβάνω (θέμ. λαβ)	πυνθάνομαι (πυθ)
λανθάνω (λαθ)	τυγχάνω (τυχ)
λαγχάνω (λαχ)	φυγγάνω (φυγ).

ζ΄) Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα **σκ**.

Ἀρέσκω (ἀρ, αρε-σκ-ω)	γηράσκω (γηρα-σκ-ω)
βιώσκομαι (βιω-σκ-ομαι)	ἱλάσκομαι (ἱλα-σκ-ομαι)
βλώσκω(μολώ-σκ-ω,μβλώ-σκω, βλώσκω)	μεθύσκω (μεθυ-σκ-ω)
	πάσχω (παθ-σκ-ω)
βόσκω (βο-σκ-ω) (μηλόβοτος) Πίν. ΙΑ΄. σελ. 22.	φάσκω (φα-σκ-ω)
	χάσκω (χα-σκ-ω).

([1]) **αν** μόνον λαμβάνουσι τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ ἀφώνου χαρακτῆρος σύμφωνον, **αν** δὲ μετὰ τοῦ **ν** λαμβάνουσι τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ χαρακτῆρος φωνῆεν.

Μετὰ προσφύματος δὲ **σκ** *καὶ* **αν** *καὶ* j τὸ βασκαίνω (βα-σκ-αν-jω).

η') Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα **ισκ**.

Ἁλίσκομαι (ἁλ-ισκ-ομαι) θνήσκω (θνη-ισκ-ω)
ἀναλίσκω (ἀναλ-ισκ-ω) κυΐσκομαι (κυ-ισκ-ομαι)
εὑρίσκω (εὑρ-ίσκ-ω) στερίσκω (στερ-ισκ-ω)

Μετὰ προσφύματος δὲ **ισκ** *καὶ* **αν**
ὀφλισκάνω (ὀφλ-ισκ-αν-ω).

Μετ' ἐνεστωτ. δὲ ἀναδιπλασιασ. καὶ προσφύματος **ισκ**
μιμνήσκω (μι-μνη-ισκ-ω).

Μετ' ἀττικοῦ δὲ ἀναδιπλασιασμοῦ
τὸ [*ἀραρίσκω*] (ἀρ-αρ-ισκ-ω). (Παρακειμένου μετοχὴ *ἀραρὼς* Πλάτ.)

θ') Μετ' ἐνεστ. δὲ ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ προσφύματος **σκ** τὰ

βιβρώσκω (βι-βρω-σκ-ω) (ἀπο)διδράσκω(δι-δρασκω)
γιγνώσκω (γι-γνω-σκ-ω) πιπράσκω (πι-πρα-σκ-ω)
διδάσκω (δι-δα-σκ-ω) [1] τιτρώσκω (τι-τρω-σκ-ω).

ι') Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα **τ**.

Ἅπτω (ἀφ-τ-ω) βλάπτω (βλαβ-τ-ω)
βάπτω (βαφ-τ-ω) θάπτω (θαφ-τ-ω)

---

[1] Ἰδ. Πίνακα ΙΑ'. (σελ. 22).

θρύπτω (θρυφ-τ-ω)
καλύπτω (καλυβ-τ-ω)
κάμπτω (καμπ-τ-ω)
κλέπτω (κλεπ-τ-ω)
κόπτω (κοπ-τ-ω)
κρύπτω (κρυβ-τ-ω)
κύπτω (κυπ-τ-ω)
ῥάπτω (ῥαφ-τ-ω)
ῥίπτω (ῥιπ-τ-ω)
σκάπτω (σκαφ-τ-ω)
σκήπτω (σκηπ-τ-ω)
σκώπτω (σκωπ-τ-ω)
τύπτω (τυπ-τ-ω).

Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐν τῷ Δ΄. Πίνακι.

α΄. Ῥήματα ἔχοντα πρόσφυμα τὸ j
β΄. Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα τὸ ν
γ΄. Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα νε
δ΄. Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα νυ
ε΄. Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα αν
ϛ΄. Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα αν μετὰ τοῦ ν
ζ΄. Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα σκ
η΄. Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα ισκ
θ΄. Τὰ μετ' ἐνεστ. ἀναδιπλασ. καὶ προσφύματος σκ
ι΄. Τὰ λαμβάνοντα πρόσφυμα τ.

ΠΙΝΑΞ Ε΄.

Ῥήματα τρέποντα τὸ ῥιζικὸν ε εἰς α.

Εἰς τὸν παθ. μέλλοντα, ἀόριστον καὶ παρακείμ.

Σπείρω [σπαρήσομαι], ἐσπάρην, ἔσπαρμαι)
στέλλω (σταλήσομαι, ἐστάλην, ἔσταλμαι) (καὶ ἔσταλκα)
στρέφω (στραφήσομαι, ἐστράφην, ἔστραμμαι)
τείνω (ταθήσομαι, ἐτάθην, τέταμαι) (καὶ τέτακα)
τρέπω [τραπήσομαι], (ἐτραπόμην, ἐτράπην, τέτραμμαι)
τρέφω (τραφήσομαι, ἐτράφην, τέθραμμαι)
φθείρω (φθαρήσομαι, ἐφθάρην, ἔφθαρμαι).

Οὕτω σχηματίζει τὸν παθητικὸν μέλλ. καὶ ἀόρ. καὶ τὸ *πλήττομαι*, σύνθετον ὄν, *(ἐκπλαγήσομαι, κατεπλάγην)*.

Μόνον εἰς τὸν ἀόριστον

κλέπτω, (ἐκλάπην) πλέκω (ἐπλάκην) [1].

Καὶ μόνον εἰς τὸν παρακείμενον

ἐντέλλομαι (ἐντέταλμαι) κείρομαι (κέκαρμαι).

---

(1) Ὁ ἀόρ. *ἐπλέχθην* ἔχει παθητ. σημασίαν.

ΠΙΝΑΞ ϛ'.

Ρήματα λαμβάνοντα ε μετὰ τὸν χαρακτῆρα πρὸς σχηματισμὸν τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ παρακειμένου. (1)

Αἰσθάνομαι (θέμ. αἰσθ.)
ἁμαρτάνω (θ. ἁμαρτ.)
ἀπεχθάνομαι (θ. ἀπεχθ.)
† αὐξάνω (θ. αὐξ.)
βλαστάνω (θ. βλαστ.)
† βόσκω (θ. βο-βοσκ.)
† βούλομαι (θ. βολ-βολν)
γίγνομαι (θ. γεν.)
(κατα)δαρθάνω (θ. δαρθ.)
† δέω (θ. δε. *ἐδέησε*)
† ἐθέλω (θ. ἐθελ.)
† ἐπιμέλομαι (θ. μελ.)
ἐρωτάω (ἐρήσομαι (θ. ἐρ.)
εὕδω (καθεύδω) (θ. εὕδ.)
εὑρίσκω (θ. εὑρ.)
† ἕψω (θ. ἕψ.)
μανθάνω (θ. μαθ.)
† μάχομαι (θ. μαχ.)
† μέλει (ἀπρόσ.) (θ. μελ.)
† μέλλω (θ. μελλ.)
μένω (θ. μεν.)
νέμω (θ. νεμ.)
† οἴομαι (θ. οἰ)
οἴχομαι (θ. οἰχ.)
ὀλισθάνω (θ. ὀλισθ.)
† ὀφείλω (θ. ὀφειλ.)
† ὀφλισκάνω (θ. ὀφλ.)
ῥέω (θ. ρε-ρυ)
† στερίσκω (θ. στερ)
τυγχάνω (2) (θ. τυχ)
τύπτω (θ. τυπ.-τυπτ.)
χαίρω (θ. χαρ.).

---

1 Καὶ τοῦ ἀορίστου ἐν τοῖς διὰ σταυροῦ σημειουμένοις.
(2) Μόνον εἰς τὸν ἐνεργ. παρακείμενον.

ΠΙΝΑΞ Ζ΄.

Τὰ διπλοῦν (ἀσθ. καὶ ἰσχ.) θέμα ἔχοντα.

Ἀλείφω (ἀλιφ-ἀλείφ.)
ἀναλίσκω (ἀναλ-ἀναλο)
ἔχθομαι (ἄχθ-αχθεσ)
βαίνω (βα-βαν μετὰ τοῦ j)
βάλλω (βλ-βαλ μετὰ τοῦ j)
δάκνω (δακ-δηκ)
δέδοικα (δι-δει-δεικ)
δέω (δένω) (δε-δεσ)
δοκέω-ω (δοκ-δοκε)
δύναμαι (δυνα-δυνασ)
εἶμι (ι-ει)
ἕλκω (ἑλκ-ἑλκυ)
ζεύγνυμι (ζυγ-ζευγ)
θνήσκω (θν-θαν)
καίνω (κεν-καν)
λαμβάνω (λαβ-ληβ)
λαγχάνω (λαχ-ληχ)
λανθάνω (λαθ-ληθ)
λείπω (λιπ-λειπ)
ὄλλυμι (ὀλ-ὀλε)
ὀνίνημι (ὀνα-ὀνη)
ὀσφραίνομαι (ὀσφρ-ὀσφραν)
πάσχω (πεθ-παθ (πενθ))
πείθω (πιθ-πειθ)
πίμπλημι (πλε-πλη)
πίμπρημι (πρε-πρη)
πίνω (πο-πῖ)
πίπτω (πτ-πετ)
πυνθάνομαι (πυθ-πευθ)
σήπω (σαπ-σηπ)
στρέφ (στρφ-στρεφ)
στρώννυμι (στρ-στρω)
σῴζω (σω-σῳδ)
τέμνω (τμ-τεμ)
τάκω (τακ-τηκ)
τίθημι (θε θη)
τίκτω (τα τεκ)
τρέπω (τρπ-τρεπ)
τρέφω (τρφ-τρεφ)
τρώγω (τραγ-τρωγ)
τυγχάνω (τυχ-τευχ)
φεύγω (φυγ-φευγ)
φημι (φα-φη)
χάσκω (χεν-χαν)
χέω (χε-χυ)
χράομαι-ῶμαι (χρα-χρη)
χώννυμι (χο-χωσ)
ὠθέω-ῶ (Ϝωθ-ὠθε).

ΠΙΝΑΞ Η'.

Ρήματα ἔχοντα περισπώμενον μέλλοντα

α') Πάντα τὰ ὑγρόληκτα καὶ ἐνρινόληκτα.
β') τὰ εἰς ίζω καὶ ίζομαι (1)

Κατ' ἀναλογίαν δὲ τά,

βιβάζω, μέλλων βιβῶ
ἐξετάζω, ἐξετῶ

Ἐκ δὲ τῶν περισπωμένων

ἀκέομαι-οῦμαι μ. ἀκοῦμαι
καλέω-ῶ μ. καλῶ
τελέω-ῶ μ. τελῶ
οὕτω καὶ τὸ βαρύτονον ἀλέω (ἀλήθω) μ. ἀλῶ

Καὶ κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς *αω*

ἐλαύνω (ἐλα-νύω) μ. ἐλῶ.

Ἐκ δὲ τῶν εἰς μι

ἀμφιέννυμι μ. ἀμφιῶ
ἀπόλλυμι ἀπολῶ.

---

(1) Πλὴν τῶν *δανείζω, ἀστείζομαι* καὶ *ῥαΐζω*.

ΠΙΝΑΞ Θ΄.

Βαρύτονα, ὧν ὁ β΄. ἀόριστος σχηματίζεται κατὰ τὸν εἰς μι τύπον (1)

Βαίνω β΄. ἀόρ. ἔβην
βιόω-ω, ἐβίων
γηράσκω, γηρᾶναι (μόνον)
γιγνώσκω, ἔγνων
(ἀπο)διδράσκω, ἀπέδραν
δύομαι καὶ δύω, ἔδυν
σβέννυμι, ἔσβην
σκέλλω, ἔσκλην
(τλάω) ἔτλην
ῥέω, ἐῤῥύην
φθάνω, ἔφθην
φθίνω, ἔφθιν, μετοχὴ φθίμενοι
φύω, ἔφυν
ὠνοῦμαι, ἐπριάμην.

Μετὰ παθητικῆς δὲ σημασίας οἱ β΄. ἀόριστοι τοῦ *ἁλίσκομαι*.

---

(1) Περὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἴδ. *Ἀλφαβητικὸν Κατάλογον*.

ΠΙΝΑΞ Ι΄.

Περισπώμενα μὴ τρέποντα τὸν χαρακτῆρα.

1) Τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ χαρακτῆρος ε

ἐάω-ῶ (θέμ. σε-Fα) μέλλ. ἐάσω
θεάομαι-ῶμαι, θεάσομαι.

2) Τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ χαρακτῆρος ι

Ἀγωνιάω-ῶ (ἀγωνία)
αἰτιάομαι ῶμαι
ἀνιάω-ῶ
δειλιάω-ῶ
ἑστιάω-ῶ
ἰάομαι-ῶμαι
μειδιάω-ῶ
σοφιστιάω-ῶ
στρατηγιάω-ῶ
τυραννιάω-ῶ.

3) Ἐκ τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ χαρακτῆρος λ

γελάω ῶ μέλ. γελάσομαι
θλάω-ῶ μ. θλάσω
καλέω-ῶ ἀ. ἐκάλεσα
κλάω-ῶ μ. κλάσω
τελέω-ῶ ἀ. ἐτέλεσα
χαλάω-ῶ μ. χαλάσω.

4) Ἐκ τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ χαρακτῆρος ρ.

ἀράομαι-ῶμαι μ. ἀράσομαι
ἀρόω-ῶ μ. ἀρόσω (φυλάττει τὸν βραχὺν χαρακτ.)
δράω-ῶ μ. δράσω
ἐράω-ῶ ἀ. ἠράσθην

θηράω-ῶ, μ. θηράσω
πειράομαι-ῶμαι, μ. πειράσομαι
περάω-ῶ, μ. περάσω
σπειράομαι-ῶμαι, παρακ. ἐσπείραμαι
φωράω-ῶ ἀόρ. ἐφώρασα.

Τοῦ δὲ *αἱρέομαι-οῦμαι* ὁ παθ. μέλλων καὶ ἀόριστος αἱρεθήσομαι, ἡρέθην:

κατ' ἀναλογίαν

καὶ τοῦ *εὑρίσκομαι* (θ. εὑρ-εὑρε) εὑρεθήσομαι, ηὑρέθην.

5) Ἐκ τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ χαρακτῆρος **ο**

ἀκροάομαι-ῶμαι, μ. ἀκροάσομαι.

6) Ἐκ τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ χαρ. **μ, ν, σ** *καὶ* **κ.**

ἐμέω-ῶ ἀόρ. ἤμεσα
(ἐπ)αινέω-ῶ μ. ἐπαινέσομαι, (ἀλλὰ καὶ παρακ. ἐπήνημαι)
αἰδέομαι-οῦμαι, μ. αἰδέσομαι
ἀκέομαι-οῦμαι, ἀόρ. ἠκεσάμην
ἀρκέω-ῶ, μ. ἀρκέσω.

Τοῦ δὲ *δέομαι-οῦμαι* (=δένομαι) οἱ παθητ. χρόνοι μ. δεθήσομαι, ἀ. ἐδέθην, π. δέδεμαι ὑπ. ἐδεδέμην.

7) Ἐκ τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ χαρακτῆρος **π.**

σπάω-ῶ μ. σπάσω.

Τῶν δὲ εἰς μι οἱ παθητ. μέλλοντες καὶ ἀόριστοι

τίθεμαι, τεθήσομαι, ἐτέθην
δίδομαι, δοθήσομαι, ἐδόθην
ἵσταμαι, σταθήσομαι, ἐστάθην.

ΠΙΝΑΞ ΙΑ΄.

Ρήματα μοναδικά.

Βόσκω (θέμ. βο). Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀριθ. ζ΄). τὸ πρόσφυμα σκ διατηρεῖ καὶ κατὰ τοὺς λοιποὺς χρόνους.

δέδοικα (θεμ. ἀσθ. δι. ἰσχ. δει καὶ μετὰ προσφύματος κ δεικ. παρακείμενος μετὰ σημασίας ἐνεστῶτος (*δέδοικα* καὶ *δέδια*).

διδάσκω (θ. δα (ἀδαὴς) καὶ δαχ.) τὸν ἐνεστωτικὸν ἀναδιπλασιασμὸν διατηρεῖ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους, καὶ καθ' ὅλα τὰ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενα.

εἰκάζω, εἶμι καὶ οἶδα (εἴδω) — ἐκ τῶν ἀπὸ διφθόγγου ει ἀρχομένων αὐτὰ μόνα τρέπουσι τὸ *ει* εἰς *ῃ*. εἰκάζω ᾔκαζον, εἶμι, ᾖα, (εἴδω) ᾔδη.

ἑορτάζω, ἔοικα — αὐξάνουσι χρονικῶς εἰς τὴν β΄. συλλαβὴν (ἑώρταζον, ἐῴκειν).

ἑστήξω — τετελ. μέλλων τοῦ *ἵστημι*. παράβαλε τετελ. μέλλοντα τοῦ *θνῄσκω* (τεθνήξω).

κέκτημαι, μέμνημαι — παρακείμενοι ὑποτακτικὴν καὶ εὐκτικὴν ἔχοντες μονολεκτικῶς ἔν τισι προσώποις. (Ἴδ. Ἀλφαβ. Κατάλογον).

κινέω-ῶ, προσκυνέω-ῶ — τὸ πρόσφυμα *νε* (*νη* μετ' ἐκτάσεως) διατηροῦσι καθ' ὅλους τοὺς χρόνους.

ὀνίνημι — (θεμ. ὀνα) λαμβάνει ἐνεστ. ἀναδιπλασιασμὸν μετὰ τὸ ο (να, νη, νινη).

Σημ. τὸ *διακονέω-ῶ* εἶναι ἀμφισβητήσιμον εἰ ἐστὶν ἁπλοῦν ἢ σύνθετον· ἡ αὔξησις συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ ἁπλοῦ, εἰμὴ κατ' ἐξαίρεσιν.

ΠΙΝΑΞ ΙΒ΄.

Ποικιλία αὐξήσεως.

1) Σύνθετα λαμβάνοντα καὶ τὰς δύο αὐξήσεις.

Ἀμπέχομαι, ἠμπειχόμην
ἀμφιγνοέω-ῶ, ἠμφεγνόουν [1]
ἀμφισβητέω-ῶ, ἠμφισβήτουν
ἀνέχομαι, ἠνειχόμην
ἀνοίγω (οἴγω), ἀνέῳγον·
ἀντιβολέω-ῶ, ἠντεβόλουν (καὶ ἠντιβόλουν)
ἀντιδικέω-ῶ, ἠντεδίκουν
διαιτάω-ῶ, ἐδιῄτων (π. δεδιῄτηκα)
ἐνοχλέω-ῶ, ἠνώχλουν
ἐπανορθόω-ῶ, ἐπηνώρθουν
(οἰνοχοέω-ῶ, ἐῳνοχόουν)
παροινέω-ῶ, παρ. ἐπαρῴνεον-ουν, παρακ. πεπαρῴνηκα.
Οὕτω καὶ τὸ ἁπλοῦν
ὁράω-ῶ παρ. ἑώρων, ἀλλὰ π. ἑόρακα καὶ παθ. ἑώραμαι.

2) Σύνθετα δεχόμενα αὔξησιν ἐν τῇ ἀρχῇ.

Ἀμφιέννυμι παρ. ἠμφιέννυν
ἀμπέχω β΄. ἀόρ. ἤμπισχον
ἐμπεδόω-ῶ παρ. ἠμπέδουν
ἐμπολάω-ῶ, ἠμπόλων

---

[1] Ἀόριστος παθητ. *ἀμφεγνοήθην*.

ἐναντιόομαι-οῦμαι, ἠναντιούμην
ἐνεχυράζω, ἠνεχύραζον
ἐπείγω, ἤπειγον
ἐπίσταμαι ἠπιστάμην
καθέζομαι, ἐκαθεζόμην
(κατ)αναλίσκω ἀόρ. (κατ)ηνάλωσα.

3) Σύνθετα ἔχοντα διφορουμένην αὔξησιν.

Ἐγγυάω-ῶ παρτ. ἐνεγύων καὶ ἠγγύων, παρακ. ἠγγύηκα καὶ ἀπαρ. ἐγγεγυῆσθαι
ἐκκλησιάζω παρτ. ἠκκλησίαζον καὶ ἐξεκλησίαζον
εὐεργετῶ παρτ. εὐηργέτησα, εὐεργέτησα καὶ παθ. ἀόρ. εὐεργετήθην, ὑπερσ. εὐηργετήμην
εὐλαβέομαι-οῦμαι εὐλαβούμην(Πλάτ.) ηὐλαβούμην(Εὐρ.)
καθεύδω ἐκάθευδον, καθηῦδον
κάθημαι ἐκαθήμην, καθήμην
καθίζω ἐκάθισα καὶ καθῖσα.

4) Ῥήματα ἄνευ αὐξήσεως.

Εὐημερέω-ῶ, εὐημέρουν
εὐωχέω-ῶ, εὐώχουν
οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην.
προοιμιάζομαι, προοιμιαζόμην· ἀλλὰ καὶ παρακ. *πεπροοιμίασται* (Λουκ.)

5) Τὰ δεχόμενα ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμόν.

Ἀκούω παρακ. ἀκήκοα (ἠκηκόειν)
ἀλείφω, ἀλήλιφα

ἐγείρω, ἐγρήγορα
ἐλαύνω, ἐλήλακα
ἐλέγχομαι, ἐλήλεγμαι
ἔρχομαι (ἐλεύθω), ἐλήλυθα
ἐσθίω, ἐδήδοκα (ἐδήδεσμαι)
ὄλλυμι, ὀλώλεκα καὶ ὄλωλα (ὠλώλειν)
ὄμνυμι, ὀμώμοκα (ὠμωμόκειν)
ὀρύττομαι, ὀρώρυγμαι
φέρω (ἐνέγκω), ἐνήνοχα (ἐνήνεγμαι)

Σημ. Ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμὸν λαμβάνουσι καὶ ὁ β'. ἀόριστος τοῦ *ἄγω* καὶ τοῦ ἀχρήστου Α Ρ Ω [ἀραρίσκω] ἀγαγών, ἀραρών· (ἴδ. καὶ Πίν. Δ', ὑπ' ἀρ. η'.) οὕτω καὶ *ἤνεγκον*.

Β'. ΑΝΩΜΑΛΑ ΕΛΛΕΙΠΤΙΚΑ

ΠΙΝΑΞ ΙΓ'.

1) Τὰ εὔχρηστα μόνον κατ' ἐνεστῶτα

Ἀΐω (ἐπαΐω) Πλάτ.
ἀνίσχω (ἀμεταβάτως)
ἄρνυμαι (Πλάτ.)
αὐθαδίζομαι
βρύω (Ξεν.)
βωμολοχεύομαι (Ἰσοκρ.)
γέμω (οὐδ.)
γλίχομαι
δελεάζομαι
δύνω (Δημ.)
εἶμι
ἐράω-ῶ
θρύπτω
κήδομαι
κυΐσκομαι
ξυλίζομαι (Ξεν.)
ὄζω (οὐδ.)
πάλλω
πένομαι (οὐδ.)
προσήκει (τριτοπρόσ.)
πτάρνυμαι (Ξεν.)
σέβω, σέβομαι
σίνομαι
στείβω
τίλλω
τρέμω
ὑδρεύομαι
ὑποκορίζομαι
χρίω,
χρήζω.

Μετὰ μέλλοντος

ἔρρω, ἐρρήσετε
ῥιγόω-ῶ, ῥιγώσω

Μετ' ἀορίστου δὲ τὰ

ἀγάλλω, (ἀπαρ.) ἀγῆλαι
ζέω, ἔζεσα
ψάλλω, ψῆλαι
ὠδίνω, ὤδινεν.

2) Τὰ ἐξ ἄλλων ῥημάτων συμπληρούμενα

Ἀγορεύω, μ. ἐρῶ, β'. ἀόρ. εἶπον, π. εἴρηκα παθ. ἀγο-

ρεύομαι, μ. μέλ. (προ)αγορεύσομαι καὶ ρηθήσομαι, π. εἴρημαι.

αἱρέω-ῶ, παρ. ᾕρουν, μ. αἱρήσω β'. ἀ. εἷλον, π. ᾕρηκα καὶ μέσ. αἱρέομαι-οῦμαι.

βιβρώσκω μ. ἔδομαι β'. ἀ. ἔφαγον, π. βέβρωκα.

(κατα)δαρθάνω μ. καθευδήσω, β'. ἀ. κατέδαρθον.

ἔρχομαι π. ᾖα καὶ ᾔειν, μ. εἶμι, β' ἀ. ἦλθον, π. ἐλήλυθα ὑπ. ἐληλύθειν.

ἐσθίω, μ. ἔδομαι, β'. ἀ. ἔφαγον, π. ἐδήδοκα.

θέω, μ. θεύσομαι, β'. ἀ. ἔδραμον, π. δεδράμηκα.

λέγω μ. ἐρῶ, α'. ἀ. ἔλεξα (1) καὶ εἶπα, β'. ἀ. εἶπον, π. εἴρηκα ὑπερσ. εἰρήκειν.

ὀνίνημι, παρ. ὠφέλουν, μ. ὠνήσω ἀ. ὤνησα

ὁράω-ῶ, παρ. ἑώρων, μ. μέλ. ὄψομαι, β'. ἀ. εἶδον, π. ἑόρακα.

ὁράομαι-ῶμαι, π. ἑωρώμην, παθ. μέλλ. ὀφθήσομαι, ἀ. ὤφθην, β'. ἀ. εἰδόμην, παρακ. ἑώραμαι, ὑπ. ἑωράμην.

πωλῶ καὶ ἀποδίδομαι, μ. ἀ.β'. ἀπεδόμην, π. πέπρακα.

πωλοῦμαι (πιπράσκομαι), ἀ. ἐπωλήθην καὶ ἐπράθην, π. πέπραμαι, τετ. μέλ. πεπράσομαι.

σκοπέω-ῶ, μ. σκέψομαι, ἀ. ἐσκεψάμην, π. ἔσκεμμαι, τετ. μ. ἐσκέψομαι.

τρέχω, μ.μέλ. δραμοῦμαι β'.ἀ. ἔδραμον, παρ. δεδράμηκα.

---

(1) Τὸ *ἔλεξε* οἱ γραμματικογράφοι ἔχουσιν ἐξοβελίσει ὡς ἀνάττικον, καὶ ὅμως παρὰ Ξενοφῶντι ἀπαντᾷ πλειστάκις. Ἐὰν λοιπὸν ὁ Ξενοφῶν «*ἡ ἀττικὴ μέλισσα*» γράφῃ ἀνάττικα, τίς ἄλλος πλέον ἀττικίζει ;

τρώγω, μ. μ. τρώξομαι, β'. ἀ. ἔφαγον, π. ἐδήδοκα.
τύπτω, μ. τυπτήσω, ἀ. ἔπαισα καὶ ἐπάταξα, π. πέπληγα.
φέρω (θέμ. φερ-οι-ένκ), μ. οἴσω, β'. ἀ. ἤνεγκον καὶ α'. ἤνεγκα, π. ἐνήνοχα. Μέσ. φέρομαι μ. οἴσομαι παθ. μ. οἰσθήσομαι καὶ ἐνεχθήσομαι, μ. ἀ. ἠνεγκάμην π. ἀ. ἠνέχθην, παρακ. ἐνήνεγμαι.
χαίρω, μ. χαιρήσω, ἀ. ἐχάρην, π. γέγηθα.
ὠνέομαι-οῦμαι, μ. ὠνήσομαι, ἀ. ἐπριάμην, παθ. ἀ. ἐωνήθην, π. ἐώνημαι.

ΠΙΝΑΞ ΙΑ'.

Τὰ ἀπρόσωπα ἢ τριτοπρόσωπα

ᾄδεται	μέλει
ἀρέσκει	μεταμέλει
ἀρκεῖ	ὀφείλεται
δεῖ	πέπρωται
δοκεῖ	πρέπει
εἴρηται	προσήκει
ἔξεστι	συμβαίνει
λέγεται	συμφέρει
μέλλεται	χρή, ἀπόχρη.

Γ΄. ΑΝΩΜΑΛΑ ΚΑΤΑ ΣΗΜΑΣΙΑΝ

ΠΙΝΑΞ ΙΕ΄.

Ἐνεργητικά, ὧν εὔχρηστος ὁ μέσος μέλλων

Ἄδω, ᾄσομαι (ἀλλὰ καὶ ᾄσω) (Λεξ. Pas.)
αἰνέω-ῶ, αἰνέσομαι
ἀκούω, ἀκούσομαι
ἁμαρτάνω, ἁμαρτήσομαι
ἀπαντάω-ῶ, ἀπαντήσομαι
ἀπολαύω, ἀπολαύσομαι
ἁρπάζω, ἁρπάσομαι (καὶ ἁρπάσω)
βαδίζω, βαδιοῦμαι
βαίνω, βήσομαι
(ζῶ), βιώσομαι
βλέπω, βλέψομαι
βλώσκω, μολοῦμαι
βοάω-ῶ, βοήσομαι
γελάω-ῶ, γελάσομαι
γηράσκω, γηράσομαι (καὶ γηράσω)
γιγνώσκω, γνώσομαι
δάκνω, δήξομαι
δακρύω, δακρύσομαι (καὶ δακρύσω)

δέδοικα (δέδια), δείσομαι
(ἀπο)διδράσκω, (ἀπο)δράσομαι
διώκω, διώξομαι (διώξω)
δύω, δύσομαι
ἐγκωμιάζω, ἐγκωμιάσομαι (καὶ ἐγκωμιάσω)
εἰκάζω, εἰκάσομαι
εἰμί, ἔσομαι
ἐρωτῶ, ἐρήσομαι (ἐρωτήσω)
ἐσθίω, ἔδομαι
ἕψω, ἑψήσομαι
θαυμάζω, θαυμάσομαι
θέω, θεύσομαι
θνήσκω, (ἀπο)θανοῦμαι
θρώσκω, θοροῦμαι
κάμνω, καμοῦμαι
κλαίω, κλαύσομαι (καὶ κλαυσοῦμαι)
κλέπτω, κλέψομαι (κλέψω)
κόπτω, κόψομαι
λαγχάνω, λήξομαι

λαμβάνω, λήψομαι
λούω, λούσομαι
μανθάνω, μαθήσομαι
νέω (πλέω), νεύσομαι
νεύω, νεύσομαι (ἀνα- κατα-)
νίψω, νίψομαι
οἰμώζω, οἰμώξομαι
οἶδα, εἴσομαι
ὄμνυμι, ὀμοῦμαι
ὁρῶ, ὄψομαι
παίζω, παιξοῦμαι
πάσχω, πείσομαι
πηδά-ῶ, πηδήσομαι
πίνω, πίομαι
πίπτω, πεσοῦμαι
πλέω, πλεύσομαι (καὶ πλευσοῦμαι)
πνέω, πνεύσομαι
πτύω, πτύσομαι (πτύσω)
ρέω, ρυήσομαι (ρεύσομαι)
σιγάω-ῶ [σιγήσομαι]
σιωπάω-ῶ, σιωπήσομαι
σκοπέω-ῶ, σκέψομαι
σπουδάζω, σπουδάσομαι
τίκτω, τέξομαι
τρώγω, τρώξομαι
τυγχάνω, τεύξομαι
φθάνω, φθήσομαι (φθάνω
φυγγάνω, φεύξομαι
χέω, χέομαι
χωρῶ, χωρήσομαι (καὶ χωρήσω). (ἀπο-, προσ-, συγ-)

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ΠΙΝΑΞ ΙϚ΄.

β΄) **Ρήματα, ὧν ὁ μέσος μέλλων ἔχει παθητικὴν σημασίαν.** (α)

Ἀγνοέομαι-οῦμαι	μέλλων	ἀγνοήσομαι
ἀγορεύομαι	»	(προ)αγορεύσομαι
ἄγομαι	»	ἄξομαι (ἔχει καὶ μέσην)
ἀδικοῦμαι	»	ἀδικήσομαι
ἁλίσκομαι	»	ἁλώσομαι
ἀπιστοῦμαι	»	ἀπιστήσομαι
ἄρχομαι	»	ἄρξομαι (καὶ μέσην)
αὐξάνομαι (αὔξομαι)	»	αὐξήσομαι (καὶ μέσην)
βλάπτομαι	»	βλάψομαι (Θουκ.)
γεννῶμαι	»	γεννήσομαι
γηροτροφοῦμαι	»	γηροτροφήσομαι
δημοκρατοῦμαι	»	δημοκρατήσομαι
ἐάομαι-ῶμαι	»	ἐάσομαι
εἴργομαι	»	εἴρξομαι
ἐνεδρεύομαι	»	ἐνεδρεύσομαι
ἐπιβουλεύομαι	»	ἐπιβουλεύσομαι
εὐλογέομαι-οῦμαι	»	εὐλογήσομαι
ἔχομαι	»	σχήσομαι
ζημιοῦμαι	»	ζημιώσομαι (Θουκ.)
θανατοῦμαι	»	θανατώσομαι
θεραπεύομαι	»	θεραπεύσομαι
καταφρονοῦμαι	»	καταφρονήσομαι
κινοῦμαι	»	κινήσομαι

(α) ἀμφισβητοῦμαι. ἀθαλοῦμαι. ἀφαιροῦμαι. διαιροῦμαι. διδάσκομαι. ~~[illegible]~~ ἰῶμαι.

κωλύομαι	μέλλων	κωλύσομαι
μαρτυροῦμαι	»	μαρτυρήσομαι
μαστιγοῦμαι	»	μαστιγώσομαι
οἰκοῦμαι	»	οἰκήσομαι
ὁμολογοῦμαι	»	ὁμολογήσομαι
παιδαγωγοῦμαι	»	παιδαγωγήσομαι
παιδεύομαι	»	παιδεύσομαι
πολεμοῦμαι	»	πολεμήσομαι
πολιορκοῦμαι	»	πολιορκήσομαι
σβέννυμαι	»	σβήσομαι
στεροῦμαι	»	στερήσομαι
στρεβλοῦμαι	»	στρεβλώσομαι
ταράττομαι	»	ταράξομαι (καὶ μέσην)
τηροῦμαι	»	τηρήσομαι
τιμῶμαι	»	τιμήσομαι
τρίβομαι	»	τρίψομαι (Θουκ.)
τρέφομαι	»	θρέψομαι (Ξεν.)
τυραννοῦμαι	»	τυραννήσομαι
φιλοῦμαι	»	φιλήσομαι
φθείρομαι	»	φθεροῦμαι
φθονοῦμαι	»	φθονήσομαι
φρουροῦμαι	»	φρουρήσομαι
φυλάττομαι	»	φυλάξομαι
φύομαι	»	φύσομαι
ὠφελοῦμαι	»	ὠφελήσομαι.

ὁμαλίζομαι· φέρω

ΠΙΝΑΞ ΙΖ΄.

Ρήματα, ὧν ὁ παθητικὸς μέλλων ἔχει μέσην σημασίαν.

ἀθροίζομαι	μέλλων	ἀθροισθήσομαι
ἀπαλλάττομαι	»	ἀπαλλαγήσομαι
διανοοῦμαι	»	διανοηθήσομαι
ἐλαττοῦμαι	»	ἐλαττωθήσομαι
εὐφραίνομαι	»	εὐφρανθήσομαι
ἥδομαι	»	ἡσθήσομαι
κλίνομαι (κατα-)	»	κλινήσομαι
κομίζομαι	»	κομισθήσομαι (καὶ παθητ)
ὀργίζομαι	»	ὀργισθήσομαι
προθυμέομαι-οῦμαι	»	προθυμηθήσομαι
σῴζομαι	»	σωθήσομαι
φαίνομαι	»	φανήσομαι.

διαλλάττομαι. ἐκπλήττομαι. καταπλήττομαι. μιμνήσκομαι.
ἄχθομαι. γεύω.

ΠΙΝΑΞ ΙΗ'.

Ῥήματα, ὧν ὁ παθητ. ἀόριστος ἔχει μέσην ἢ οὐδετ. σημασίαν.

Ἀθροίζομαι	ἀόριστος	ἠθροίσθην
αἰσχύνομαι	»	ᾐσχύνθην
ἀμείβομαι	»	(ἀπ)ημείφθην
ἁμιλλῶμαι	»	ἡμιλλήθην
ἀπαλλάττομαι	»	ἀπηλλάγην
ἀποροῦμαι	»	ἠπορήθην
ἀρνοῦμαι	»	ἠρνήθην
αὐξάνομαι	»	ηὐξήθην
ἄχθομαι	»	ἠχθέσθην
βούλομαι	»	ἐβουλήθην
γυμνάζομαι	»	ἐγυμνάσθην
(ἀπο)γυμνοῦμαι	»	(ἀπ)εγυμνώθην
δάκνομαι	»	ἐδήχθην (καὶ παθητ.)
δαπανῶμαι	»	ἐδαπανήθην
δέομαι	»	ἐδεήθην
διανοοῦμαι	»	διενοήθην
ἐγείρομαι	»	ἠγέρθην
ἐνθυμοῦμαι	»	ἐνεθυμήθην
ἐννοοῦμαι	»	ἐνενοήθην
ἐπιμελοῦμαι	»	ἐπεμελήθην
ἐπείγομαι	»	ἠπείχθην
ἐρῶμαι	»	ἠράσθην
ἑστιῶμαι	»	εἱστιάθην.

* εὐλαβοῦμαι	ἀόριστος	ηὐλαβήθην
εὐφραίνομαι	»	ηὐφράνθην
εὐωχοῦμαι	»	εὐωχήθην
* ἥδομαι	»	ἥσθην
ἱδρύομαι	»	ἱδρύθην
θυμοῦμαι	»	ἐθυμώθην
κινοῦμαι	»	ἐκινήθην
κλάομαι-ῶμαι	»	ἐκλάσθην
(κατα) κλίνομαι	»	ἐκλίνην καὶ παθ. μέλλ.
κομίζομαι	»	ἐκομίσθην (καὶ παθητ.) ἐκ παθ. μέλλ.
λυποῦμαι	»	ἐλυπήθην
μεθύσκομαι	»	ἐμεθύσθην
μίγνυμαι	»	ἐμίχθην (ἐμίγην)
ξενόομαι-οῦμαι	»	ἐξενώθην
* οἴομαι, οἶμαι	»	ᾠήθην
(παρ)οξύνομαι	»	(παρ)ωξύνθην
ὀργίζομαι	»	ὠργίσθην
* ὀρέγομαι	»	ὠρέχθην
ὁρμάομαι-ῶμαι	»	ὡρμήθην
ὁρμίζομαι	»	ὡρμίσθην
πειρῶμαι	»	ἐπειράθην
πλανάομαι-ῶμαι	»	ἐπλανήθην
(ἐκ)πλήττομαι	»	(ἐξ)επλάγην ἐκ παθ. μέλλ.
πολιτεύομαι	»	ἐπολιτεύθην
πορεύομαι	»	ἐπορεύθην
πραγματεύομαι	»	ἐπραγματεύθην
σκεδάννυμαι	»	ἐσκεδάσθην
σπειράομαι-ῶμαι	»	(συν)εσπειράθην
σπῶ	»	ἐσπάσθην ἐκ παθ. μέλλ.
μιμνήσκω	»	ἐμνήσθην ἐκ παθ. μέλλ.

σπείρομαι	ἀόριστος	ἐσπάρην
στρέφομαι	»	ἐστράφην
σφάλλομαι	»	ἐσφάλην (καὶ παθητ.)
σῴζομαι	»	ἐσώθην
ταλαιπωροῦμαι	»	ἐταλαιπωρήθην
ταράττομαι	»	ἐταράχθην
τέρπομαι	»	ἐτέρφθην
τρέπω	-	ἐτρέφθην
φαίνομαι	»	ἐφάνην
* φαντάζομαι	-	ἐφαντάσθην
φέρομαι	»	ἠνέχθην
* φιλοτιμοῦμαι	»	ἐφιλοτιμήθην
φιλοφρονοῦμαι	»	ἐφιλοφρονήθην
φοβοῦμαι	»	ἐφοβήθην
χαίρω	»	ἐχάρην
χαλεπαίνομαι	»	ἐχαλεπάνθην
χράω-ῶ	»	ἐχρήσθην
χωρίζομαι	»	ἐχωρίσθην
ψεύδομαι	»	ἐψεύσθην.

τὰ ῥήματα τὰ * εἶναι ἀποθετικὰ παθητικὰ ἤτοι ἔχουν τὸν παθ. ἀορ. μετὰ σημασίας ἐνεργητικῆς.

ΠΙΝΑΞ ΙΘ΄.

Ἀποθετικὰ

1) *Ἀποθετικὰ μέσα (ἔχοντα μέσον ἀόριστον μετ' ἐνεργητικῆς σημασίας).*

Ἀγωνίζομαι
αἰσθάνομαι
αἰτιάομαι-ῶμαι
ἀκέομαι-οῦμαι
ἀκροάομαι-ῶμαι
ἁλιεύομαι
ἅλλομαι
ἀπεχθάνομαι
ἀποκρίνομαι
ἀράομαι-ῶμαι
ἀριστοποιοῦμαι
ἀσπάζομαι
ἀσωτεύομαι
αὐθαδίζομαι
βιάζομαι (Ξεν.)
γλίχομαι (Πίν. ΙΓ΄).
δαψιλεύομαι
δεξιόομαι-οῦμαι
διακελεύομαι
διαλογίζομαι
δράττομαι
ἐμπορεύομαι
ἐντέλλομαι
ἕπομαι
(ἔρομαι)
εὔχομαι
ἡγέομαι-οῦμαι
θεάομαι-ῶμαι
ἰάομαι-ῶμαι
(ἀφ)ικνέομαι-οῦμαι
ἱλάσκομαι
ἰσχυρίζομαι
καρπόομαι-οῦμαι
κήδομαι (Πίν. ΙΓ΄).
κοινολογέομαι-οῦμαι
κομψεύομαι
μαντεύομαι
μαρτύρομαι
μάχομαι
μεταπέμπομαι
μηχανάομαι-ῶμαι
(παρα)μυθέομαι-οῦμαι

ξενόομαι-οῦμαι	τεκμαίρομαι
ξυλίζομαι (Ξεν.)	τεχνάομαι-ῶμαι
οἴχομαι	ὑδρεύομαι
οἰωνίζομαι	ὑπισχνοῦμαι
ὀρχέομαι-οῦμαι	ὑποκορίζομαι
παλαμάομαι-ῶμαι (Ξεν.)	φείδομαι
παραιτοῦμαι	φθέγγομαι
πέτομαι	χαρίζομαι
προοιμιάζομαι	χασμάομαι-ῶμαι
πυνθάνομαι	χειρόομαι-οῦμαι
στοχάζομαι	χράομαι-ῶμαι
σφαγιάζομαι	ὠνέομαι-οῦμαι. (ἐπριάμην).
(ἐπι)σφραγίζομαι	

Μέσον δὲ καὶ παθητικὸν ἀόριστον ἔχουσι τά, αἰνίττομαι, ᾐνιξάμην καὶ ᾐνίχθην

ἀπολογοῦμαι, ἀπελογησάμην καὶ ἀπελογήθην

ἐπιμελοῦμαι, ἐπεμελησάμην καὶ ἐπεμελήθην

λυμαίνομαι, ἐλυμηνάμην καὶ ἐλυμάνθην

μέμφομαι, ἐμεμψάμην καὶ ἐμέμφθην

ὀσφραίνομαι, ὠσφρόμην καὶ ὠσφράνθην (μὲ μεταβατ. σημασίαν)

προφασίζομαι, προὐφασισάμην καὶ προὐφασίσθην

ὑπισχνοῦμαι ὑπεσχόμην, καὶ *ὑποσχέθητι* (παρὰ Πλάτ.)

ὑποκρίνομαι, ὑπεκρινάμην καὶ ὑπεκρίθην.

Τὸ δὲ ἐργάζομαι, ἐργάσομαι, εἰργασάμην καὶ ἐργασθήσομαι, εἰργάσθην ἔχει διάφορον σημασίαν οὕτω καί, κτῶμαι, ἐκτησάμην καὶ ἐκτήθην (παθητ.).

λογίζομαι, ἐλογισάμην καὶ ἐλογίσθην.

Τὸ *παῤῥησιάζομαι* ἔχει παρακείμ. πεπαρρησίασμαι μὲ παθητ. σημασίαν· *πεπαρρησιασμένα* τὰ μετὰ παρρησίας εἰρημένα.

2) *Ἀποθετικὰ παθητικά.*

(*ὧν ὁ παθ. ἀόριστ. ἔχει ἐνεργητικὴν ἢ μέσην σημασίαν*).

ἄγαμαι
αἰδέομαι-οῦμαι
ἁμιλλάομαι-ῶμαι (ἀλλὰ καὶ *ἁμιλλήσασθαι*, καὶ *ἁμιλληθὲν* μετὰ παθ. σημασίας)
ἀντιπολιτεύομαι
(ἀπο)νοέομαι-οῦμαι
(ἀπο)πειράομαι-ῶμαι
ἀρνέομαι-οῦμαι (καὶ ἠρνησάμην)
αὐλίζομαι
ἄχθομαι
βούλομαι
δέχομαι (καὶ ἐδεξάμην (αι Πλάτ.)
διανοέομαι-οῦμαι

δύναμαι
ἐναντιόομαι-οῦμαι
ἐνθυμέομαι-οῦμαι
ἐπίσταμαι
εὐλαβέομαι-οῦμαι
ἥδομαι (1)
θυμόομαι-οῦμαι
λωβάομαι-ῶμαι
μεταμέλομαι
μεταχειρίζομαι
μιμέομαι-οῦμαι
μυσάττομαι
οἴομαι (οἶμαι)
προθυμέομαι-οῦμαι
προμηθέομαι-οῦμαι
σπειράομαι-ῶμαι
φιλοτιμέομαι-οῦμαι.

---

(1) Τὸ *ἥδομαι* καὶ μέλλοντα ἔχει παθητικὸν μετ' ἐνεργ. σημασίας, τοὐναντίον, τὸ *ἡττάομαι-ῶμαι* ἔχει καὶ μέσον μέλλοντα *ἡττήσομαι* μετὰ παθητ. σημασίας.

Οὕτω καὶ *ἁλίσκομαι* μ. ἁλώσομαι.

(αι διαρρήγνυμαι. διερρήχθην,

Τὸ *ὀλιγαρχέομαι*-οῦμαι ἀόρ. ὠλιγαρχήθην εἶναι παθητικῆς διαθέσεως.

Καὶ τὸ *νεανιεύομαι* ἔχει ἀόριστον μετὰ παθητ. σημασίας (*τὰ νεανιευθέντα*).

3) *Ἀποθετικὰ μέσα οὐδετέρας διαθέσεως.*

(ἀνα)βιώσκομαι
βωμολοχεύομαι
γίγνομαι
ἕζομαι
ἐποχέομαι-οῦμαι
εὐθυμέομαι-οῦμαι (εἰμὶ εὔθυμος)
κάθημαι
κεῖμαι
μαίνομαι
(μείρομαι) εἵμαρται
πένομαι (Πίν. ΙΓ').

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ
ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ (1)

Α

Ἀγάλλω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 1. καὶ Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1). —Μέσ. ἀγάλλομαι, ἠγαλλόμην.

Ρημ. ἄγαλμα.

ἄγαμαι (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2) παρατ. ἠγάμην, μέσ. ἀόρ. ἠγασάμην, παθ. ἀ. ἠγάσθην (Πίν. ΙΘ' ὑπ' ἀρ. 2).

Ρημ. ἀγαστός.

ἀγγέλλω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 1.) μ. ἀγγελῶ, ἀ. ἤγγειλα, π. ἤγγελκα.—Παθ. ἀγγέλλομαι, ἀ. ἠγγέλθην μ. ἀ. (ἐπ)ηγγειλάμην.

Ρημ. ἄγγελμα, ἀγγελτός, (καὶ συνθ.) αὐτεπάγγελτος.

ἀγείρω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ 2) ἀ. ἤγειρα — Παθ. καὶ Μέσ. (συν)αγείρομαι.

Ρημ. (συν)αγερμός, ἀγορά.

ἀγνοέω-ῶ μ. ἀγνοήσω κλπ.—Παθ. ἀγνοοῦμαι μ. μέλ.

---

(1) Ὅσα τῶν ῥημάτων σχηματίζονται κανονικῶς, ἐκρίναμεν περιττὸν νὰ τὰ συμπεριλάβωμεν ἐνταῦθα, πλὴν τῶν κατὰ σημασίαν ἀνωμάλων.

ἀγνοήσομαι (Πίν. ΙϚ΄.) π. ἀόρ. ἠγνοήθην, π. ἠγνόημαι.

Ρημ. ἄγνοια.

ἄγνυμι (κατάγνυμι) (Πίν. Α΄ καὶ Δ΄. ὑπ' ἀρ. δ΄) μέλ. κατάξω ἀόρ. κατέαξα π. κατέαγα (μετὰ παθητ. σημασίας).—Παθ. κατάγνυμαι, π. β΄. ἀ. κατεάγην, τετελ. μέλ. κατεαγὼς ἔσομαι.

Ρημ. κάταγμα, ἀκτή.

ἀγορεύω (Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 2) μέλ. ἐρῶ, β΄.ἀ. εἶπον, π. εἴρηκα.—Παθ. (προσ)αγορεύομαι, μέσ. μελ. προσαγορεύσομαι (Πίν. ΙϚ΄.) παθ. μ. ῥηθήσομαι, π. ἀ. ἐρρήθην π. εἴρημαι.

Ρημ. (ἀπ-ἀν)αγόρευσις, (ἀνάρ)ρησις, (ἀπόρ)ρητον.

ἄγω β΄. ἀόρ. ἤγαγον (Πίν. ΙΒ΄ ὑπ' ἀρ. 5 σημ.) π. ἦχα ([1]).—Παθ. καὶ μέσ. ἄγομαι μ. μ. ἄξομαι (Πίν. ΙϚ΄.), μ. β΄. ἀ ἠγαγόμην, π. μ. ἀχθήσομαι, π. ἀ. ἤχθην π. ἦγμαι.

Ρημ. ἀγωγὴ, ἀγωγεύς, (ἀν)άγωγος, ἄξιος.

ἀγωνίζομαι (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) μέσ. μ. ἀγωνιοῦμαι μ. ἀ. ἠγωνισάμην, π. ἀ. ἠγωνίσθην, π. ἠγώνισμαι.

Ρημ. ἀγώνισμα, ἀγωνιστής, ἀγωνιστέον.

† *ἀδικέω-ῶ*. Παθ. ἀδικοῦμαι, μέσ. μ. ἀδικήσομαι (Πίν. ΙϚ΄.) π. ἀ. ἠδικήθην π. ἠδίκημαι.

Ρημ. ἀδίκημα, ἀδικητέον.

ᾄδω (ἀείδω) μέσ. μ. ᾄσομαι (Πίν. ΙΕ΄.) ἀ. ᾖσα. —

([1]) Ὁ τύπος *ἀγήοχα* ἀποδοκιμάζεται, καίτοι παρὰ Λυσίᾳ ἀπαντῶν. Λεξ. Ρ.

Παθ. ᾄδομαι (τριτοπροσώπως ᾄδεται Πιν. ΙΔ′) π. ἀ. ᾔσθην.

Ρημ. ἀοιδός, ᾠδή, ἐπῳδός, ᾆσμα, ἀηδών.

† *ἀθροίζω*(1).—Παθ. καὶ μέσ. ἀθροίζομαι, π. μέλ. ἀθροισθήσομαι, (Πίν. ΙΖ′.) π. ἀ. ἠθροίσθην (Πίν. ΙΗ′) μ. ἀ. ἠθροισάμην π. ἤθροισμαι.

Ρημ. ἄθροισμα, ἄθροισις, ἀθροιστέον.

αἰδέομαι-οῦμαι (Πίν. Β′, ὑπ' ἀρ. 2) π. ᾐδούμην, μ. μέλ. αἰδέσομαι (Πίν. Ι′. ὑπ' ἀρ. 6) μ. ἀ. ᾐδεσάμην, π. ἀ. ᾐδέσθην (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 2), π. ᾔδεσμαι.

Ρημ. αἰδώς, αἰδήμων [αἰδέσιμος], [αἰδεστὸς] (Πλούτ.)

αἰνίττομαι (Πίν. Δ′ α′ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀ. ᾐνιξάμην π. ἀ. ᾐνίχθην.

Ρημ. αἴνιγμα, αἰνιγμὸς (Πλάτ.).

αἱρέω-ῶ (Πίν. ΙΓ′. ὑπ' ἀρ. 2) μ. αἱρήσω, β′. α′. εἷλον π. ᾕρηκα τετ. μελ. ᾑρηκὼς ἔσομαι.—Μέσ. καὶ Παθ. αἱροῦμαι μ. μ. αἱρήσομαι, μ. ἀ. β′. εἱλόμην, π. μ. αἱρεθήσομαι, π. ἀ. ᾑρέθην (Πίν. Ι′. ὑπ' ἀρ. 4), π. ᾕρημαι, τετ. μ. ᾑρημένος ἔσομαι.

Ρημ. αἵρεσις, αἱρετός.

αἰσθάνομαι (Πίν. Δ′. ὑπ' ἀρ. ε′ καὶ ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1) μ.

---

(1) Τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς οἱ χρόνοι εἶναι πλήρεις, καὶ σχηματίζονται ὁμαλῶς, ὅθεν περιττὸν ἐκρίναμεν νὰ τοὺς σημειώσωμεν. Οὕτω παρελείψαμεν ἔν τισι χρόνοις τὴν ἐνεργητικὴν φωνὴν καὶ ὅλων τῶν ὁμοίων ῥημάτων, πρὸς διάκρισιν δὲ ἀπὸ ἄλλων ἐλλειπῶν προετάξαμεν τοῦ ῥήματος τὸ σημεῖον †.

μέλ. αἰσθήσομαι (Πίν. Ϛ′) μ. ἀ. β′. ᾐσθόμην, π. ᾔσθημαι.

Ρημ. αἴσθησις αἰσθητός, αἰσθητήριον, αἴσθημα (Εὐρ.)

αἰσχύνω (καταισχύνω) μ. αἰσχυνῶ, ἀ. α′. ᾔσχυνα.—**Μέσ.** αἰσχύνομαι μ. αἰσχυνοῦμαι, π. μ. αἰσχυνθήσομαι, π. ἀ. ᾐσχύνθην (Πίν. ΙΗ′).

Ρημ. (ἀν)αίσχυντος, αἰσχυντέον.

αἰτιάομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. αἰτιάσομαι (Πίν. Ι′. ὑπ' ἀρ. 2), μ. ἀ. ᾐτιασάμην, π. ἀ. ᾐτιάθην, π. ᾐτίαμαι.

Ρημ. αἰτίασις, αἰτιατέον.

ἀΐω (ἐπαΐω) (Πίν. ΙΓ′. ὑπ' ἀρ. 1).

ἀκέομαι-οῦμαι (Πίν. Β′. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. ἀκοῦμαι (Πίν. Η′) μ. ἀ. ἠκεσάμην (Πίν. Ι′. ὑπ' ἀρ. 6).

Ρημ. ἀκέστωρ, ἀκεστρίς, (ἀν)ήκεστον, ἀκέστρα.

ἀκούω μ. μέλ. ἀκούσομαι (Πίν ΙΕ′) ἀ. ἤκουσα, π. ἀκήκοα, ὑπ. ἠκηκόειν (Πίν. ΙΒ′. ὑπ' ἀρ. 5), παθ. μ. ἀκουσθήσομαι, ἀ. ἠκούσθην.

Ρημ. ἀκοή, ἄκουσμα, ἀκουστός, ἀκουστέον.

ἀκροάομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀκροάσομαι (Πίν. Ι′ ὑπ' ἀρ. 5), ἀ. ἠκροασάμην.

Ρημ. ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ἀκροατής.

ἀλείφω (Πίν. Ζ′) μ. ἀλείψω, ἀ. ἤλειψα π. ἀλήλιφα (Πίν. ΙΒ′. ὑπ' ἀρ. 5). —Παθ. καὶ Μέσ. ἀλείφομαι, μ. μέλ. ἀλείψομαι, π. μ. ἀλειφθήσομαι, π. ἀ. ἠλείφθην, π. ἀλήλιμμαι.

Ρημ. ἀλοιφή, ἄλειμμα, (ἐξ)αλειπτέον.

ἀλιεύομαι (Πίν. ΙΘ′, ὑπ' ἀρ. 1).
ἁλίσκομαι (Πίν. Α′. καὶ Δ′. ὑπ' ἀρ. η′) μ. μέλ. ἁλώσομαι (Πίν. ΙϚ′.) β′ ἀ. ἑάλων καὶ ἥλων (Πίν. Θ′.), ὑποτ. ἁλῶ, εὐκτ. ἁλοίην, ἀπ. ἁλῶναι, μετ. ἁλούς, π. ἑάλωκα καὶ ἥλωκα (μετὰ παθ. σημασ.) Ρημ. ἅλωσις, ἁλώσιμος, (αἰχμ)άλωτος.
ἀλλάττω (Πίν. Δ′. α′ ὑπ' ἀρ. 5) μ. ἀλλάξω, ἀ. ἤλλαξα, π. ἤλλαχα.—Παθ. καὶ μέσ. (ἀπ)αλλάττομαι, π. μ. ἀπαλλαγήσομαι, π. ἀ. ἀπηλλάγην (Πίν. ΙΖ′—ΙΗ′.), τετ. μ. ἀπηλλαγμένος ἔσομαι, π. ἀπήλλαγμαι.
ἅλλομαι (Πίν. Β′. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ Δ′. ἀ. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. ἁλοῦμαι, μ. α′. ἡλάμην καὶ μ. β′. α′. ἡλόμην (Πίν. ΙΘ′, ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. ἅλμα, ἁλτήρ.

ἁμαρτάνω (Πίν. Δ′ ὑπ' ἀρ. ε′) μ. μέλ. ἁμαρτήσομαι (Πίν. ΙΕ′), β′. ἀ. ἥμαρτον, π. ἀ. ἡμαρτήθη (Πίν. Ϛ′), π. ἡμάρτηται.

Ρημ. ἁμάρτημα, (ἀν)αμάρτητος.

ἀμείβω ἀ. ἤμειψα.—Μέσ. ἀμείβομαι, μ. ἀ. ἠμειψάμην, π. ἀ. ἠμείφθην (Πίν. ΙΗ′).

Ρημ. ἀμοιβή.

ἁμιλλάομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ′ ὑπ. ἀρ. 2) μ. ἁμιλλήσομαι, π. ἀ. ἡμιλλήθην (Πίν. ΙΗ′).

Ρημ. ἁμιλλητέον.

ἀμπέχω ἀ. β′. ἤμπισχον.—Μέσ. ἀμπέχομαι, π. ἠμπειχόμην (Πίν. ΙΒ′, ὑπ. ἀρ. 1).

Ρημ. ἀμπεχόνη.

ἀμύνω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 2) μ. ἀμυνῶ, ἀ. ἤμυνα.— Μέσ. ἀμύνομαι. μ. ἀμυνοῦμαι, ἀ. ἠμυνάμην.
Ρημ. ἀμυντέον.

ἀμφιγνοέω-ῶ, ἀ. ἠμφεγνόησα. (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 1).

ἀμφισβητέω-ῶ, (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀμφισβητήσω, ἀ. ἠμφεσβήτησα, π. ἠμφεσβήτηκα.

ἀμφιέννυμι (Πίν. Β'. ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. ϛ') π. ἠμφιέννυν (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. ἀμφιῶ (Πίν. Η'), ἀ. ἠμφίεσα, μ. μέλ. ἀμφιέσομαι, π. ἠμφίεσμαι.
Ρημ. ἐσθὴς (μεταβολῇ τοῦ πνεύματος).

ἀναλίσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. η' καὶ Πίν. Ζ') μ. ἀναλώσω, ἀ. ἀνήλωσα (ἴδ. καὶ *καταναλίσκω*).—Παθ. ἀναλίσκομαι, μ. ἀναλωθήσομαι, ἀ. ἀνηλώθην, π. ἀνήλωμαι.
Ρημ. ἀνάλωμα, ἀναλωτής.

ἀνατέλλω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 1), ἀ. ἀνέτειλεν.
Ρημ. ἀνατολή.

ἀνέχομαι (Πίν. Β'. ὑπ. ἀρ. 1), π. ἠνειχόμην (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 1), μ. μ. ἀνέξομαι, ἀ. β'. ἠνεσχόμην.
Ρημ. ἀνοχή, ἀνεκτόν, ἀνασχετός.

ἀνοίγω (Πίν. Α'.) π. ἀνέῳγον (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀριθ. 1) μ. ἀνοίξω, ἀ. ἀνέῳξα, π. ἀνέῳχα, τετ. μέλ. ἀνεῴξομαι, π. ἀ. ἀνεῴχθην, π. παρακ. ἀνέῳγμαι.
Ρημ. ἄνοιξις, ἀνοικτός.

ἀντιβολέω-ῶ, ἀντιδικέω-ῶ (Πίν. ΙΒ', ὑπ' ἀρ. 1) π. ἠντεβόλουν, ἠντεδίκουν κλπ.
Ρημ. ἀντιβόλησις.

ἀπαλλάττομαι ἴδ. *ἀλλάττω*.

ἀπαντάω-ῶ μ. ἀπαντήσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἀπήντησα, ἀπήντηκα.

Ρημ. ἀπάντησις, ἀπάντημα, ἀπαντητέον.

ἀπεχθάνομαι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ε' καὶ ΙΘ' ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀπεχθήσομαι (Πίν. Ϛ'), β' ἀ. ἀπηχθόμην, π. ἀπήχθημαι.

Ρημ. ἀπεχθής.

† *ἀπιστέω-ῶ*. Παθ. ἀπιστοῦμαι, μ. μέλ. ἀπιστήσομαι (Πίν. ΙϚ'.) ἀ. ἠπιστήθην.

ἀποκρίνομαι (Πίν. ΙΘ' ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. ἀποκρινοῦμαι, μ. ἀ. ἀπεκρινάμην [1], π. ἀποκέκριμαι, τετ. μ. ἀποκεκριμένος ἔσομαι.

Ρημ. ἀπόκρισις, ἀποκριτέον.

ἀπολαύω (Πίν. Α'.) π. ἀπήλαυον, μ. μ. ἀπολαύσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἀπήλαυσα, π. ἀπολέλαυκα.

Ρημ. ἀπόλαυσις.

ἀπολογέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀπολογήσομαι, π. ἀ. ἀπελογήθην, μ. ἀ. ἀπελογησάμην, π. ἀπολελόγημαι.

Ρημ. ἀπολογία, ἀπολογητέον.

ἀπονοέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) ἴδ. *διανοέομαι-οῦμαι*.

ἀποπειράομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μ. ἀποπειράσομαι (Πίν. Ι' ὑπ' ἀρ. 4) π. ἀ. ἀπεπειράθην.

---

[1] Ὁ παθ. ἀόρ. *ἀπεκρίθην* ἔχει παθητ. σημασίαν (=ἀπεχωρίσθην).

† *ἀπορέω-ῶ*. Παθ. καὶ μέσ. ἀποροῦμαι, π. ἀ. ἠπορήθην (Πίν. ΙΗ'.)

ἅπτω (Πίν. Δ', ὑπ' ἀρ. ι') μ. ἅψω, ἀ. ἧψα.—Μέσ. ἅπτομαι, μ. ἅψομαι, μ. ἀ. ἡψάμην, π. ἀ. ἥφθην, π. ἧμμαι.

Ρημ. ἅψις, ἅμμα, ἁπτέον.

ἀράομαι-ῶμαι μ. ἀράσομαι (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 4) μ. ἀ. ἠρασάμην, π. ἤραμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1)

Ρημ. (κατ)άρατος.

ἀργέω-ῶ (Πίν. Δ'.) παρατ. ἤργουν (κατ' ἐξαίρεσιν α τρέπεται εἰς η), μ. ἀργήσω, ἀ. ἤργησα.

ἀρέσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ζ') μ. ἀρέσω, ἀ. ἤρεσα. — Μέσ. ἀρέσκομαι, ἀ. ἠρεσάμην.

Ρημ. ἀρεστός.

ἀριστοποιέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀριστοποιήσομαι, ἀ. ἠριστοποιησάμην.

ἀρκέω-ῶ μ. ἀρκέσω (Πίν. Ι' ὑπ' ἀρ. 6) ἀ. ἤρκεσα.— Παθ. ἀρκοῦμαι (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2). π. ἀ. [ἠρκέσθην].—καὶ τριτοπροσώπως (Πίν. ΙΔ'.) *ἀρκεῖ*, ἤρκει, ἤρκεσε.

Ρημ. [ἀρκετός].

ἁρμόττω (Πίν. Δ' α' ὑπ' ἀρ. 5) μ. ἁρμόσω, ἀ. ἥρμοσα, π. ἀ. ἡρμόσθην, π. ἥρμοσμαι.

Ρημ. (ἀν)άρμοστος.

ἀρνέομαι οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ 2) μ. ἀρνήσομαι, π. ἀ. ἠρνήθην (Πίν. ΙΗ'.) π. ἤρνημαι.

Ρημ. ἄρνησις.

ἄρνυμαι (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

ἀρόω-ῶ ἀ. ἤροσα (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 4). —Παθ. ἀροῦμαι.
Ρημ. ἄρουρα.

ἁρπάζω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 4). μ. ἁρπάσομαι (Πίν. ΙΕ'.) π. μ. ἁρπασθήσομαι, π. ἀ. ἡρπάσθην, π. ἥρπασμαι
Ρημ. (ἀν)άρπαστος.

ἄρχω μ. ἄρξω, ἀ. ἦρξα.—Παθ. καὶ μέσ. ἄρχομαι, μ. μ. ἄρξομαι (Πίν. ΙϚ') μ. ἀ. ἠρξάμην, π. ἀ. ἤρχθην, π. ἦργμαι.
Ρημ. ἀρκτέον, ἀρκτικός.

ἀσπάζομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1).

ᾄττω (ἐκ τοῦ ἀΐσσω ποιητ.) ἀ. ἦξα.

αὑαίνομαι (Πίν. Δ' α' ὑπ' ἀρ. 3) π. ηὑαινόμην.
Ρημ. αὐ(χ)μός.

αὐθαδίζομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1, Πίν. ΙΓ' ὑπ' ἀρ. 1).

αὐλίζομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) π. ἀ. ηὐλίσθην, μ. ἀ. ηὐλισάμην.

αὐξάνω καὶ αὔξω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ε') μ. αὐξήσω, ἀ. ηὔξησα, π. ηὔξηκα. —Παθ. καὶ μέσ. αὐξάνομαι καὶ αὔξομαι μ. μ. αὐξήσομαι (Πίν. ΙϚ') π. μ. αὐξηθήσομαι, π. ἀ. ηὐξήθην (Πίν. ΙΗ') π. ηὔξημαι.
Ρημ. αὔξησις.

ἄχθομαι (Πίν. Ζ'. καὶ ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μ. ἀχθέσομαι, π. ἀ. ἠχθέσθην (Πίν. ΙΗ').
Ρημ. ἀχθηδών.

Β

Βαδίζω μ. μ. βαδιοῦμαι, ἀ. ἐβάδισα. (Πίν. ΙΕ'. καὶ Πίν. Η')
Ρημ. βάδισμα, βαδιστέον.

βαίνω (Πίν. Ζ'. καὶ Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 3) μ. βήσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. β'. ἔβην (Πίν. Θ'.) ὑποτ. βῶ, βῆς βῇ, εὐκτ. βαίην, βαίης, βαίη, προστ. βῆθι (καὶ ἐν συνθέσει βα), ἀπ. βῆναι, μετ. βὰς (μετὰ τῶν προθέσεων ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ κλπ.) π. βέβηκα. ὑποτ. γ'. πληθ. πρόσ. *βεβῶσι*, μετ. βεβηκὼς καὶ βεβώς, βεβῶσα, βεβώς.

Ρημ. βάσις, βῆμα, (ἐπι)βάτης, (ἀδιά)βατος.

βάλλω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 1) μ. βαλῶ εὐκτ. (δια)-βαλοίην, β'. ἀ. ἔβαλον, π. βέβληκα (Πίν. Ζ'.). Παθ. μ. βληθήσομαι, π. ἀ. ἐβλήθην, μέσ. μέλ. βαλοῦμαι, μ. ἀ. β'. ἐβαλόμην π. βέβλημαι, τετ. μέλ. βεβλημένος ἔσομαι καὶ βεβλήσομαι.

Ρημ. (ἀπό)βλητος, βλητέον.

βάπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι') ἀ. ἔβαψα. Παθ. ἀ. ἐβάφην.

Ρημ. βαφεύς, βάμμα, βαπτός.

βασκαίνω (Πίν. Α'. καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. ζ'.) ἀ. [ἐβάσκηνα].

βιάζομαι (Ξεν.) μ. βιάσομαι ἀ. ἐβιασάμην Π. ἀ. ἐβιάσθην (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1).

βιβάζω (Πίν. Γ'. καὶ Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 4), μ. βιβῶ (Πίν. Η'.) ἀ. ἐβίβασα—Παθ. βιβάζομαι μ. βιβῶμαι μ. ἀ. ἐβιβασάμην.

Ρημ. (ἀνα)βιβαστέον.

(*βιβρώσκω*) (Πίν. Γ'. καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. θ') μ. ἔδομαι, ἀ. β'. ἔφαγον (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2) π. βέβρωκα καὶ παθ. βέβρωμαι.

Ρημ. βρῶσις, βρῶμα, βρωτός.

(*βιόω·ῶ*) ζῶ μ. μ. βιώσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. β'. ἐβίων

(Πίν. Θ'.), ὑποτ. βιῶ, εὐκτ. βιῴην, ἀπ. βιῶναι, μετ. βιούς. παρ. βεβίωκα, παθ. βεβίωται.

Ρημ. (ἀ)βίωτος, βιωτέον.

(ἀνα)*βιώσκομαι* (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ζ'. καὶ ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 3) μ. ἀ. ἀνεβιωσάμην.

βλάπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι'). Παθ. βλάπτομαι μ. μ. βλάψομαι (Θουκ.) (Πίν, ΙϚ'.) ἀ. ἐβλάφθην β'. ἀ. ἐβλάβην π. βέβλαμμαι.

βλαστάνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ε') β'. ἀ. ἔβλαστον, ὑπερσ. ἐβλαστήκειν (Πίν. Ϛ'.)

βλέπω μ. βλέψομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἔβλεψα.

Ρημ. βλέμμα, (περί)βλεπτος.

βλίττω (Πίν. Δ'. α' ὑπ'ἀρ. 5) ἀ. ἔβλισα. — Παθ. βλίττεται (μόνον).

βλώσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ζ') μ. μολοῦμαι (Πίν. ΙΕ'). β'. ἀ. ἔμολον ἀπ. μολεῖν μετ. μολών.

Ρημ. αὐτόμολος, ὅθεν αὐτομολέω-ῶ.

βοάω-ῶ μ. βοήσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀνεβόησα. Παθ. παρακ. (δια)βεβόηται.

Ρημ. (δια)βόητος.

βόσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ζ') ἀ. ἐβόσκησα (Πίν. Ϛ'.).— Παθ. βόσκομαι.

Ρημ. βόσκημα, (μηλόβοτος).

βούλομαι (Πίν. Δ'.ὑπ' ἀρ. β'.) μ. μ. βουλήσομαι (Πίν. Ϛ'.) π. ἀ. ἐβουλήθην (Πίν. ΙΗ'. και ΙΘ'.ὑπ'ἀρ.2) π. βεβούλημαι.

Ρημ. βούλησις, βούλημα, βουλητός.

βρύω (Ξεν.) (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

βωμολοχεύομαι (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 3).

Γ

Γελάω-ῶ μ. γελάσομαι (Πίν. ΙΕ'. καὶ Ι' ὑπ'ἀρ. 3) ἀ. ἐγέλασα. — Παθ. καταγελῶμαι ἀ. κατεγελάσθην.
Ρημ. (ἀ)γέλαστος, γελαστῖνος.

γέμω (Πίν. ΙΓ'.ὑπ' ἀρ. 1).

† *γεννάω-ῶ*. Παθ. γεννῶμαι μ.μ. γεννήσομαι (Πίν. ΙϚ'.) π. ἀ. ἐγεννήθην, π. γεγέννημαι.
Ρημ. γέννησις, γέννημα, (ἀ)γέννητος.

γεραίρω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 3) μ. γεραρῶ. — Παθ. γεραίρομαι.

γηράσκω (Πίν. Δ'. ὑπ'ἀρ. ζ'.) μ γηράσω καὶ γηράσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀόρ. ἐγήρασα (ἀπαρέμφ. γηρᾶναι) (Πίν. Θ'.)
Ρημ. (ἀ)γήρατος.

γηροτροφέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ' ὑπ' ἀρ. 2) μ. γηροτροφήσομαι (Πίν. ΙϚ'.) ἀ. ἐγηροτροφήθην.

γίγνομαι (Πίν. Γ'. καὶ ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 3) μ. γενήσομαι (Πίν. Ϛ') μ. ἀ. β'. ἐγενόμην, π. γέγονα καὶ γεγένημαι, μετ. γεγονὼς καὶ γεγώς, γεγῶσα, γεγώς.
Ρημ. γόνος, γονεύς.

γιγνώσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. θ') μ. γνώσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. β': ἔγνων, (Πίν. Θ') ἔγνως, ἔγνω, ἔγνωτον ἐγνώτην, ἔγνωμεν, ἔγνωτε, ἔγνωσαν. ὑποτ. γνῶ, γνῷς, γνῷ κλπ. εὐκτ. γνοίην, γνοίης, γνοίη κλπ. προστ. γνῶθι, γνώτω κλπ. ἀπ. γνῶναι, μετ. γνούς,

γνοῦσα, γνόν. π. ἔγνωκα, τετ. μ. ἐγνωκὼς ἔσομαι.—Παθ. γινώσκομαι, μ. γνωσθήσομαι, ἀ. ἐγνώσθην, π. ἔγνωσμαι.

Ρημ. γνώμη, γνώμων, γνῶσις, γνωστός, γνωστέον.

γλίχομαι (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1).

γνωρίζω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 4) μ. γνωριῶ, (Πίν. Η'.) Παθ. μ. γνωρισθήσομαι, ἀ. ἐγνωρίσθην, π. ἐγνώρισμαι.

Ρημ. γνώρισμα, γνώρισις, γνωριστής.

γυμνάζω ἀ. ἐγύμνασα.—Παθ. καὶ μέσ. γυμνάζομαι, μ. γυμνάσομαι, μ. ἀ. ἐγυμνασάμην, παθ. ἀ. ἐγυμνάσθην (Πίν. ΙΗ').

Ρημ. γυμνασία, γυμνάσιον, γυμναστὴς, (ἀ)γύμναστος, γυμναστέος.

γυμνοῦμαι. Παθ. ἀόρ. ἐγυμνώθην (Πίν. ΙΗ').

Ρημ. γύμνωσις, γυμνωτέον.

Δ

Δάκνω (Πίν. Ζ'. καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. β') μ. μέλ. δήξομαι (Πίν. ΙΕ'), β'. ἀ. ἔδακον, π. ἀ. ἐδήχθην (Πίν. ΙΗ'.) π. δέδηγμαι.

Ρημ. δῆγμα.

δακρύω μ. δακρύσω, ἀ. ἐδάκρυσα.—Παθ. π. δεδάκρυμαι.

Ρημ. (ἀ)δάκρυτος.

δαμάζω. Παθ. ἀ. ἐδαμάσθην, μ. ἀ. ἐδαμασάμην.

Ρημ. (ἀ)δάμαστος.

† *δαπανάω-ῶ*. Παθ. καὶ μέσ. δαπανῶμαι, ἀ. ἐδαπανήθην (Πίν. ΙΗ'.) π. δεδαπάνημαι.

(κατα)δαρθάνω (Πίν. Δ'. ὑπ'ἀρ ε') μ. καθευδήσω (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2) β' ἀ. κατέδαρθον, π. καταδεδάρθηκα (Πίν. ϛ').

δαψιλεύομαι (Πιν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1).

δέδοικα καὶ δέδια (Πίν. ΙΑ'.) δέδοικας, δέδοικε, καὶ δέδιε, πληθ. δέδιμεν, δέδιτε, δεδίασιν, ὑποτ. δεδίῃ δεδίωσιν, ἀπαρ. δεδιέναι, μετ. δεδιὼς (τὸ δεδιός), ὑπερσ. ἐδεδοίκειν καὶ ἐδεδίειν, ἐδεδίεις, ἐδεδίει, γ'. πλ. πρόσ. ἐδέδισαν, μ. δείσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ ἔδεισα.

δείκνυμι καὶ δεικνύω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') π. ἐδείκνυν, ὑποτ. δεικνύω, εὐκτ. δεικνύοιμι [1], προστ. δείκνυ, δεικνύτω, ἀπ. δεικνύναι, μετ. δεικνύς, δεικνῦσα, δεικνύν· μ. δείξω, καὶ οἱ λοιποὶ χρόνοι, καὶ οἱ μέσοι τε καὶ παθητικοὶ σχηματίζονται ὁμαλῶς ἐκ τοῦ θέματος *δεικ*.

Ρημ. δεῖξις, δεῖγμα, δεικτικὴ (ἀντων.), δεικτέον (καὶ σύνθετον μετὰ τῆς ἀπὸ, ἐπὶ καὶ ὑπό).

δεκάζω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 4) ἀ. ἐδέκασα.—Παθ. π. δεδέκασμαι. Ρημ. (ἀ)δέκαστος.

δελεάζομαι (Πιν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

δεξιόομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. δεξιώσομαι, ἀ. ἐδεξιωσάμην, π. ἀ. ἐδεξιώθην.

δέχομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2). Παθ. ἀ. ἐδέχθην.

Ρημ. δοχεῖον, (διά)δοχος, παραδεκτέον.

δέω (=ἀπέχω πολύ, ἢ ἔχω ἀνάγκην) μ. δεήσω, ἀ. ἐδέη-

---

[1] Τὸν αὐτὸν τύπον ἔχουσιν ὅλα τὰ εἰς *νυμι*, ὑποτακτικὴν δηλ. καὶ εὐκτικὴν ὡς τὰ βαρύτονα.

σα.—Μέσ. δέομαι, μ. δεήσομαι, π. ἀ. ἐδεήθην (Πίν. ΙΗ′), π. δεδέημαι.

Καὶ τριτοπροσώπως, δεῖ, (Πίν.ΙΔ′.) παρ. ἔδει, μ. δεήσει, ἀ. ἐδέησε, π. δεδέηκεν, ὑποτ. δέῃ, εὐκτ. δέοι, ἀπ. δεῖν, μετ. δέον.

δέω (=δένω) (Πίν. Β′.) παρ. ἔδουν (συνηρημένως), μ. δήσω, ἀ. ἔδησα, π. δέδεκα.—Παθ. καὶ Μέσ. δέομαι καὶ συνηρημ. δοῦμαι (ἀναδοῦμαι) παρ. ἐδούμην (συνῃρ.) παθ. μ. δεθήσομαι, π. ἀ. ἐδέθην, μ. ἀ. ἐδησάμην π. δέδεμαι (Πίν. Ι′. ὑπ' ἀρ. 6).

Ρημ. δεσμός,(διά)δημα, (ἄ)δετος,(ἀνυπό)δητος.

δημοκρατέομαι-οῦμαι (παθ.) μ. μέλ. δημοκρατήσομαι (Πίν. ΙϚ′.)

διαιτάω-ῶ π. ἐδιῄτων, παρακ. δεδιῄτηκα (Πίν. ΙΒ′. ὑπ' ἀρ. 1).—Μέσ. διαιτῶμαι, μ. διαιτήσομαι, ἀ. ἐδιῃτησάμην, π. ἀ. ἐδιῃτήθην.

Ρημ. διαιτητής.

διακελεύομαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀ. διεκελευσάμην, π. διακεκέλευσμαι.

διακονέω-ῶ (Πίν. ΙΑ′) μ. διακονήσω, ἀ. ἐδιακόνησα.—Παθ.διακονοῦμαι, ἀ. ἐδιακονήθην, π.δεδιακόνημαι.

Ρημ. διακόνησις, διακόνημα.

διαλογίζομαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀ. διελογισάμην, π. διαλελόγισμαι.

διανοέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 2) παθ. μ. διανοηθήσομαι, (Πίν. ΙΗ′) π. ἀ. διενοήθην (Πίν. ΙΘ′), μ. μέλ. διανοήσομαι, π. διανενόημαι.

Ρημ. διανόημα, διανοητέον.

† *διδάσκω* (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. θ') μ. διδάξω κλπ. (Πίν. ΙΑ').
—Παθ. καὶ Μέσ. διδάσκομαι, μ. διδάξομαι, ἀ. ἐδιδαξάμην, π. ἀ. ἐδιδάχθην, π. δεδίδαγμαι.

Ρημ. διδαχὴ, δίδαγμα, διδακτόν, διδακτέον, διδάσκ(αλ)ος.

(ἀπο)*διδράσκω* (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. θ') μ. μέλ. ἀποδράσομαι (Πίν. ΙΕ'), β' ἀ. ἀπέδραν (Πίν. Θ'.) ἀπέδρας, ἀπέδρα, ὑποτ. ἀποδρῶ, εὐκτ. ἀποδραίην (κατὰ τὸ *σταίην*), ἀπ. ἀποδρᾶναι, μετ. ἀποδρὰς (κατὰ τὸ *στάς*), π. ἀποδέδρακα.

Ρημ. (ἀναπό)δραστος, δραπέτης.

δίδωμι (Πίν. Γ') ὑποτ. διδῶ, εὐκτ. διδοίην, πρ. δίδου, ἀπ. διδόναι, μετ. διδούς, διδοῦσα, διδόν, παρατ. ἐδίδουν, ἀ. ἔδωκα, ας, ε, ἔδοτον, ἐδότην, ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν, ὑποτ. δῶ, εὐκτ. δοίην, προστ. δὸς, ἀπ. δοῦναι, μ. δοὺς, δοῦσα, δόν, π. δέδωκα, τετ. μέλ. δεδωκὼς ἔσομαι. —Παθ. ὁμαλῶς δίδομαι, μ. *δοθήσομαι*· ἴδ. Πίν. Ι'.

Ρημ. δόσις (ἐκ)δότης, (ἔκ)δοτος, δοτὴρ, δοτέον.

διστάζω (Πίν. Δ'. α. ὑπ' ἀρ. 4) ἀ. [ἐδίστασα] μόνον.

διψῶ, διψῇς, διψῇ (*κατὰ τὸ* *ζῶ*, *ζῇς*, *ζῇ*) μ. διψήσω, ἀ. ἐδίψησα.

διώκω μ. διώξω καὶ διώξομαι (Πίν. ΙΕ'.), ἀ. ἐδίωξα, π. δεδίωχα. Παθ. ἀ. ἐδιώχθην.

Ρημ. δίωξις, δίωγμα, διωκτέον.

δοκέω-ῶ (Πίν. Ζ'.) μ. δόξω, ἀ. ἔδοξα.—Παθ. δοκοῦμαι, ἀ. ἐδόχθην (καὶ ἐδοκήθην, τὰ *δοκηθέντα*. Εὐριπ.) π. δέδοκται.

Καὶ τριτοπροσώπως, *δοκεῖ* (Πίν. ΙΔ') παρ. ἐδόκει, μ. δόξει, ἀ. ἔδοξε. παθ. π. δέδοκται.

Ρημ. δόκησις, (ἀπροσ)δόκητον.

δράττομαι (Πίν. Δ'. ά ὑπ' ἀρ. 5 καὶ ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. δράξομαι, ἀ. ἐδραξάμην.

Ρημ. δραχμή.

δράω-ῶ μ. δράσω (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 4) ἀ. ἔδρασα, π. δέδρακα. — Παθ. δρῶμαι, ἀ. ἐδράσθην, π. δέδραμαι.

Ρημ. δρᾶσις, δρᾶμα, δραστήριος, δραστέον.

δύναμαι (Πίν. Ζ'.) κατὰ τὸ *ἵσταμαι*, παρ. ἐδυνάμην, ἀ. ἐδυνήθην (καὶ ἐδυνάσθην Ξεν.) (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) π. δεδύνημαι.

Ρημ. δυνατὸς, δυνάστης (ὅθεν *δυναστεύω*).

δύω καὶ δύνω (Πίν. Δ' ὑπ' ἀρ. 6') μ. δύσω, ἀ. ἔδυσα, π. δέδυκα (μέσης σημασίας). — Παθ. καὶ μ. (ἐν) δύομαι, 6'. ἀ. ἔδυν (Πίν. Θ'.), ὑποτ. δύω, εὐκτ. δύοι, ἀπ. δῦναι, μετ. δὺς, δῦσα, δὺν, μ. μέλ. δύσομαι (Πίν. ΙΕ'), π. ἀ. (ἐν)εδύθην, π. (ἐν)δέδυμαι.

Ρημ. δύσις, (ἔν)δυμα, δύτης, (ἀπο)δυτέον.

Ε

'Εάω-ῶ (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἐάσω (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 1) ἀ. εἴασα, π. εἴακα. — Παθ. ἐάομαι-ῶμαι, μ. μέλ. ἐάσομαι (Πίν. ΙϚ'.) π. εἴαμαι.

Ρημ. ἐατέον.

ἐγγυάω-ῶ (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 3) παρ. ἐνεγύων (Ἰσ.) καὶ ἠγγύων, π. ἠγγύηκα καὶ ἐγγεγύηκα. Παθ. π. ἐγ-

γεγυῆσθαι. (οἱ παθητ. καὶ μέσοι χρόνοι ὁμαλῶς).

Ρημ. ἐγγύησις, ἐγγυητής.

ἐγείρω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 2) μ. ἐγερῶ, ἀ. ἤγειρα, π. ἐγρήγορα (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 5).—Παθ. καὶ μέσ. ἐγείρομαι, π. ἀ. ἠγέρθην, μ. ἀ. β'. ἠγρόμην.

Ρημ. ἔγερσις.

(καθ)έζομαι (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 4 καὶ Πίν. ΙΘ' ὑπ' ἀρ. 3) π. ἐκαθεζόμην (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 2), μ. μέλ. καθεδοῦμαι.

Ρημ. ἕδος, ἑδ(ώλ)ιον.

ἐθέλω καὶ θέλω (Πίν. ϛ'.) παρ. ἤθελον μ. ἐθελήσω, ἀ. ἠθέλησα π. ἠθέληκα.

Ρημ. ἐθελοντής.

ἐθίζω (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἐθιῶ, π. εἴθικα καὶ εἴωθα (οὐδετ. σημασίας).—Παθ. ἐθίζομαι ἀ. εἰθίσθην, π. εἴθισμαι.

Ρημ. ἐθιστέον.

εἰκάζω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 4).παρ. ᾔκαζον (Πίν. ΙΑ'.) μ. εἰκάσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ᾔκασα.—Π. ἀ. ᾐκάσθην π. ᾔκασμαι.

Ρημ. εἰκασία, εἰκαστέον.

εἰμὶ (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2) εἶ, ἐστὶ, ἐστὸν, ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶν,ὑποτ. ὦ, εὐκτ. εἴην, προστ. ἴσθι, ἔστω, ἀπ. εἶναι, μετ. ὤν, οὖσα, ὄν, παρατ. ἦ καὶ ἦν, ἦσθα, ἦστον, ἤστην, ἦμεν, ἦτε καὶ ἦστε, ἦσαν, μ. ἔσομαι (Πίν.ΙΕ'.) π. γέγονα (ἔχει διάφορον σημασίαν).

εἶμι (Πίν. Ζ'.) εἶ, εἶσι, ἴτον, ἴμεν, ἴτε, ἴασιν, ὑπ. ἴω, εὐκτ. ἴοιμι (Ξεν.) καὶ ἰοίην, προστ. ἴθι, ἴτω, ἀπ.

ἰέναι, μ. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν, παρατ. ᾖα καὶ ᾔειν (Πίν. ΙΑ'.) ᾔεις καὶ ᾔεισθα, ᾔει, ᾖτον, ᾔτην, ᾖμεν, ᾖτε, ᾖσαν (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. (προσ)ιτὸς, (εἰσ)ιτήριον, ἰτέον.

εἱργνύω καὶ εἵργνυμι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') ἀ. εἷρξα.— Παθ. εἵργνυμαι, ἀ. εἵρχθην, π. εἷργμαι.

Ρημ. εἱρκτή.

εἵργω μ. μέλ. εἵρξομαι (Πίν. ΙϚ') π. ἀ. εἵρχθην, π. εἷργμαι.

Ρημ. εἱρκτέον.

ἐκκλησιάζω (Πίν. ΙΒ', ὑπ' ἀρ. 3) ἀ. ἠκκλησίασα καὶ ἐξεκλησίασα.

Ρημ. (ἐκκλησιαστής).

(ἐκ)λέγω μ. ἐκλέξω, ἀ. ἐξέλεξα, π. ἐξείλοχα.— Παθ. καὶ μέσ. ἐκλέγομαι, μ. μ. ἐκλέξομαι, π. μ. β'. ἐκλεγήσομαι, μ. ἀ. ἐξελεξάμην, π. ἀ. β'. ἐξελέγην, π. ἐξείλεγμαι.

Ρημ. ἐκλογὴ, ἐκλογεὺς, ἐκλεκτὸς, ἐκλεκτέον.

ἐλαττόω-ῶ ἀ. ἠλάττωσα.— Παθ. ἐλαττοῦμαι, μ. μέλ. ἐλαττώσομαι, π. μ. ἐλαττωθήσομαι (Πίν. ΙΖ'.), π. ἀ. ἠλαττώθην.

Ρημ. ἐλάττωμα.

ἐλαύνω (Πίν. Δ', ὑπ' ἀρ. δ') μ. ἐλῶ, ἐλᾷς ἐλᾷ (Πίν. Η'.) ἀ. ἤλασα, π. ἐλήλακα (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 5).

Ρημ. (ἱππ)ηλάτης, (σφυρ)ήλατος, (ἐλατήριον).

ἐλέγχω μ. ἐλέγξω, ἀ. ἤλεγξα.— Παθ. ἐλέγχομαι, μ. ἐλεγχθήσομαι, ἀ. ἠλέγχθην, π. ἐλήλεγμαι (ἀντὶ ἐλήλεγχμαι, ἐλήλεγγμαι).

ἑλίττω (Πίν. Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 5) ἀ. εἵλιξα.—Παθ. ἑλίττομαι, ἀ. εἱλίχθην, π. εἵλιγμαι.
Ρημ. (ἑλιγμός).

ἕλκω καὶ ἑλκύω (Πίν. Α΄. καὶ Ζ΄.) παρ. εἷλκον, μ. ἕλξω, ἀ. εἵλκυσα, π. εἵλκυκα.—Μέσ. καὶ παθ. ἕλκομαι ἀ. εἱλκύσθην μ. ἀ. εἱλκυσάμην, π. εἵλκυσμαι.
Ρημ. ἕλξις, ἑλκτέον (συν)ελκυστέον.

ἐμπεδόω-ῶ π. ἠμπέδουν (Ξεν). (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 2), ἀλλὰ καί, ἐνεπέδουν.
Ρημ. ἐμπέδωσις.

ἐμπολάω-ῶ, παρ. ἠμπόλων, ας, α (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 2.) παρακ. ἠμπόληκα (Σοφ.)

ἐμπορεύομαι (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἐμπορεύσομαι, ἀ. ἐνεπορευσάμην.

ἐναντιόομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 2) μ. ἐναντιώσομαι, π. ἀ. ἠναντιώθην. (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 2).
Ρημ. ἐναντίωσις.

ἐνεδρεύομαι, μ. ἐνεδρεύσομαι (Πίν. ΙϚ΄) ἀ. ἐνηδρευσάμην, π. ἀ. ἐνηδρεύθην.

ἐνεχυράζω παρ. ἠνεχύραζον (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 2), ἀ. ἠνεχύρασα, π. ἀ. ἠνεχυράσθην.
Ρημ. ἐνεχυρασία.

ἐνθυμέομαι-οῦμαι, μ. ἐνθυμήσομαι, π. ἀ. ἐνεθυμήθην (Πίν. ΙΗ΄. καὶ ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 2) π. ἐντεθύμημαι.
Ρημ. ἐνθύμησις, ἐνθύμημα, ἐνθυμητέον.

ἐννοέω-ῶ παρ. ἐνενόουν, ἀ. ἐνενόησα, π. ἐννενόηκα.—Παθ. καὶ Μέσ. ἐννοοῦμαι, παρ. ἐνενοούμην, π. ἀ. ἐνενοήθην (Πίν. ΙΗ΄.).

ἐνοχλέω-ῶ π. ἠνώχλουν (Πίναξ ΙΒ'. ὑπ' ἀριθ. 1) κλπ. ὁμαλῶς.

ἐντέλλομαι (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 1 καὶ ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἀ. ἐνετειλάμην, π. ἐντέταλμαι. (Πίν. Ε'.).

Ρημ. ἐντολή, (ἔνταλμα).

ἔξεστι (Πίν. ΙΔ'.) τριτοπρόσ. ὑποτ. ἐξῇ, εὐκτ. ἐξείη, ἀπ. ἐξεῖναι, μετ. ἐξόν, π. ἐξῆν, μ. ἐξέσται.

Ρημ. ἐξουσία.

ἐξετάζω μ. ἐξετάσω καὶ ἐξετῶ (Πίν. Η'.) Παθ. μ. ἐξετασθήσομαι, ἀ. ἐξητάσθην, π. ἐξήτασμαι.

Ρημ. ἐξέτασις, ἐξετασμός, ἐξεταστής, ἐξεταστέον.

ἔοικα (Πίν. Α'.) γ'. πληθ. πρόσ. ἐοίκασι καὶ εἴξασι, κατὰ τὸ *ἴσασι* (οἶδα), ὑπ. ἐοίκω, εὐκτ. ἐοίκοιμι, ἀπ. εἰκέναι μ. εἰκώς, ὑπερσ. ἐῴκειν (Πίν. ΙΑ'.)

Ρημ. εἰκότως.

ἑορτάζω ἀ. ἑώρτασα (Πίν. ΙΑ'.).

Ρημ. ἑόρτασις.

ἐπανορθόω-ῶ παρ. ἐπηνώρθουν (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 1). οἱ παθητ. καὶ μέσοι χρόνοι σχηματίζονται ὁμαλῶς.

Ρημ. ἐπανόρθωσις, (ἀν)επανόρθωτος.

ἐπείγω παρ. ἤπειγον (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 2). —Μέσ. ἐπείγομαι, π. ἀ. ἠπείχθην (Πίν. ΙΗ'.)

Ρημ. ἐπεικτέον.

ἐπιβουλεύομαι μ. μέλ. ἐπιβουλεύσομαι (Θουκ. Ξεν. Πλάτ.) (Πίν. ΙϚ'.).

ἐπιμέλομαι καὶ ἐπιμελέομαι-οῦμαι. (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἐπιμελήσομαι (Πίν. Ϛ'.) μ. ἀ. ἐπεμελησάμην, π. μ. ἐπιμεληθήσομαι, π. ἀ. ἐπεμελήθην (Πίν.

ΙΗ΄.) π. ἐπιμεμέλημαι.

Ρημ. ἐπιμέλημα, ἐπιμελητέον.

ἐπιορκέω-ῶ (Πιν. Α΄.) μ. ἐπιορκήσω, ἀ. ἐπιώρκησα π. ἐπιώρκηκα.

ἐπίσταμαι (Πιν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 2) παρ. ἠπιστάμην (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 2) ὑποτ. ἐπίστωμαι, εὐκτ. ἐπισταίμην, προσ. ἐπίστω ἐπιστάσθω, ἀπ. ἐπίστασθαι, μετ. ἐπιστάμενος· μ. μέλ. ἐπιστήσομαι π. ἀ. ἠπιστήθην (Πιν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 2).

Ρημ. ἐπιστήμη, ἐπιστήμων.

(ἐφ)*έπομαι* (Πίν. Β΄. ὑπ' ἀρ. 1) παρ. εἱπόμην, μ. ἀ. β΄. ἑσπόμην, ὑποτ. (ἐπί)σπωμαι, εὐκτ. (ἐπι)σποίμην, προστ. (ἐπί)σπου (ἐπι)σπέσθω, ἀπ. (ἐπι)σπέσθαι, μετ. (ἐπι)σπόμενος. (Πιν. ΙΘ΄, ὑπ' ἀρ. 1).

ἐποχέομαι-*οῦμαι*, ἐποχεῖσθαι (Ξεν. ΚΠ.) (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 3).

ἔπω (περιέπω) μ. περιέψω.

ἐράω-*ῶ* (ἀγαπῶ πολὺ) (Πίν. Ι΄. ὑπ' ἀρ. 4 καὶ ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 1).—Παθ. ἐρῶμαι ἀ. ἠράσθην (Πίν. ΙΗ΄).

Ρημ. (ἀξι)έραστος.

ἐργάζομαι (Πίν. Α΄). μ. μέλ. ἐργάσομαι, π. μ. ἐργασθήσομαι, μ. ἀ. εἰργασάμην, π. ἀ. εἰργάσθην (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1), π. εἴργασμαι, τετ. μέλ. εἰργασμένος ἔσομαι.

Ρημ. ἐργασία, ἐργάτης, ἐργαστέον (ἀκατ)έργαστος.

ἔρρω (Πίν. ΙΓ΄ ὑπ' ἀρ. 1) (ἔρρει τὰ ἐμά)· μ. ἐρρήσετε (οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;) Προστ. ἔρρε, ἐρρέτω, ἀπαρ. ἔρρειν (τὴν ποιητικὴν ἀκλεᾶ ἔρρειν. Πλούτ.).

ἐρυθριάω-ῶ (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 2) ἀ. ἠρυθρίασα.

ἔρχομαι (Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 2) π. ᾖα καὶ ᾔειν. μ. εἶμι (παράβ. Πίν. Ζ΄). β΄. ἀ. ἦλθον, παρκ. ἐλήλυθα (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 5).

Ρημ. (προσ)ήλυτος (1).

ἐρωτάω-ῶ μ. ἐρωτήσω καὶ ἐρήσομαι (Πίν. ϛ΄. καὶ ΙΕ΄) ἀ. ἠρώτησα παρ. ἠρώτηκα, μ. ἀ. β΄. ἠρόμην.

Ρημ. ἐρώτημα, ἐρώτησις.

ἐσθίω (Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 2) μ. ἔδομαι (Πίν. ΙΕ΄), β΄. ἀ. ἔφαγον, π. ἐδήδοκα (ἔδω) (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 5). Παθ. π. ἐδήδεσμαι.

Ρημ ἔδεσμα, ἐδεστέον.

ἑστιάω-ῶ (Πίν. Α΄.) ἀ. εἱστίασα (Πίν. Ι΄. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μέλ. ἑστιάσομαι, π. ἀ. εἱστιάθην (Πίν. ΙΗ΄.).

Ρημ. ἑστίασις.

εὕδω (καθεύδω) παρ. ἐκάθευδον καὶ καθηῦδον (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 3) μ. καθευδήσω.

Ρημ. καθευδητέον.

εὐεργετέω-ῶ (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 3) ἀ. εὐεργέτησα καὶ εὐηργέτησα, π. ἀ. εὐεργετήθην, ὑπερσ. εὐηργετήμην.

Ρημ. εὐεργέτημα, εὐεργεσία, εὐηργετητέον.

---

(1) Τὰ ἐκ τῶν προθέσεων πρός, διά, περὶ κλπ. σύνθετα ἔχουσι μέλλοντα *ἐλεύσομαι* ἐκ τοῦ ἀχρήστου *ἐλεύθω*, ἀλλὰ καὶ παρατατικὸν προσηρχόμην, περιηρχόμην κλπ. (Λεξ. Ρ.).

εὐθυμέομαι-οῦμαι μ. μέλ. εὐθυμήσομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 3).
Ρημ. εὐθυμητέον.

εὐλαβέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μέλ. εὐλαβήσομαι, π. ἀ. ηὐλαβήθην (Πίν. ΙΗ') π. ηὐλάβημαι.
Ρημ. εὐλαβητέον.

εὐλογέω-ῶ ἀ. ηὐλόγησα. — Παθ. εὐλογοῦμαι, μ. μέλ. εὐλογήσομαι (Πίν. ΙϚ').
Ρημ. εὐλογητός.

εὑρίσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. η') μ. εὑρήσω (Πίν. Ϛ'), β'. ἀ. ηὗρον, π. ηὕρηκα. — Παθ. καὶ μέσ. εὑρίσκομαι π. μ. εὑρεθήσομαι, π. ἀ. ηὑρέθην (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 4), μ. μέλ. εὑρήσομαι, μ. ἀ. β'. ηὑρόμην, π. ηὕρημαι.
Ρημ. εὕρεσις, εὕρημα, εὑρετής, εὑρετέον.

εὐφραίνω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 3) ἀ. ηὔφρανα, μ. μέλ. εὐφρανοῦμαι, π. μ. εὐφρανθήσομαι, π. ἀ. ηὐφράνθην (Πίν. ΙΖ'—ΙΗ'.).

εὔχομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. εὔξομαι, μ. ἀ. ηὐξάμην, π. παρ. ηὖκται (παθητικῆς διαθέσεως).
Ρημ. εὐκτός, εὐκτέον.

εὐωχέω-ῶ παρ. εὐώχουν (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 4) μ. εὐωχήσω, μ. μέλ. εὐωχήσομαι, π. ἀ. εὐωχήθην (Πίν. ΙΗ).

ἔχω (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἕξω καὶ σχήσω, β'. ἀ. ἔσχον, εὐκτ. σχοίην, π. ἔσχηκα. — Παθ. καὶ μέσ. ἔχομαι. μ. μέλ. ἕξομαι καὶ σχήσομαι (Πίν. ΙϚ'), μ. β'. α'. ἐσχόμην.
Ρημ. ἕξις, (ἀν)εκτός, σχέσις, σχῆμα, (κατα)σχετέον.

ἕψω, μ. μέλ. ἑψήσομαι (Πίν. ΙΕ′).—Παθ. ἕψομαι (Πίν. Ϛ′).
Ρημ. ἕψημα, ὄψον (μεταβολῇ πνεύματος), ἑφθός, ὀπτός.

Ζ

Ζάω-ῶ (ζήω), ζῇς, ζῇ, παρ. ἔζων, ἔζης, ἔζη, μ. ζήσω καὶ βιώσομαι (Πίν. ΙΕ′.) ἀ. ἐβίων (Πίν. Θ′.) παράβ. *βιόω*, π. βεβίωκα.
Ρημ. ζῷον, ζωός.

ζεύγνυμι (Πίν. Δ′ ὑπ' ἀρ. δ′) ὑποτ. ζευγνύω, εὐκτ. ζευγνύοιμι, προστ. ζεύγνυ, ἀπ. ζευγνύναι, μετ. ζευγνύς, (παράβ. *δείκνυμι*). ἀ. ἔζευξα, π. ἀ. β′ ἐζύγην (Πίν. Ζ′.) μ. ἀ. ἐζευξάμην, π. ἔζευγμαι.
Ρημ. (σύ)ζευξις, ζεῦγμα.

ζημιόω-ῶ, μ. ζημιώσω, ἀ. ἐζημίωσα, π. ἐζημίωκα.—Παθ. ζημιοῦμαι, μ. μέλ. ζημιώσομαι (Πίν. ΙϚ′.) (Θουκ. Γ′. 40. Δημ. 'Ολ. Α′.), π. ἀ. ἐζημιώθην.

ζώννυμι (Πίν. Β′. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ Δ′ ὑπ' ἀρ. δ′).—Παθ. παρακ. ἔζωσμαι, ἀλλὰ γ′ πρόσωπον *ἔζωται*.
Ρημ. ζωστήρ, (ἄ)ζωστος.

Η

Ἡγέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. ἡγήσομαι, μ. ἀ. ἡγησάμην, π. ἀ. ἡγήθην, π. ἥγημαι.
Ρημ. (δι)ήγησις, ἡγεμών, (ἀνεκδι)ήγητον, ἡγητέον.

ἥδομαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 2) π. μέλ. ἡσθήσομαι, π. ἀ. ἥσθην (Πίν. ΙΖ′—ΙΗ′).
Ρημ. ἡδονή.

ἥκω (μετὰ σημασίας παρακειμένου) μ. ἥξω.

Καὶ τριτοπροσώπως (προσ)ήκει, (ἀν)ήκει· (Πίν. ΙΓ′ ὑπ' ἀρ. 1).

ἠμί (φημὶ) ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὰς φράσεις, *ἦν δ' ἐγώ*, ἦ δ' ὅς (ἔφη οὗτος), ἦ δ' ἥ (ἔφη αὕτη).

ἡττάομαι-ἡττῶμαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μέλ. ἡττήσομαι, π. μέλ. ἡττηθήσομαι ἀ. ἡττήθην, π. ἥττημαι.

Ρημ. (ἀ)ήττητος.

Θ

Θάλλω (Πίν. Δ′. α′ ὑπ' ἀρ. 1) παρακ. τέθηλα.

Ρημ. θαλερός.

θανατόομαι-*οῦμαι*, μ. μέλ. θανατώσομαι (Πίν.ΙϚ′.) π. ἀ. ἐθανατώθην.

Ρημ. θανάτωσις.

θάπτω (Πίν. Δ′. ὑπ' ἀρ. ι′) μ. θάψω, ἀ. ἔθαψα.—Παθ. θάπτομαι, μ. β′. ταφήσομαι ἀ. β′. ἐτάφην π. τέθαμμαι.

Ρημ. ταφή.

θαυμάζω, μ. μέλ. θαυμάσομαι (Πίν. ΙΕ′.) ἀ. ἐθαύμασα π. τεθαύμακα.—Παθ. θαυμάζομαι, μ. θαυμασθήσομαι, π. ἀ. ἐθαυμάσθην.

Ρημ. θαυμαστής, θαυμαστός, θαυμαστέον.

θεάομαι-*ῶμαι* (Πίν. ΙΘ′, ὑπ' ἀρ. 1) μ. θεάσομαι (Πίν. Ι′ ὑπ' ἀρ. 1) π. τεθέαμαι.

Ρημ. θέαμα, θεατής, θέατρον, (ἀ)θέατος, θεατέον.

†*θεραπεύω*, Παθ. θεραπεύομαι, μ. μέλ. θεραπεύσομαι, (Πίν. Ις'.) ά. έθεραπεύθην, π. τεθεράπευμαι.

Ρημ. θεραπεία, θεράπευμα, (ά)θεράπευτος, θεραπευτέον.

θέω (Πίν. Α'.) μ. μέλ. θεύσομαι, (Πίν. ΙΕ'), β' ά. έδραμον (Πίν. ΙΓ' ύπ' άρ. 2), π. δεδράμηκα.

θιγγάνω, (Πίν. Δ'. ύπ' άρ. ς'), β'. ά. έθιγον μετ. θιγών.

Ρημ. (ά)θικτος.

(άπο)*θνήσκω* (Πίν. Δ'. ύπ' άρ. η'), μ. μέλ. (άπο)θανοῦμαι, (Πίν. ΙΕ'.), β'. ά. άπέθανον, π. τέθνηκα, τέθνατον, τέθναμεν, τέθνατε, τεθνᾶσι· ύποτ. τεθνήκω, εύκτ. τεθναίην, ης, η, πληθ. τέθναιεν, προστ. τεθνάτω, άπ. τεθνηκέναι καὶ τεθνάναι, μετ. τεθνηκὼς καὶ τεθνεώς, τεθνεῶσα, τεθνηκός, τεθνεῶτες, ύπερσ. έτεθνήκειν, έτεθνήκεσαν καὶ έτέθνασαν, τετ. μέλ. τεθνήξω, (Πίν. ΙΑ') (παράβ. ἵστημι), καὶ τεθνηκὼς ἔσομαι.

Ρημ. θνητός, (ά)θάνατος.

θραύω (Πίν. Α'.) ά. έθραυσα. — Παθ. θραύομαι, ά. έθραύσθην, π. τέθραυσμαι.

Ρημ. θραῦσις, (εὔ)θραυστος.

θρύπτω (Πίν. Δ'. ύπ' άρ. ι' καὶ ΙΓ'. ύπ' άρ. 1)

θυμόομαι-οῦμαι, ά. έθυμώθην, (Πίν. ΙΗ' καὶ ΙΘ'. ύπ' άρ. 2), π. τεθύμωμαι.

†*θύω* (Πίν. Δ'. α') ύπ' άρ. 2) —Παθ. καὶ μέσ. θύομαι, μ. θύσομαι, μ. ά. έθυσάμην, ά. έτύθην. π. τέθυμαι.

Ρημ. θυσία, θύτης, θῦμα, ἄθυτος, θυτέον.

I

Ἰάομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. ἰάσομαι, (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 2), μ. ἀ. ἰασάμην, π. ἀ. ἰάθην.

Ρημ. ἴασις, ἴαμα, ἰατρὸς, (ἀν)ίατος.

ἱδρύω, ἀ. ἵδρυσα.—Παθ. καὶ μέσ. ἱδρύομαι, ἀ. ἱδρυσάμην, π. ἀ. ἱδρύθην, (Πίν. ΙΗ'.) π. ἵδρυμαι.

Ρημ. ἵδρυμα.

(ἀφ)*ίημι* (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ Πίν. Γ') ἱεῖς, ἵησι (κατὰ τὸ *τίθημι*)· παρ. ἵην, ἵεις, ἵει, ἵετον, ἱέτην, ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν· μ. ἥσω, ἀ. ἧκα, ας, ε, εἶτον, εἵτην, εἶμεν, εἶτε, εἶσαν· ὑποτ. ὦ, ᾗς, ᾗ· εὐκτ. εἵην, προστ. ἕς, ἕτω, ἀπ. εἶναι μετ. εἵς, εἶσα, ἕν, π. εἷκα.—Παθ. καὶ μέσ. ἵεμαι (κατὰ τὸ *τίθεμαι*), παρ. ἱέμην, μ. μέλ. ἥσομαι, μ. ἀ. ἡκάμην, μ. ἀ. β'. εἵμην, παθ. ἀ. εἵθην, π. εἷμαι.

Ρημ. (ἄφ)εσις, (ἐφ)έτης, (κάθ)ετος, (ἀφ)ετέον.

Σημ. εὔχρηστον μετὰ τῶν προθέσεων ἀνὰ, ἐπὶ, ἀπὸ, κατὰ, σὺν καὶ μετά.

(ἀφ)*ικνέομαι-οῦμαι* (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. γ') μ. ἀφίξομαι, μ. ἀ. β'. ἀφικόμην, (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) π. ἀφῖγμαι.

Ρημ. (ἄφ)ιξις, ἱκανός, ἴχνος, ἱκέτης.

ἱλάσκομαι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ζ') μ. μέλ. ἱλάσομαι, μ. ἀ. (ἐξ)ιλασάμην, π. ἀ. ἱλάσθην, (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. ἱλασμός, ἱλαστήριος.

ἵστημι (Πίν. Γ'.) παρ. ἵστην, μ. στήσω, ἀ. ἔστησα (μεταβατικῶς), β'. ἀ. ἔστην (οὐδετέρως) π. ἕστηκα, ας, ε, ἕστατον, ἕσταμεν, ἕστατε, ἑστᾶσι· ὑποτ.

ἑστῶμεν, ἑστῶσι, προστ. ἕσταθι, ἀπ. ἑστάναι, μετ. (ἐν)εστὼς (ἐν)εστῶσα (ἐν)εστὼς (τὰ καθεστῶτα), τετ. μέλ. ἑστήξω (Πίν. ΙΑ΄). —Παθ. καὶ μέσ. ἵσταμαι, μ. μέλ. στήσομαι, μ. ἀ. ἐστησάμην, π. μ. σταθήσομαι, π. ἀ. ἐστάθην (Πίν. Ι΄).

Ρημ. στάσις, στα(θ)μός, στατήρ, (διά)στημα, (ἀνά)στατος, (ἐπι)στάτης, στατέον.

ἰσχυρίζομαι (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἰσχυριοῦμαι, ἀ. ἰσχυρισάμην.

Ρημ. ἰσχυριστέον.

ἴσχω (Πίν. Γ΄.) ἀνίσχω (Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 1).

K

Καθαίρω (Πίν. Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 3 *αἴρω*) μ. καθαρῶ, ἀ. ἐκάθηρα. — Παθ. καὶ μέσ. καθαίρομαι, μ. μέλ. καθαροῦμαι, μ. ἀ. ἐκαθηράμην, π. ἀ. ἐκαθάρθην, π. κεκάθαρμαι.

Ρημ. κάθαρσις, κάθαρμα, καθαρμὸς, (ἀ)κάθαρτος.

κάθημαι (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ. ἀρ. 3) παρ. ἐκαθήμην καὶ καθήμην (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 3)· ὑποτ. καθῆται, εὐκτ. καθήμην, προστ. κάθησο, καθήσθω, ἀπ. καθῆσθαι, μετ. καθήμενος.

καθίζω (Πίν Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 4) παρ. ἐκάθιζον, ἀ. ἐκάθισα καὶ καθῖσα (Πίν. ΙΒ΄. ὑπ' ἀρ. 3). Μέσ. καθίζομαι, μέλ. καθιζήσομαι, ἀ. ἐκαθισάμην.

(κατα)***καίνω*** (Πίν. Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 3) β΄. ἀ. κατέκανον, π. κατακέκονα, τετ. μ. κατακεκονὼς ἔσομαι.

καίω καὶ κάω (Πίν. Α'.) μ. καύσω, ἀ. ἔκαυσα, π. κέκαυκα. — Παθ. μ. καυθήσομαι, ἀ. ἐκαύθην, π. κέκαυμαι.

Ρημ· καῦσις, καῦμα, (πυρί)καυστος.

καλέω-ῶ, μ. καλῶ (Πίν. Η'.) ἀ. ἐκάλεσα (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 3) π. κέκληκα. — Παθ. καλοῦμαι κλπ. τετ. μέλ. κεκλήσομαι.

Ρημ. κλῆσις, κλητός, κλητήρ, (ἔγ)κλημα.

καλύπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι') μ. καλύψω, ἀ. ἐκάλυψα. Μέσ. καλύπτομαι μ. καλύψομαι. ἀ. ἐκαλυψάμην, π. μ. καλυφθήσομαι.

Ρημ. καλύπτρα, (ἀ)κάλυπτος.

κάμνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. β') μ. μέλ. καμοῦμαι (Πίν. ΙΕ'.) β'. ἀ. ἔκαμον, π. κέκμηκα.

Ρημ. (ἀ)κάματος.

κάμπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι') ἀ. ἔκαμψα. — Παθ. κάμπτομαι, ἀ. ἐκάμφθην, π. κέκαμμαι (ἀντὶ κέκαμμμαι-κέκαμπμαι).

Ρημ. κάμψις, καμπύλη, (ἄ)καμπτος.

καρπόομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) ὁμαλῶς.

Ρημ. κάρπωσις.

καταναλίσκω, μ. καταναλώσω, ἀ. κατηνάλωσα (ἕνεκα τῆς διπλῆς συνθέσεως) (ἴδε *ἀναλίσκω*).

† *καταφρονέω-ῶ*. Παθ. καταφρονοῦμαι, μ. μέλ. καταφρονήσομαι (Πίν. Ι϶'.) π. καταπεφρόνημαι.

Ρημ. καταφρόνησις (εὐ)καταφρόνητον.

κεῖμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 3) ὑποτ. γ' πρόσ. κέηται, πληθ. κέησθε, κέωνται, εὐκτ. κέοιτο, κέοιντο,

προστ. κεῖσο, κείσθω, ἀπ. κεῖσθαι, μετ. κείμενος μ. κείσομαι.

Ρημ. κοίτη.

κείρω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. κερῶ, ἀ. ἔκειρα. μ. μέλ. (ἀπο)κεροῦμαι, μ. ἀ. ἐκειράμην, π. κέκαρμαι (Πίν. Ε').

Ρημ. κέρμα, κορμός, κουρεύς.

κεράννυμι (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') ἀ. ἐκέρασα. — Παθ. καὶ μέσ. κεράννυμαι, μ. κραθήσομαι, ἀ. ἐκράθην, μ. ἀ. ἐκερασάμην, π. κέκραμαι.

Ρημ. κρᾶσις, κρᾶμα, κρατήρ, (ἄ)κρατος, (εὔ)κρατος.

κερδαίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3) μ. κερδανῶ, ἀ. ἐκέρδᾶνα.

κήδομαι (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. κηδεμών, κηδεστής.

κηρύττω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 5) μ. κηρύξω, π. κεκήρυχα. — Παθ. μ. κηρυχθήσομαι, ἀ. ἐκηρύχθην, μ. ἀ. ἐκηρυξάμην, π. κεκήρυγμαι.

Ρημ. κήρυγμα, (ἀ)κήρυκτος.

κιθαρίζω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 4) ἀ. ἐκιθάρισα.

Ρημ. κιθαριστής.

κινέω-ῶ (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. γ'.) μ. κινήσω. (Πίν. ΙΑ'). Παθ. καὶ μέσ. κινοῦμαι, μ. κινήσομαι (Πίν. ΙϚ'.) ἐκινήθην, (Πίν. ΙΗ'.) π. κεκίνημαι.

Ρημ. κίνησις, κίνημα, (ἀ)κίνητος.

κίχρημι (Πίν. Γ'.), ἀ. ἔχρησα μ. ἀ. ἐχρησάμην, π. κέχρημαι.

Ρημ. χρήστης.

κλάζω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 4) μ. [κλάγξω], β'. ἀ. (ἀν)έκλαγον, π. κέκλαγγα.

Ρημ. κλαγγή.

κλαίω καὶ κλάω (Πίν. Α'.) μ. κλαύσομαι (Πίν. ΙΕ'.) καὶ κλαύσω (Δημ.) ἀ. ἔκλαυσα, μ.ἀ. ἐκλαυσάμην.

Ρημ. κλαῦμα, κλαυ(θ)μός.

κλάω-ῶ ἀ. ἔκλασα (Πίν. Ι'. ὑπ'ἀρ. 3).—Παθ. κλῶμαι, ἀ. ἐκλάσθην (Πίν. ΙΗ'.) π. κέκλασμαι.

Ρημ. κλάσις, κλάσμα.

κλείω (Πίν. Α'.) μ. κλείσω, ἀ. ἔκλεισα. — Παθ. καὶ μέσ. κλείομαι, μ. κλεισθήσομαι, ἀ. ἐκλείσθην, μ. ἀ. ἐκλεισάμην, π. κέκλειμαι.

Ρημ. κλεῖσις, κλειστός.

κλέπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι') μ. κλέψομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἔκλεψα, π. κέκλοφα. — Παθ. κλέπτομαι, ἀ. ἐκλάπην, (Πίν. Ε'.) π. κέκλεμμαι.

Ρημ. κλέμμα (Δημ.), κλέπτης, κλοπεύς.

κλίνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. β') μ. κλινῶ, ἀ. ἔκλινα. —Μέσ. κλίνομαι, π. μ. β'. κλινήσομαι (Πίν. ΙΖ'.) π. ἀ. β'. ἐκλίνην, π. κέκλιμαι.

Ρημ. κλῖμα, κλίσις, κλίνη, κλῖμαξ.

†*κλύζω* (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 4). —Παθ. κλύζομαι, ἀ. ἐκλύσθην, μ. ἀ. ἐκλυσάμην.

Ρημ. (κατα)κλυσμός.

κνάω-ῶ, κνῇς, κνῇ (ἴδ. ζῶ), ἀ. ἔκνησα. — Παθ. κνῶμαι.

Ρημ. κνη(θ)μός.

κολάζω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 4) μ. κολάσω, ἀ. ἐκόλασα. —Παθ. καὶ μέσ. κολάζομαι, μ. κολασθήσομαι, ἀ.

ἐκολάσθην, μ. μέλ. κολάσομαι, μ. ἀ. ἐκολασάμην, π. κεκόλασμαι.

Ρημ. κόλασις, κόλασμα, (ἀ)κόλαστος, κολαστέον.

† *κομίζω* (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ(4). — Παθ. καὶ μέσ. κομίζομαι, μ. κομισθήσομαι, ἀ. ἐκομίσθην (Πίν. ΙΖ'+ΙΗ').

Ρημ. κομιστέον.

κομψεύομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) ἀ. ἐκομψευσάμην, π. κεκόμψευμαι.

Ρημ. κομψεία.

κόπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι') π. κέκοφα. — Παθ. κόπτομαι, μ. β'. κοπήσομαι, π. β'. ἀ. ἐκόπην, π. κέκομμαι, τετ. μέλ. κεκόψομαι.

Ρημ. κόμμα, κομμός, κοπτός, κοπετός, κοπτέον.

κορέννυμι (Πίν. Β' καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') π. παρ. κεκόρεσμαι.

Ρημ. (ἀ)κόρεστος.

κράζω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ 4 καὶ Πίν. Α'.) β'. ἀ. ἔκραγον, π. κέκραγα.

Ρημ. κραυγή.

κρεμάννυμι (Πίν. Β' ὑπ' ἀρ. 2 καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') ἀ. ἐκρέμασα, π. ἀ. ἐκρεμάσθην.

Ρημ. κρεμαστός.

κρίνω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 2) μ. κρινῶ, εὐκτ. κρινοίην, ἀ. ἔκρινα, π. κέκρῐκα (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. β'). — Παθ. καὶ μέσ. κρίνομαι, μ. κριθήσομαι, ἀ. ἐκρίθην, μ. μέλ. κρινοῦμαι, μ. ἀ. ἐκρινάμην, π. κέκριμαι.

Ρημ. κρίσις, κριτής, κριτήριον, (ἀ)κριτος, κριτέον.

κρύπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι') μ. κρύψω, ἀ. ἔκρυψα. — Παθ. καὶ μέσ. κρύπτομαι, μ. μέλ. κρύψομαι, μ. ἀ.

ἐκρυψάμην, π. ἀ. ἐκρύφθην, π. κέκρυμμαι.

Ρημ. κρύβδην, κρύφα, κρυπτόν.

κτάομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. κτήσομαι, ἀ. ἐκτησάμην, π. κέκτημαι (ἀντὶ ἐνεστῶτος) (Πίν. ΙΑ΄) ὑποτ. μονολεκτικῶς, κεκτῆται, κεκτῆσθε, εὐκτ. κεκτῄμην, κεκτῇο, κεκτῄμεθα, τετ. μέλ. κεκτήσομαι.

Ρημ. κτῆσις, κτῆμα, κτητική (ἀντων.), κτητέον.

κτείνω (Πίν. Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 2) παρακ. (ἀπ)έκτονα.

Ρημ. (πατρο)κτόνος.

κτίζω (Πίν. Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 4) ἀ. ἔκτισα.—Παθ. κτίζομαι, ἀ. ἐκτίσθην.

Ρημ. κτίσις, κτίσμα, (ἄ)κτιστος.

κυΐσκομαι (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. η΄ καὶ Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 1.)

Ρημ. (ἔγ)κυος.

κύπτω (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. ι΄) μ. κύψομαι (Πίν. ΙΕ΄.) ἀ. ἔκυψα, π. κέκυφα.

Ρημ. κυφός.

†*κωλύω*. Παθ. κωλύομαι, μ. μέλ. κωλύσομαι (Πίν. ΙϚ΄.) ἀ. ἐκωλύθην, π. κεκώλυμαι, τετ. μέλ. κεκωλύσομαι.

Ρημ. κώλυσις, κώλυμα, (ἀ)κωλύτως.

Λ

Λαγχάνω (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. ϛ΄) μ. μέλ. λήξομαι (Πίν. ΙΕ΄.) β΄. α΄. ἔλαχον (Πίν. Ζ΄) π. εἴληχα.—Παθ. ἀ. ἐλήχθην, π. εἴληγμαι.

Ρημ. λῆξις, ληκτέον.

λαμβάνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ϛ'.) μ. μέλ. λήψομαι (Πίν. ΙΕ'.) β'. ἀ. ἔλαβον (Πίν. Ζ'.) π. εἴληφα, τετ. μέλ. εἰληφὼς ἔσομαι.—Παθ. καὶ μέσ. λαμβάνομαι, μ. ληφθήσομαι, ἀ. ἐλήφθην, μ. ἀ. β'. ἐλαβόμην, π. εἴλημμαι, τετ. μέλ. εἰλημμένος ἔσομαι.

Ρημ. λῆψις, λῆμμα, (ἀκατά)ληπτος, ληπτέον.

λανθάνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ϛ') μ. λήσω, β'. ἀ. ἔλαθον (Πίν. Ζ'.) π. λέληθα.—Μέσ. (ἐπι)λανθάνομαι ἀ. β'. ἐπελαθόμην, π. ἐπιλέλησμαι.

Ρημ. λήθη, λάθρα, (ἐπι)λήσμων.

λέγω (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. λέξω καὶ ἐρῶ, ἀ. α' εἶπα (Πίν. Α'.) καὶ ἔλεξα (Ξεν.) β'. ἀ. εἶπον, π. εἴρηκα.—Παθ. λέγομαι, μ. ῥηθήσομαι, ἀ. ἐρρήθην, π. εἴρημαι, τετ. μέλ. εἰρήσομαι.

Ρημ. λόγος, λέξις, λεκτός, ῥῆσις, ῥῆμα, ῥητόν.

λείπω (Πίν. Ζ'.) μ. λείψω, β'. ἀ. ἔλιπον, π. λέλοιπα. Παθ. καὶ μέσ. λείπομαι, μ. λείψομαι, μ. ἀ. β'. ἐλιπόμην, π. μ. λειφθήσομαι, π. ἀ. ἐλείφθην, π. λέλειμμαι, τετ. μέλ. λελείψομαι.

Ρημ. (ἔλ)λειψις, (ἔλ)λειμμα, (ἀδια)λείπτως, λειπτέον.

λῄζω. Μέσ. λῄζομαι (Πίν. Δ', α' ὑπ' ἀρ. 4) μ. ἀ. ἐλησάμην.

Ρημ. λῃστής.

λογίζομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. λογιοῦμαι, ἀ. ἐλογισάμην, π. ἐλογίσθην, π. λελόγισμαι.

Ρημ. λογισμός, (ἀ)λόγιστος, λογιστέον.

λούω (1) α΄. πληθ. πρόσ. λοῦμεν, παρ. γ΄. πρ. ἔλου (ἔλοε), ἐλοῦμεν (ἐλόομεν). — Παθ. λοῦμαι (λόομαι), λοῦται (λόεται), παρ. ἐλούμην (ἐλοόμην), ἐλοῦτο (ἐλόετο), ἐλούμεθα (ἐλοόμεθα), ἐλοῦντο (ἐλόοντο), ἀπ. λοῦσθαι (λόεσθαι), μετ. λούμενος (λοόμενος)· ἐνεργητ. μετοχῆς γενικὴ (ἀπο)λοῦντος (λόοντος) (Φρύν.) μ. μέλ. λούσομαι (Πίν. ΙΕ΄), μ. ἀ. ἐλουσάμην, π. λέλουμαι.

Ρημ. λουτρόν.

λυμαίνομαι (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. β΄ λυμανοῦμαι, μ. ἀ. ἐλυμηνάμην, π. ἀ. ἐλυμάνθην, π. λελύμασμαι, τετ. μέλ. λελυμασμένος ἔσομαι.

Ρημ. λυμαντήρ.

† *λυπέω-ῶ*- Μέσ. λυποῦμαι, μ. λυπήσομαι, π. ἀ. ἐλυπήθην. (Πίν. ΙΗ΄) π. λελύπημαι.

Ρημ. (ἀ)λύπητος, λυπητέον.

λωβάομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ΄, ὑπ' ἀρ. 2) μ. μέλ. λωβήσομαι, μ. ἀ. ἐλωβησάμην, π. ἀ. ἐλωβήθην, π. λελώβημαι.

---

(1) Τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἔχον θέμα *λο*, ἔν τισι προσώποις συναιρεῖ τὸν χαρακτῆρα μετὰ τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος *ο* ἢ *ε* εἰς *ου*· τοῦθ' ὅπερ λαμβάνει χώραν καὶ εἰς τὸ *δέω* (δένω), συναιρουμένου καὶ ἐν τούτῳ, ἔν τισι προσώποις, τοῦ χαρακτῆρος *ε* μετὰ τῶν θεματικῶν φωνηέντων *ε* καὶ *ο*, (ἴδ. δέω (δένω).

M

Μαίνομαι (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 3) π. β'. ἀ. ἐμάνην (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 3).

μανθάνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ς') μ. μαθήσομαι (Πίν. ΙΕ') β'. ἀ. ἔμαθον, π. μεμάθηκα (Πίν. ς').

Ρημ. μάθησις, μάθημα, μαθητής, μαθητέον.

μαντεύομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1), μ. μαντεύσομαι κλπ. (ὁμαλῶς).

Ρημ. μαντεία, μαντεῖον, μάντευμα, μαντευτέον.

μαραίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3) ἀ. ἐμάρανα.—Παθ. μαραίνομαι.

Ρημ. μαρασμός.

†*μαρτυρέω-ῶ*. Παθ. μαρτυροῦμαι, μ. μέλ. μαρτυρήσομαι (Πίν. Ις'), π. μ. μαρτυρηθήσομαι, π. ἀ. ἐμαρτυρήθην, π. μεμαρτύρημαι.

(δια)*μαρτύρομαι* (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. διαμαρτυροῦμαι.

μαστιγόω-ῶ, μ. μαστιγώσω, ἀ. ἐμαστίγωσα.—Παθ. μαστιγοῦμαι, μ. μέλ. μαστιγώσομαι (Πίν. Ις'), π. ἀ. ἐμαστιγώθην, π. μεμαστίγωμαι.

μάττω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 5) ἀ. ἔμαξα.—Παθ. π. μέμαγμαι, π. ἀ. ἐμάγην.

Ρημ. μάζα, μάγειρος, μάκτρον, (ἐκ)μαγεῖον.

μάχομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μαχοῦμαι, ἀ. ἐμαχεσάμην, π. μεμάχημαι (Πίν. ς').

Ρημ. (ἀκατα)μάχητος, μαχητικός, μαχητέον.

μειδιάω-ῶ, μ. μειδιάσω κλπ. (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 2).

Ρημ. μειδίαμα.

μεθύσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ζ') ἀ. ἐμέθυσα. —Μέσ. μεθύσκομαι, π. ἀ. ἐμεθύσθην (Πίν. ΙΗ').

Ρημ. μεθυστικός.

μείρομαι (ἄχρηστον) (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 1) π. εἵμαρται (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 3).

Ρημ. μερίς, μοῖρα.

μέλει (μεταμέλει) τριτοπρόσωπον (Πίν. ΙΔ'.) ὑποτ. μέλῃ, εὐκτ. μέλοι, ἀπ. μέλειν, μετ. μέλον, μ. μελήσει (Πίν. ς'), ἀ. ἐμέλησε, π. μεμέληκε.

Ρημ. μελ(έ)τη, (ἀμετα)μέλητος.

μέμηλε, παρακ. ἀντὶ ἐνεστῶτος.

μέλλω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 1) π. ἔμελλον καὶ ἤμελλον, μ. μελλήσω (Πίν. ς') ἀ. ἐμέλλησα. —Παθ. μέλλεται, τριτοπρόσ.(Πίν.ΙΔ'.) εὐκτ.μέλλοιτο (Ξεν.).

Ρημ. μέλλησις, μέλλημα, μελλητής.

μέμφομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέμψομαι, ἀ. ἐμεμψάμην, π. ἀ. ἐμέμφθην.

Ρημ. μέμψις, μομφή, (ἄ)μεμπτος.

μένω, μ. μενῶ, ἀ. ἔμεινα, π. μεμένηκα (Πίν. ς').

Ρημ. μονή, μενετός, μενετέον.

μερίζω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 4) μ. μεριῶ, ἀ. ἐμέρισα.— Παθ. μερίζομαι, μ. μέλ. μεριοῦμαι, μ. ἀ. ἐμερισάμην. π. ἀ. ἐμερίσθην, π. μεμέρισμαι·

Ρημ. μερισμός, (ἀ)μέριστος.

μεταμέλομαι (Πίν.ΙΘ'.ὑπ'ἀρ.2)μ.μεταμελήσομαι(Πίν.ς')

μεταπέμπομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μεταπέμψομαι, ἀ. μετεπέμψατο.

Ρημ. μετάπεμπτος (Θουκ. Ξεν.).

μεταχειρίζομαι, μ. μεταχειριοῦμαι, ἀ. μετεχειρισάμην, π. ἀ. μετεχειρίσθην (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2).
Ρημ. (δυσ)μεταχείριστος.

μηχανάομαι-ῶμαι, μ. μηχανήσομαι, ἀ. ἐμηχανησάμην, π. μεμηχάνημαι.
Ρημ. μηχάνημα, μηχανητέον.

μιαίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3) μ. μιανῶ, ἀ. [ἐμίανα]. —Παθ. μ. μιανθήσομαι, ἀ. ἐμιάνθην, π. μεμίασμαι.
Ρημ. μίασμα, (ἀ)μίαντος (Πλάτ.).

μίγνυμι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') ὑπ. μιγνύω, εὐκτ. μιγνύοιμι κλπ. ἴδε *δείκνυμι*, μ. μίξω, ἀ. ἔμιξα.—Παθ. καὶ μέσ. μίγνυμαι, μ. μιχθήσομαι, μ· ἀ. ἐμιξάμην, π. ἀ. ἐμίχθην, β'. ἐμίγην, (Πίν. ΙΗ'.) π. μέμιγμαι.
Ρημ. μίξις, μικτός, μίγδην.

μιμέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μ. μιμήσομαι, π. μ. μιμηθήσομαι, ἀ. ἐμιμήθην, π. μεμίμημαι.
Ρημ. μίμησις, (ἀ)μίμητος, μιμητέον.

μιμνήσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. η') μ. (ἀνα-ὑπο)μνήσω, ἀ. ἔμνησα. —Μέσ. μιμνήσκομαι. μ. μνήσομαι, π. μ. μνησθήσομαι, π. ἀ. ἐμνήσθην, π. μέμνημαι ἀντὶ ἐνεστῶτος (Πίν. ΙΑ'.) ὑπ. μεμνῶμαι, μεμνῆται, μεμνώμεθα (μονολεκτικῶς), εὐκτ. μεμνῇο, μεμνῇτο, μεμνῇσθε· παράβαλε *κέκτημαι*.
Ρημ. μνήμη, μνῆμα, μνήμων, (ἀνα-ὑπό)μνησις, (ἀεί)μνηστος.

(παρα)*μυθέομαι-οῦμαι* (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. παραμυθήσομαι.
Ρημ. μύθευμα, (ἀπαρα)μύθητος, (παρα)μυθητέον.

μυσάττομαι (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 5) μ. [μυσαχθήσομαι], π. ἀ. [ἐμυσάχθην] (Πίν. ΙΘ'.) ὑπ' ἀρ. 2).

Ν

Νεανιεύομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. νεανιεύσομαι, μ. ἀ. ἐνεανιευσάμην, ἀλλὰ καὶ *νεανιευθέντα* ἴδ. Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2.

νέμω, μ. νεμῶ, ἀ. ἔνειμα, π. νενέμηκα (Πίν. Ϛ'.).— Παθ. καὶ μέσ. νέμομαι, μ. νεμοῦμαι, ἀ. ἐνειμάμην, π. ἀ. ἐνεμήθην, π. νενέμημαι.

Ρημ. νομή, νόμος, νέμησις, (δια)νεμητέον.

νεύω, μ. νεύσομαι (Πίν. ΙΕ'.), ἀ. ἔνευσα, π. νένευκα.

Ρημ· νεῦμα.

νέω (πλέω) (Πίν. Δ'.) νεῖς, νεῖ, μ. μέλ. νεύσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἔνευσα, π. νένευκα.

Ρημ. νευστέον.

νίζω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 4) μ. νίψομαι (Πίν. ΙΕ'.), ἀ. ἐνιψάμην.

Ρημ. (δυσαπό)νιπτος.

Ξ

Ξενόομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) ἀ. ἐξενώθην (Πίν. ΙΗ'.) π. ἐξένωμαι.

ξέω (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2) ἀ. ἔξεσα (ἔξεσσα).

Ρημ. (ἄ)ξεστον, ξό(αν)ον.

ξηραίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3) ἀ. ἐξήρανα. — Παθ. ξηραίνομαι, ἀ. ἐξηράνθην.

ξυλίζομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1). (Ξεν.).

Ο

Ὀδύρομαι (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 2). μ. ὀδυροῦμαι ἀ. ὠδυράμην (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. ὀδυρμός.

ὄζω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 4 καὶ Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. ὀσμή, (εὐ)ώδης.

οἴγω ἴδ. ἀνοίγω.

οἶδα (Πίν. Α'.) παρακ. ἀντὶ ἐνεστῶτος, οἶσθα, οἶδε, ἴστον, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι, ὑποτ. εἰδῶ, εὐκτ. εἰδείην, προστ. ἴσθι, ἀπ. εἰδέναι, μετ. εἰδώς, εἰδυῖα, εἰδός, ὑπερσ. ᾔδειν (Πίν. ΙΑ'.) ᾔδεισθα καὶ ᾔδεις, ᾔδη καὶ ᾔδειν, ᾖστον, ᾔστην, ᾖσμεν, ᾖστε, ᾖσαν, μ. εἴσομαι (Πίν. ΙΕ').

Ρημ. ἵστωρ, ἰστέον.

οἰδέω-ῶ π. ᾤδουν, ἀ. ᾤδησα.

Ρημ. οἴδησις.

† *οἰκέω-ῶ*. Παθ. οἰκοῦμαι, μ. μέλ. οἰκήσομαι (Πίν. ΙϚ'.) π. ἀ. ᾠκήθην, π. ᾤκημαι.

Ρημ. οἴκησις, οἴκημα, (ἀ)οίκητος.

οἰκτείρω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 2). ἀ. ᾤκτειρα. — Παθ. οἰκτείρομαι.

Ρημ. [οἰκτίρμων].

οἰμώζω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 4) μ. οἰμώξομαι (Πίν. ΙΕ'). ἀ. ᾤμωξα.

Ρημ. οἰμωγή.

οἴομαι καὶ οἶμαι, οἴει, οἴεται, οἰόμεθα κτλ. παρατ. ᾠόμην καὶ ᾤμην, ᾤου, ᾤετο, ᾠόμεθα, μ. οἰήσομαι

(Πίν. Ϛ′) π. ἀρ. ἀφήθην (Πίν. ΙΗ′ καὶ ΙΘ′ ὑπ' ἀρ. 2).

οἴχομαι (μετὰ σημασίας παρακειμένου), (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1). μ. οἰχήσομαι (Πίν. Ϛ′).

Ρημ. οἰχητέον.

οἰωνίζομαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1), παρ. οἰωνιζόμην (Πίν. ΙΒ′. ὑπ' ἀρ. 4) ἀ. οἰωνισάμην. Ρημ. οἰωνιστικός.

ὀκέλλω (Πίν. Δ′. α′ ὑπ' ἀρ. 1), ἀ. ὤκειλα (Πίν. ΙΓ′. ὑπ' ἀρ. 1).

ὀλιγαρχέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 2), π. ἀ. ὠλιγαρχήθην.

Ρημ. ὀλιγαρχία, ὀλιγαρχικός.

ὀλισθάνω (Πίν. Δ′. ὑπ' ἀρ. ε′.) μ. [ὀλισθήσω] (Πίν. Ϛ′.) β′. ἀ. ὤλισθον, π. [ὠλίσθηκα].

Ρημ. (ὀλίσθημα, παρὰ τοῖς Ο′: σκότος καὶ ὀλίσθημα).

(ἀπ)*όλλυμι* (Πίν. Δ′. ὑπ' ἀρ. δ′), μ. ἀπολῶ, ἀ. ἀπώλεσα (Πίν. Ζ′.) π. ἀπολώλεκα (μεταβατ.) (Πίν. ΙΒ′. ὑπ' ἀρ. 5) καὶ ἀπόλωλα (μετὰ παθ. σημασίας) ὑπερσ. ἀπωλωλέκειν, τετ. μέλ. ἀπολωλεκὼς καὶ ἀπολωλὼς ἔσομαι.—Παθ. ἀπόλλυμαι, μ. μέλ. ἀπολοῦμαι (Πίν. ΙϚ′.) μ. ἀ. β′. ἀπωλόμην.

Ρημ. ἐξώλης καὶ προώλης, πανώλης, ὄλεθρος, ἀπώλεια.

ὀλολύζω (Πίν. Δ′. α′. ὑπ' ἀρ. 4), ἀ. ὠλόλυξα.

Ρημ. ὀλολυγή.

ὀλοφύρομαι (Πίν. Δ′. α′. ὑπ' ἀρ. 2) μ. ὀλοφυροῦμαι, ἀ. ὠλοφυράμην, π. ἀ. ὠλοφύρθην (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 2).

Ρημ. ὀλοφυρμός, ὀλόφυρσις.

ὄμνυμι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. 4') μ. μ. ὀμοῦμαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ὤμοσα, π. ὀμώμοκα (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 5). — Μέσ. ὄμνυμαι, ἀ. ὠμοσάμην, π. μ. ὀμοσθήσομαι, π. ἀ. ὠμόσθην, π. ὀμώμοται, μετοχ. ὀμωμοσμένος.

Ρημ. (ἀν)ώμοτος (Εὐρ.), ἀντωμοσία, συνωμότης.

† *ὁμολογέω-ῶ*. Παθ. καὶ Μέσ. ὁμολογοῦμαι, μ. ὁμολογήσομαι (Πίν. ΙϚ'.) ἀ. ὡμολογησάμην, π. ἀ. ὡμολογήθην, π. ὡμολόγημαι.

Ρημ. ὁμολόγημα, ὁμολογητέον, (ὁμολογητής).

ὀνίνημι (Πίν. ΙΑ'. καὶ Γ'.) ἐνεστ. γ'. ἑν. πρόσ. ὀνίνησι, ἀπαρ. ὀνινάναι, μετ. θηλ. ὀνινᾶσα, παρ. ὠφέλουν (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2), μέλ. ὀνήσω (Πίν. Ζ'.) ἀ. ὤνησα. — Μέσ. ὀνίναμαι, π. ὠνινάμην, μ. ὀνήσομαι, ἀ. ὠνήμην, εὐκτ. ὀναίμην, ὄναιο, ὄναιτο· ἀπ. ὄνασθαι, π. ἀ. ὠνήθην, π. ὤνημαι.

Ρημ. ὄνησις, ὀνήσιμος, ἀνόνητος (Δημ.).

(*παρ*)*οξύνω* (Πίν. Δ' α'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. παροξυνῶ ἀ. παρώξυνα. — Παθ. καὶ Μέσ. παροξύνομαι π. ἀ. παρωξύνθην (Πίν. ΙΗ'.) π. παρώξυμμαι.

Ρημ. παροξυσμός.

ὁράω-ῶ (Πίν. Α' καὶ Ζ'.) π. ἑώραον-ων (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. μέλ. ὄψομαι (Πίν. ΙΕ'), β'. ἀ. εἶδον (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2) π. ἑώρακα. — Παθ. καὶ Μέσ. ὁρῶμαι, π. μ. ὀφθήσομαι, π. ἀ. ὤφθην, μ. β'. ἀ. εἰδόμην π. ἑώραμαι.

Ρημ. ὄψις, ὄμμα, ὅραμα, ὁρατός, (ὕπ)οπτος, ὀφ(θαλ)μός. (ὀπ(θαλ)μός).

ὀργίζομαι, μ. μ. ὀργιοῦμαι, π. μ. ὀργισθήσομαι (Πίν.

ΙΖ'.) π. ἀ. ὠργίσθην (Πίν. ΙΗ'.) π. ὤργισμαι.
Ρημ. ὀργιστέον.

ὀρέγω, ἀ. ὤρεξα.—Μέσ. ὀρέγομαι, μ. ὀρέξομαι, π. ἀ. ὠρέχθην (Πίν. ΙΗ'.) μ. ἀ. ὠρεξάμην.
Ρημ. ὀργυιά, ὄρεξις (Πλάτ.)

† *ὁρμάω-ῶ*. Μέσ. ὁρμῶμαι, μ. ὁρμήσομαι, π. ἀ. ὡρμήθην (Πίν. ΙΗ'.) π. ὥρμημαι.
Ρημ. ὁρμητήριον.

ὁρμίζω, ἀ. ὥρμισα.—Παθ. καὶ Μέσ. ὁρμίζομαι, μ. μέλ. ὁρμιοῦμαι, μ. ἀόρ. ὡρμισάμην, π. ἀόρ. ὡρμίσθην (Πίν. ΙΗ'.)

ὀρύττω (Πιν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 5) μ. ὀρύξω, ἀ. ὤρυξα.—Παθ. ὀρύττομαι, μ. ὀρυχθήσομαι, ἀ. ὠρύχθην, π. ὀρώρυγμαι (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 5).
Ρημ. (δι)ῶρυξ, ὀρυκτόν.

ὀρχέομαι-οῦμαι, μ. ὀρχήσομαι, ἀ. ὠρχησάμην (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1). Ρημ. ὄρχησις, [ὀρχήστρα].

ὀσφραίνομαι (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 3) μ. ἀ. β'. ὠσφρόμην (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ 1).
Ρημ. ὄσφρησις (Πίν. Ϛ'), ὀσφραντήριον (Πίν. Ζ').

ὀφείλω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 2) μ. ὀφειλήσω (Πίν. Ϛ'.) ἀ. ὠφείλησα, β'. ἀ. ὤφελον, ὑπερσ. ὠφειλήκειν. —Παθ. ὀφείλομαι καὶ τριτοπρόσ. ὀφείλεται (Πίν. ΙΔ'.) π. ἀ. ὀφειληθείς (Θουκ.).
Ρημ. ὀφείλημα.

ὀφλισκάνω (Πίν. Δ' ὑπ' ἀρ. η') μ. ὀφλήσω, (Πίν. Ϛ'), β'. ἀ. ὦφλον, π. ὤφληκα.—Παθ. π. ὠφλημένος.
Ρημ. ὄφλημα.

Π

Παιδαγωγέομαι-οῦμαι, μ. παιδαγωγήσομαι (Πίν. ΙϚ'.).

† *παιδεύω*. Παθ. καὶ Μέσ. παιδεύομαι, μ. παιδευθήσομαι μ. μέλ. παιδεύσομαι (Πίν. ΙϚ'.), π. ἀ. ἐπαιδεύθην, μ. ἀ. ἐπαιδευσάμην, π. πεπαίδευμαι.

Ρημ. παίδευσις, παιδεία, παίδευμα, (ἀ)παίδευτος, παιδευτέον.

παίζω (Πίν. Δ'. α'·ὑπ' ἀρ. 4) μ. μέλ. παιξοῦμαι (δωρ.) (Πίν. ΙΕ') ἀ. ἔπαιξα.

Ρημ. παιδιά, παίγνιον (ἀνά)παιστος.

παλαμάομαι-ῶμαι (Πίν ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) (Ξεν. ΚΠ.)

πάλλω (Πίν. Δ'. α' ὑπ' ἀρ. 1)—Παθ. πάλλομαι (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. παλμός.

παραιτέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. παραιτήσομαι, ἀ. παρῃτησάμην.

Ρημ. παραίτησις, (ἀ)παραίτητος.

παρανομέω-ῶ, ἀ. παρενόμησα, π. παρανενόμηκα, παθ. ἀ. παρενομήθην, π. παρανενόμημαι.

Ρημ. παρανόμημα.

παροινέω-ῶ, π. ἐπαρῴνουν (Πίν.ΙΒ' ὑπ' ἀρ. 1) ἀ. ἐπαρῴνησα, π. πεπαρῴνηκα.—Παθ. παροινοῦμαι, ἀ. ἐπαρῳνήθην.

παρρησιάζομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ'ἀρ. 1) μ. παρρησιάσομαι, ἀ. ἐπαρρησιασάμην, π. πεπαρρησίασμαι, μετ. τὰ πεπαρρησιασμένα.

Ρημ. (ἀ)παρρησίαστος.

πάσχω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ζ') μ. μ. πείσομαι (Πίν. ΙϚ'.), β'. ἀ. ἔπαθον, π. πέπονθα, τετ. μέλ. πεπονθὼς ἔσομαι.

Ρημ. πάθος, πένθος, (ἀ)παθής.

† *παύω*. Παθ. καὶ Μέσ. παύομαι, μ. μ. παύσομαι, π. μ. παυσθήσομαι, μ. ἀ. ἐπαυσάμην, π. ἀ. ἐπαύσθην. π. πέπαυμαι.

Ρημ. παῦλα, (ἀνά)παυσις, παυστέον.

πείθω (Πίν. Ζ'.) μ. πείσω, ἀ. ἔπεισα, π. πέπεικα (μεταβατ.), πέποιθα (οὐδ.)—Παθ. καὶ Μέσ. πείθομαι, μ. μέλ. πείσομαι, π. μ. πεισθήσομαι, μ. ἀ. β'. ἐπιθόμην, π. ἀ. ἐπείσθην, π. πέπεισμαι, τετ. μ. πεπεισμένος ἔσομαι.

Ρημ. πίστις, πιθανόν, πειθώ, (εὔ)πειστος, πειστέον.

πεινάω-ῶ, πεινῇς, πεινῇ, παρ. ἐπείνων, ἐπείνης, μ. πεινήσω, ἀ. ἐπείνησα, π. πεπείνηκα.

πειράω-ῶ, μ. πειράσω (Πίν. Ι' ὑπ' ἀρ. 4), ἀ. ἐπείρασα. — Μέσ. πειράομαι-ῶμαι, μ. πειράσομαι, π. ἀ. ἐπειράθην (Πίν. ΙΗ'.) μ. ἀ. ἐπειρασάμην, π. πεπείραμαι.

Ρημ. πείρασις, (ἀ)πείρατος, πειρατέον.

πέμπω, μ. πέμψω, π. πέπομφα.—Παθ. καὶ Μέσ. πέμπομαι, μ. πέμψομαι, π. μ. πεμφθήσομαι, μ. ἀ. ἐπεμψάμην, π. ἀ. ἐπέμφθην, π. πέπεμμαι (ἀντὶ πέπεμμμαι — [πέπεμπμαι]).

Ρημ. πομπή, πεμπτός, πεμπτέον.

πένομαι (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 3).

πέπρωται τριτοπρόσωπον = πεπρωμένον ἐστί (Πίν. ΙΔ').

παρακ. τοῦ ἀχρήστου. ΠΟΡΩ, τοῦ ὁποίου β'. ἀ. ἔπορον, (Δημ.) ἀπ. πορεῖν.

περαίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3) μ. περανῶ, ἀ. ἐπέρανα· π. ἀ. ἐπεράνθην, μ. μέλ. περανοῦμαι, μ. ἀ. ἐπερανάμην, π. π. πεπέρασμαι.

Ρημ. (ἀ)πέραντος.

περάω-ῶ, μ. περάσω (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 4) π. πεπέρακα.

Ρημ. πόρος, πορ(θ)μός.

πετάννυμι (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') ἀ. (ἀν)επέτασα. — Παθ. (ἀνα)πετάννυμαι, π. ἀναπέπταμαι.

πέτομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. πτήσομαι (Πίν. Ϛ'.) μ. ἀ. β'. ἐπτόμην.

πήγνυμι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') ἀ. ἔπηξα. — Παθ. καὶ Μέσ. πήγνυμαι, π. μέλ. β'. παγήσομαι, π. β'. ἀ. ἐπάγην, μ. ἀ. ἐπηξάμην, π. πέπηγα.

Ρημ. πῆξις, πηκτός.

πηδάω-ῶ, μ. μέλ. πηδήσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἐπήδησα, π. πεπήδηκα.

Ρημ. πήδημα.

(ἐμ)*πίμπλημι* (Πίν. Γ'.) π. ἐνεπίμπλην, μ. ἐμπλήσω, ἀ. ἐνέπλησα, π. ἐμπέπληκα. — Παθ. καὶ μέσ. ἐμπίμπλαμαι (κατὰ τὸ *ἵσταμαι*), π. μ. ἐμπλησθήσομαι, π. ἀ. ἐνεπλήσθην, μ. ἀ. ἐνεπλησάμην, π. ἐμπέπλησμαι.

Ρημ. (ἄ)πληστος, (ἐμ)πληστέον.

πίμπρημι (Πίν. Γ'.) Παθ. ἐμπίμπραμαι, ἀ. ἐνεπρήσθην.

Ρημ. (ἐμ)πρησμός, πρηστήρ.

πίνω (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. 6΄) μ. μέλ. πίομαι (Πίν. ΙΕ΄), 6΄. ἀ. ἔπιον, π. πέπωκα, π. ἀ. ἐπόθην, π΄. πέποται.

Ρημ. πόσις, πότης, ποτήριον, ποτόν, ποτέον.

[*πιπράσκω*] (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. θ΄.) ἐν. πωλῶ (Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 2) π. πέπρακα.—Παθ. πιπράσκομαι, τετ. μέλ. πεπράσομαι, ἀ. ἐπράθην π. πέπραμαι.

Ρημ. πρᾶσις, (ἄ)πρατος, πρατήριον, πρατέον.

πίπτω (Πίν. Γ΄. καὶ Πίν. Ζ΄.) μ. πεσοῦμαι (δω ρ.) (Πίν. ΙΕ΄.), 6΄. ἀ. ἔπεσον, π. πέπτωκα.

Ρημ. πτῶσις, πτῶμα.

πλανάω-ῶ, π. πεπλάνηκα.—Παθ. καὶ Μέσ. πλανῶμαι, μ. μέλ. πλανήσομαι, π. ἀ. ἐπλανήθην (Πίν. ΙΗ΄), π. πεπλάνημαι.

Ρημ. πλάνησις, πλάνης, (ἀ)πλανής, πλανητέον.

πλάττω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 5) ἀ. ἔπλασα. —Παθ. καὶ Μέσ. πλάττομαι, μ. ἀ. ἐπλασάμην, π. ἀ. ἐπλάσθην, π. πέπλασμαι.

Ρημ. πλάσμα, πλάστης, πλαστόν, πλαστικός.

πλέκω, ἀ. ἔπλεξα. — Παθ. καὶ Μέσ. πλέκομαι, π. ἀ. ἐπλέχθην, π. 6΄. ἀ. ἐπλάκην (Πίν. Ε΄.), π. πέπλεγμαι.

Ρημ. πλοκή, [πλόκαμος], πλέγμα.

πλέω, πλεῖς, πλεῖ, ἔπλεις, ἔπλει (Πίν. Α΄.) μ. μέλ. πλεύσομαι (Πίν. ΙΕ΄.) καὶ δωρ. πλευσοῦμαι, ἀ. ἔπλευσα, π. πέπλευκα, π. παρακ. Μετοχῆς μόνον πεπλευσμένος.

Ρημ. (ἄ)πλευστος, πλευστέον.

πλήττω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 5) παίω καὶ τύπτω, μ.

πλήξω, παίσω καὶ τυπτήσω, ἀ. ἔπληξα, ἐπάταξα, π. πέπληγα· παθ. μ. β' πληγήσομαι, π. β'. ἀ. ἐπλήγην (καὶ ἐν συνθέσει (Πίν.Ε'.) ἐκπλαγήσομαι, ἐξεπλάγην (Πίν.ΙΗ'.), π. πέπληγμαι, τετ. μ. πεπλήξομαι.

Ρημ. (ἔκ)πληξις, (ἐκ)πληκτικόν, (ἀπό)πληκτος, (κατα)πληκτέον.

πλύνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. πλυνῶ, ἀ. ἔπλυνα· παθ. π. πέπλυμαι. Ρημ. πλυντικός.

πνέω, πνεῖς, πνεῖ (Πίν. Δ'.) μ. μέλ. πνεύσομαι (Πίν. ΙΕ') καὶ πνευσοῦμαι, ἀ. ἔπνευσα, π. πέπνευκα.

Ρημ. πνοή, πνεῦμα, πνεύμων.

ποικίλλω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 1) ἀ. ἐποίκιλα.—Παθ. ποικίλλομαι, π. πεποίκιλμαι.

Ρημ. ποίκιλσις, ποίκιλμα, ποικιλτής.

ποιμαίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3). —Παθ. ποιμαίνομαι.

† *πολεμέω-ῶ*. Παθ. πολεμοῦμαι, μ. μέλ. πολεμήσομαι (Πίν. ΙϚ'), π. ἀ. ἐπολεμήθην, π. πεπολέμημαι, τετ. μέλ. πεπολεμήσομαι.

Ρημ. πολεμητέον.

πολιορκέω-ῶ (Πίν. Δ'.) μ. πολιορκήσω, ἀ. ἐπολιόρκησα. Παθ. πολιορκοῦμαι, μ. πολιορκήσομαι, (Πίν. ΙϚ') π. μ. πολιορκηθήσομαι, π. ἀ. ἐπολιορκήθην, π. πεπολιόρκημαι. Ρημ. πολιορκητέον.

πολιτεύω, μ. πολιτεύσω, ἀ. ἐπολίτευσα. —Παθ. καὶ Μέσ. πολιτεύομαι, μ. πολιτεύσομαι, ἀ. ἐπολιτευσάμην, π. ἀ. ἐπολιτεύθην (Πίν. ΙΗ'.) π. πεπολίτευμαι. Ρημ. πολιτεία, πολίτευμα.

(ἀντι)πολιτεύομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2).

πορεύομαι, μ. πορεύσομαι, π. ἀ. ἐπορεύθην (Πίν. ΙΗ'), π. πεπόρευμαι.

Ρημ. πορεία, πορεύσιμος, πορευτέον.

πραγματεύομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. ἀ. ἐπραγματευσάμην, π. ἀ. ἐπραγματεύθην, (Πίν. ΙΗ'.) π. πεπραγμάτευμαι.

Ρημ. πραγματεία.

πράττω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 5) μ. πράξω, ἀ. ἔπραξα, π. πέπραχα (μεταβ.) καὶ πέπραγα (οὐδετ.)—Μέσ. καὶ παθ. πράττομαι, μ. μέλ. πράξομαι, π. μ. πραχθήσομαι, π. ἀ. ἐπράχθην, π. πέπραγμαι, τετ. μ. πεπράξομαι.

Ρημ. πρᾶξις, πρᾶγμα, (ἄ)πρακτος, πρακτέον.

(δια)πρέπω; μ. διαπρέψω, ἀ. διέπρεψα. τριτοπροσώπως, πρέπει, ἔπρεπε, πρέπον ἐστὶ (Πίν. ΙΔ'.).

προθυμέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μέλ. προθυμήσομαι, π. μ. προθυμηθήσομαι, π. ἀ. προὐθυμήθην (Πίν. ΙΗ').

Ρημ. προθυμητέον.

προμηθέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1).

προοιμιάζομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. προοιμιάσομαι, ἀ. προοιμιασάμην (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 4).

προσκυνέω-ῶ (Πίν. ΙΑ'.) μ. προσκυνήσω, ἀ. προσεκύνησα.—Παθ. προσκυνοῦμαι.

προφασίζομαι, μ. προφασιοῦμαι, μ. ἀ. προὐφασισάμην, π. ἀ. προὐφασίσθην (Πίν. ΙΘ', ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. (ἀ)προφάσιστος.

π. ἀ. προὐφασίσθην (Πίν. ΙΒ'. ὑπ' ἀρ. 4).

Ρημ. (ἀ)προφάσιστος.

πταίω (Πίν. Α'.) μ. πταίσω, ἀ. ἔπταισα, π. ἔπταικα.

Ρημ. πταῖσμα, (ἄ)πταιστος.

πτάρνυμαι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. δ', (Ξεν.) Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. πταρμός.

πτήσσω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 5 Σημ.) ἀ. ἔπτηξα, π. ἔπτηχα.

(ἀνα)*πτύσσω* (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 5 Σημ.) ἀ. ἔπτυξα. —Παθ. καὶ μέσ. (ἀνα)πτύσσομαι, π. ἀ. ἀνεπτύχθην, π. ἀνέπτυγμαι.

Ρημ. ἀνάπτυξις ('Αθήν.).

πτύω, μ. πτύσομαι (Πίν. ΙΕ'). ἀ. ἔπτυσα.

Ρημ. (κατά)πτυστος.

πυνθάνομαι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. Ϛ') μ. πεύσομαι (Πίν. Ζ'.) μ. ἀ. β'. ἐπυθόμην (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) π. πέπυσμαι.

Ρημ. πύστις, πευστέον.

πωλέω-ῶ καὶ ἀποδίδομαι, παρ. ἐπώλουν καὶ ἀπεδιδόμην, μ. πωλήσω καὶ ἀποδώσομαι, μ. β'. ἀ. ἀπεδόμην, π. πέπρακα (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2).—Παθ. πωλοῦμαι καὶ πιπράσκομαι, παρ. ἐπωλούμην, ἀ. ἐπωλήθην καὶ ἐπράθην, π. πέπραμαι, τετ. μ. πεπράσομαι.

Ρημ. πώλησις, πωλητής.

Ρ

Ῥάπτω (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι') μ. ῥάψω.—Παθ. ἀ. ἐῤῥάφην, π. ἔῤῥαμμαι.

Ρημ. ῥαπτός.

ῥέπω (Πίν. Α΄.) ἀ. ἔρρεψα.

Ρημ. ῥοπὴ (ἰσόρ)ροπος, ῥόπτρον, ῥόπ(αλ)ον.

ῥέω (Πίν. Β΄. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ Πίν. Α΄.) ῥεῖς, ῥεῖ, παρ. ἔρρεις, ἔρρει, μ. μέλ. ῥυήσομαι (Πίν. ΙΕ΄.) ἀ. ἔρρευσα, β΄. ἀ. ἐρρύην, ἀπαρ. ῥυῆναι, (Πίν. Θ΄.) π. ἐρρύηκα, (Πίν. ς΄.).

Ρημ. ῥοή, ῥύσις, ῥεῦμα, ῥυ(θ)μός.

ῥήγνυμι (Πίν. Α΄. καὶ Δ΄. ὑπ' ἀρ. δ΄) μ. ῥήξω, ἀ. ἔρρηξα, π. ἔρρωγα.—Μέσ. καὶ παθ. ῥήγνυμαι, μ. ἀ. ἐρρηξάμην, π. ἀ. ἐρράγην.

Ρημ. ῥῆγμα.

ῥιγόω-ῶ (Πίν. ΙΓ΄, ὑπ' ἀρ. 1) ὑποτ. ῥιγῶ, ἀπαρ. ῥιγῶν (ἀντὶ ῥιγοῦν), μετ. ῥιγῶν, ῥιγῶντος, μ. ῥιγώσω.

ῥίπτω (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. ι΄) καὶ ῥιπτέω-ῶ, παρ. ἔρριπτον καὶ ἐρρίπτουν (μεταβατ.) (Ξεν.) μ. ῥίψω, ἀ. ἔρριψα, π. ἔρριφα.—Παθ. ῥίπτομαι καὶ ῥιπτοῦμαι, ἀ. ἐρρίφθην καὶ ἐρρίφην, π. ἔρριμμαι.

Ρημ. ῥίψις.

ῥώννυμι (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. δ΄), ἀ. ἔρρωσα, π. ἀ. ἐρρώσθην, π. ἔρρωμαι.

Ρημ. ῥώμη, (εὔ)ρωστος.

Σ

Σαλπίζω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 4 Σημ.) ἀ. ἐσάλπιγξε.

Ρημ. σαλπιγκτής.

σβέννυμι (Πίν. Β΄. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. δ΄) ἀ. ἔσβεσα (ἔσβεσσα), β΄. ἀ. ἔσβην (Πίν. Θ΄), ἀπαρ-

(ἀπο)σβῆναι, π. ἔσβηκα. — Παθ. σβέννυμαι. μ. μέλ. σβήσομαι (Πίν. ΙϚ′), π. ἀ. ἐσβέσθην.

Ρημ. σβεστήριος.

σέβω, σέβομαι (Πίν. ΙΓ′. ὑπ' ἀρ. 1) π. ἀ. ἐσέφθην.

Ρημ. σεμνός.

σείω (Πίν. Α′.) ἀ. ἔσεισα.—Παθ. καὶ μέσ. σείομαι, π. ἀ. ἐσείσθην, μ. ἀ. ἐσεισάμην.

Ρημ. σεισμός.

σημαίνω (Πίν. Δ′. α′. ὑπ' ἀρ. 3) μ. σημανῶ, ἀ. ἐσήμηνα.—Παθ. καὶ μέσ. σημαίνομαι, ἀ. ἐσημάνθην, μ. μέλ. σημανοῦμαι, μ. ἀ. ἐσημηνάμην, π. σεσήμασμαι.

σήπω (Πίν. Ζ′.) π. σέσηπα.—Παθ. σήπομαι, π. μ. β′. σαπήσομαι, π. β′. ἀ. ἐσάπην.

Ρημ. σῆψις, σαπρός, (ἄ)σηπτος.

σιγάω-ῶ, μ. μέλ. [σιγήσομαι] (Πίν. ΙΕ′.) ἀ. ἐσίγησα, π. σεσίγηκα. — Παθ. σιγῶμαι, μ. σιγηθήσομαι, ἀ. ἐσιγήθην, π. σεσίγημαι, τετ. μ. σεσιγήσομαι.

σίνομαι (Πίν. ΙΓ′. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. ἀσινής.

σιωπάω-ῶ, μ. μέλ. σιωπήσομαι (Πίν. ΙΕ′.).—Παθ. σιωπῶμαι, μ. σιωπηθήσομαι, ἀ. ἐσιωπήθην, μ. ἀ. ἐσιωπησάμην.

Ρημ. σιωπηλός.

σκάπτω (Πίν. Δ′. ὑπ' ἀρ. ι′) μ. σκάψω, ἀ. ἔσκαψα, π. ἔσκαφα.—Παθ. σκάπτομαι, β′. ἀ. ἐσκάφην, π. ἔσκαμμαι.

Ρημ. σκάφος.

ῥέπω (Πίν. Α'.) ἀ. ἔρρεψα.

Ρημ. ῥοπὴ (ἰσόρ)ροπος, ῥόπτρον, ῥόπ(αλ)ον.

ῥέω (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ Πίν. Α'.) ῥεῖς, ῥεῖ, παρ. ἔρρεις, ἔρρει, μ. μέλ. ῥυήσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἔρρευσα, β'. ἀ. ἐρρύην, ἀπαρ. ῥυῆναι, (Πίν. Θ'.) π. ἐρρύηκα, (Πίν. ϛ'.).

Ρημ. ῥοή, ῥύσις, ῥεῦμα, ῥυ(θ)μός.

ῥήγνυμι (Πίν. Α'. καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') μ. ῥήξω, ἀ. ἔρρηξα, π. ἔρρωγα.—Μέσ. καὶ παθ. ῥήγνυμαι, μ. ἀ. ἐρρηξάμην, π. ἀ. ἐρράγην.

Ρημ. ῥῆγμα.

ῥιγόω-ῶ (Πίν. ΙΓ', ὑπ' ἀρ. 1) ὑπρτ. ῥιγῶ, ἀπαρ. ῥιγῶν (ἀντὶ ῥιγοῦν), μετ. ῥιγῶν, ῥιγῶντος, μ. ῥιγώσω.

ῥίπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι') καὶ ῥιπτέω-ῶ, παρ. ἔρριπτον καὶ ἐρρίπτουν (μεταβατ.) (Ξεν.) μ. ῥίψω, ἀ. ἔρριψα, π. ἔρριφα.—Παθ. ῥίπτομαι καὶ ῥιπτοῦμαι, ἀ. ἐρρίφθην καὶ ἐρρίφην, π. ἔρριμμαι.

Ρημ. ῥίψις.

ῥώννυμι (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. δ'), ἀ. ἔρρωσα, π. ἀ. ἐρρώσθην, π. ἔρρωμαι.

Ρημ. ῥώμη, (εὔ)ρωστος.

Σ

Σαλπίζω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 4 Σημ.) ἀ. ἐσάλπιγξε.

Ρημ. σαλπιγκτής.

σβέννυμι (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') ἀ. ἔσβεσα (ἔσβεσσα), β'. ἀ. ἔσβην (Πίν. Θ'), ἀπαρ.

(ἀπο)σβῆναι, π. ἔσβηκα. — Παθ. σβέννυμαι. μ. μέλ. σβήσομαι (Πίν. ΙϚ′), π. ἀ. ἐσβέσθην.

Ρημ. σβεστήριος.

σέβω, σέβομαι (Πίν. ΙΓ′. ὑπ' ἀρ. 1) π. ἀ. ἐσέφθην.

Ρημ. σεμνός.

σείω (Πίν. Α′.) ἀ. ἔσεισα.—Παθ. καὶ μέσ. σείομαι, π. ἀ. ἐσείσθην, μ. ἀ. ἐσεισάμην.

Ρημ. σεισμός.

σημαίνω (Πίν. Δ′. α′. ὑπ' ἀρ. 3) μ. σημανῶ, ἀ. ἐσήμηνα.—Παθ. καὶ μέσ. σημαίνομαι, ἀ. ἐσημάνθην, μ. μέλ. σημανοῦμαι, μ. ἀ. ἐσημηνάμην, π. σεσήμασμαι.

σήπω (Πίν. Ζ′.) π. σέσηπα.—Παθ. σήπομαι, π. μ. β′. σαπήσομαι, π. β′. ἀ. ἐσάπην.

Ρημ. σῆψις, σαπρός, (ἄ)σηπτος.

σιγάω-ῶ, μ. μέλ. [σιγήσομαι] (Πίν. ΙΕ′.) ἀ. ἐσίγησα, π. σεσίγηκα. — Παθ. σιγῶμαι, μ. σιγηθήσομαι, ἀ. ἐσιγήθην, π. σεσίγημαι, τετ. μ. σεσιγήσομαι.

σίνομαι (Πίν. ΙΓ′. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. ἀσινής.

σιωπάω-ῶ, μ. μέλ. σιωπήσομαι (Πίν. ΙΕ′.). — Παθ. σιωπῶμαι, μ. σιωπηθήσομαι, ἀ. ἐσιωπήθην, μ. ἀ. ἐσιωπησάμην.

Ρημ. σιωπητός.

σκάπτω (Πίν. Δ′. ὑπ' ἀρ. ι′) μ. σκάψω, ἀ. ἔσκαψα, π. ἔσκαφα. — Παθ. σκάπτομαι, β′. ἀ. ἐσκάφην, π. ἔσκαμμαι.

Ρημ. σκάφος.

σκεδάννυμι (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. δ') ἀ. ἐσκέδασα.—Παθ. καὶ μέσ. σκεδάννυμαι (καὶ σκίδναμαι), π. ἀ. ἐσκεδάσθην (Πίν. ΙΗ'.) μ. ἀ. ἐσκεδασάμην, π. ἐσκέδασμαι.

Ρημ. σκεδαστέον.

σκέλλω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 1) β'. ἀ. ἔσκλην, εὐκτ. (ἀπο)σκλαίην, ἀπ. (ἀπο)σκλῆναι (Πίν. Θ'.).

Ρημ. σκελ(ιφρ)ός, (ἀ)σκελής, σκελ(ε)τός.

σκήπτω (Πιν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι'.) μ. σκήψω, ἀ. ἔσκηψα.—Μέσ. σκήπτομαι, μ. σκήψομαι, ἀ. ἐσκηψάμην, π. ἀ. ἐσκήφθην, π. ἔσκημμαι.

Ρημ. σκηπτός.

σκοπέω-ῶ (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μ. σκέψομαι (Πίν. ΙΕ'.), ἀ. ἐσκεψάμην, π. ἔσκεμμαι, τετ. μέλ. ἐσκεμμένος ἔσομαι.

Ρημ. σκέψις, σκέμμα, (ἄ)σκεπτος, σκεπτέον.

σκώπτω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. ι'), ἀ. ἔσκωψα.—Παθ. σκώπτομαι.

Ρημ. σκῶμμα.

σπάω-ῶ (Πίν. Β'. ὑπ' ἀρ. 2) ἀ. ἔσπασα (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 7). π. ἔσπακα—Μέσ. καὶ παθ. σπῶμαι, μ. σπάσομαι, ἀ. ἐσπασάμην, π. μ. σπασθήσομαι, π. ἀ. ἐσπάσθην, π. ἔσπασμαι.

Ρημ. σπασμός, (ἀναπό)σπαστος, σπάθη.

σπειράομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) π. ἀ. (συν)εσπειράθην (Πίν. ΙΑ'.) π. ἐσπείραμαι (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 4).

σπείρω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. σπερῶ. ἀ. ἔσπειρα. Παθ. καὶ μέσ. σπείρομαι, ἀ. ἐσπάρην (Πίν. ΙΗ'.)

π. ἔσπαρμαι (Πίν. Ε΄.).

Ρημ. σπορά, σπόρος, σπέρμα, σπαρτός.

σπένδω, ἀ. ἔσπεισα.—Μέσ. σπένδομαι μ. σπείσομαι, ἀ. ἐσπεισάμην, π. ἔσπεισμαι.

Ρημ. σπονδή, (ἄ)σπονδος, (ἄ)σπειστος.

σπουδάζω, μ. σπουδάσομαι (Πίν. ΙΕ΄.), ἀ. ἐσπούδασα, π. ἐσπούδακα.—Παθ. σπουδάζομαι, π. ἐσπούδασμαι.

Ρημ. σπούδασμα, σπουδαστός, σπουδαστέον.

στείβω, στείβομαι (Ξεν.) (Πίν. ΙϚ΄. ὑπ' ἀρ. 1).

στέλλω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. στελῶ, ἀ. ἔστειλα, π. ἔσταλκα (Πίν. Ε΄.). — Παθ. καὶ μέσ. στέλλομαι, π. β΄. μ. σταλήσομαι, ἀ. ἐστάλην, μ. ἀ. ἐστειλάμην, π. ἔσταλμαι.

Ρημ. στολή, στόλος.

στενάζω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 4) μ. στενάξω, ἀ. ἐστέναξα.

Ρημ. στεναγμός, (ἀ)στένακτος.

στερίσκω (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. η΄) μ. στερήσω (Πίν. Ϛ΄.). Παθ. στέρομαι, στερίσκομαι, στεροῦμαι; μ. μέλ. στερήσομαι (Πίν. ΙϚ΄.) π. μ. στερηθήσομαι, π. ἀ. (ἀπ)εστερήθην, π. ἐστέρημαι.

Ρημ. στέρησις, (ἀπο)στερητής.

στοχάζομαι (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. στοχάσομαι, ἀ. ἐστοχασάμην, π. ἐστόχασμαι.

Ρημ. στοχασμός, στοχαστικός.

στρεβλόω-ῶ, ἀ. ἐστρέβλωσα.—Παθ. στρεβλοῦμαι, μ. μέλ. στρεβλώσομαι (Πίν. ιϛ΄), π. ἀ. ἐστρεβλώθην.

στρέφω (Πίν. Ζ΄.) μ. στρέψω, ἀ. ἔστρεψα.—Παθ. καὶ μέσ. στρέφομαι, π. μ. β΄. στραφήσομαι (Πίν. Ε΄.) π. ἀ. ἐστράφην (Πίν. ΙΗ΄), μ. μ. στρέψομαι, μ. ἀ. ἐστρεψάμην, π. ἔστραμμαι.

Ρημ. στροφή, στρεπτός.

στρώννυμι (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. δ΄.) ἀ. ἐστόρεσα.—Παθ. στόρνυμαι, π. ἔστρωμαι.

Ρημ. στρῶμα, στρωμνή, (ἄ)στρωτος.

συμβαίνει, τριτοπροσώπως (Πίν. ΙΔ΄.) ἀ. συνέβη, ὑποτ. συμβῇ, εὐκτ. συμβαίη, ἀπ. συμβῆναι, μετ. συμβάν.

συρίττω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 5), ἀ. ἐσύριξα.

Ρημ. σύριγξ, συριγμός.

σφαγιάζομαι (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. σφαγιάσομαι, ἀ. ἐσφαγιασάμην.

σφάλλω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. σφαλῶ, ἀ. ἔσφηλα. Παθ. καὶ μέσ. σφάλλομαι, μ. μέλ. σφαλοῦμαι, π. β΄. μ. σφαλήσομαι, π. β΄. ἀ. ἐσφάλην (Πίν. ΙΗ΄.) π. ἔσφαλμαι.

Ρημ. σφάλμα, σφαλ(ερ)ός, (ἐπι)σφαλής.

σφάττω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 5) ἀ. ἔσφαξα. — Παθ. σφάττομαι, π. β΄. μ. σφαγήσομαι, π. β΄. ἀ. ἐσφάγην, π. ἔσφαγμαι.

Ρημ. σφαγή, σφαγεῖον.

(ἐπι)*σφραγίζομαι* (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) μ. ἐπισφραγίσομαι, ἀ. ἐπεσφραγισάμην. Παθ. ἀ. ἐπεσφραγίσθην, π. ἐπεσφράγισμαι.

σχίζω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 4) μ. σχίσω, ἀ. ἔσχισα.— Παθ. καὶ μέσ. σχίζομαι, π. μ. σχισθήσομαι, π.

ἀ. ἐσχίσθην, π. ἔσχισμαι, τετ. μ. ἐσχισμένος ἔσομαι.

Ρημ. σχίσις, σχιστός.

σῴζω (Πίν. Δ΄. α΄. ὑπ' ἀρ. 4 καὶ Πίν. Ζ΄.), μ. σώσω, ἀ. ἔσωσα, π. σέσωκα, τετ. μ σεσωκὼς ἔσομαι.— Παθ. καὶ μέσ. σῴζομαι, π. μ. σωθήσομαι (Πίν. ΙΖ΄.) π. ἀ. ἐσώθην, (Πίν ΙΗ΄.) μ. μ. σώσομαι, μ. ἀ. ἐσωσάμην, π. σέσωσμαι καὶ σέσωσμαι.

Ρημ. σῶμα, σωτήρ, (ἄ)σωτος.

Τ

†*Ταλαιπωρέω*-ῶ. Μέσ. καὶ Παθ. ταλαιπωροῦμαι, ἀ. ἐταλαιπωρήθην (Πίν. ΙΗ΄) π. τεταλαιπώρημαι.

ταμιεύω, μ. ταμιεύσω, ἀ. ἐταμίευσα.—Μέσ. ταμιεύομαι, ἀ. ἐταμιευσάμην, π. τεταμίευμαι.

Ρημ. ταμιεία, ταμιεῖον, ταμίευμα, (ἀ)ταμίευτος.

ταράττω (Πίν. Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 5) μ. ταράξω, ἀ. ἐτάραξα.—Παθ. καὶ Μέσ. ταράττομαι, μ. μέλ. ταράξομαι (Πίν. ΙϚ΄), π. ἀ. ἐταράχθην (Πίν. ΙΗ΄), π. τετάραγμαι.

Ρημ. ταραχή, τάραχος, (ἀ)τάρακτος.

†*τάττω* (Πίν. Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 5). Παθ. καὶ Μέσ. τάττομαι, π. μ. ταχθήσομαι, π. ἀ. ἐτάχθην, μ. μέλ. τάξομαι, μ. ἀ. ἐταξάμην, π. τέταγμαι, τετ. μ. τεταγμένος ἔσομαι.

Ρημ. τάξις, τάγμα, τακτός, τακτέον.

τείνω (Πίν. Δ΄. α΄ ὑπ' ἀρ. 2) μ. τενῶ, ἀ. ἔτεινα, π. τέτακα. — Παθ. καὶ Μέσ. τείνομαι, μ. ταθήσομαι

(Πίν. Ε′) ἀ. ἐτάθην, μ. μέλ. τενοῦμαι, μ. ἀ. ἐτεινάμην, π. τέταμαι.

Ρημ. τόνος, τάσις, (ἀ)τενής.

τεκμαίρομαι (Πίν. Δ′. α′ ὑπ' ἀρ. 3) μ. μέλ. τεκμαροῦμαι, μ. ἀ. ἐτεκμηράμην (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀριθ. 1).

Ρημ. τεκμήριον, (ἀ)τέκμαρτος.

τελέω-ῶ (Πίν. Β′. ὑπ' ἀρ. 2) μ. τελῶ (Πίν. Η′.) ἀ. ἐτέλεσα, (Πίν. Ι′. ὑπ' ἀρ. 3), π. τετέλεκα. — Παθ. τελοῦμαι, μ. τελεσθήσομαι, ἀ. ἐτελέσθην, π. τετέλεσμαι.

Ρημ. τελετή, (ἀ)τέλεστος.

τέμνω (Πίν. Δ′. ὑπ' ἀρ. 6′), μ. τεμῶ, 6′ ἀ. ἔτεμον, π. τέτμηκα (Πίν. Ζ′.)—Παθ. καὶ Μέσ. τέμνομαι, μ. τμηθήσομαι, π. ἀ. ἐτμήθην, μ. μέλ. τεμοῦμαι, μ. ἀ. 6′. ἐτεμόμην, τετ. μέλ. τετμήσομαι (1).

Ρημ. τομή, τμῆσις, τμῆμα, (ἄ)τμητος.

τέρπω, μ. τέρψω, ἀ. ἔτερψα. — Μέσ. τέρπομαι, π. ἀ. ἐτέρφθην (Πίν. ΙΗ′).

Ρημ. τέρψις, τερπνός.

τεχνάομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀρ. 1), μ. ἀ. ἐτεχνησάμην.

Ρημ. τέχνημα.

τήκω (Πίν. Ζ′.) ἀ. ἔτηξα, π. τέτηκα (ἀμετάβ.)—Παθ. τήκομαι, ἀ. ἐτήχθην, 6′ ἀ. ἐτάκην.

Ρημ. τηκτός, τηκ(εδ)ών.

τηρέω-ῶ, μ. τηρήσω, ἀ. ἐτήρησα.—Παθ. τηροῦμαι, μ.

---

(1) Κατ' ἐξαίρεσιν. — Τὰ ὑγρόληκτα τετελεσμένον μέλλοντα δὲν ἔχουσιν.

μέλ. τηρήσομαι (Πίν. ΙϚ′.) π. ἀ. ἐτηρήθην, π. τετήρημαι.

Ρημ. (παρα)τήρησις, τηρητέον.

τίθημι (Πίν. Γ′ καὶ Πίν. Ζ′), τιθεῖς, τίθησι, παρ. ἐτίθην, ἐτίθεις, ἐτίθει, μ. θήσω, ἀ. ἔθηκα, ἔθετον, ἐθέτην, ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν, ὑποτ. θῶ, εὐκτ. θείην, προστ. θές, ἀπ. θεῖναι, μετ. θείς, θεῖσα, θέν, π. τέθεικα.—Μέσ. καὶ Παθ. τίθεμαι, μ. θήσομαι, μ. β′. ἀ. ἐθέμην, ὑποτ. θῶμαι, εὐκτ. θείμην, θεῖο, θεῖτο, προστ. θοῦ, θέσθω, ἀπ. θέσθαι, μετ. θέμενος, π. μ. τεθήσομαι, π. ἀ. ἐτέθην (Πίν. Ι′), π. τέθειμαι.

Ρημ. (ἀνά)θημα, θέσις, θετόν, θετικόν, θετέον, θε(σ)μός, θήκη.

τίκτω (ἐπὶ γυναικός), (Πίν. Γ′.) μ. τέξομαι (Πίν. ΙΕ′.) β′. ἀ. ἔτεκον, π. τέτοκα.

Ρημ. τόκος, τοκεύς, τέκνον, τέχνη.

(ἐκ)*τίλλω* (Πίν. Δ′, α′. ὑπ' ἀρ. 1) π. π. [τέτιλμαι].

Ρημ. τιλτός.

†*τιμάω-ῶ*. Παθ. καὶ Μέσ. μ. τιμήσομαι (Πίν. ΙϚ′. Πλάτ. Ξεν.), π. μ. τιμηθήσομαι (Θουκυδ.), π. ἀ. ἐτιμήθην, μ. ἀ. ἐτιμησάμην, π. τετίμημαι, τετ. μ. τετιμήσομαι.

Ρημ. τίμησις, τίμημα, τιμητής, τιμητέον, (ἀ)-τίμητος (Δημ.).

†*τιμωρέω-ῶ*. Παθ. καὶ Μέσ. τιμωροῦμαι. π. μ. τιμωρηθήσομαι, μ. μέλ. τιμωρήσομαι, π. ἀ. ἐτιμωρήθην, μ. ἀ. ἐτιμωρησάμην, π. τετιμώρημαι, τετ.

μ. τετιμωρημένος ἔσομαι.

Ρημ. τιμώρημα, (ἀ)τιμώρητος, τιμωρητέον.

τίνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. 6'), μ. τίσω. Παθ. ἀ. ἐτίσθην, μ. ἀ. ἐτισάμην, π. τέτισμαι.

Ρημ. τίσις.

τιτρώσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. θ'), μ. τρώσω, ἀ. ἔτρωσα. Παθ. τιτρώσκομαι, μ. τρωθήσομαι, ἀ. ἐτρώθην, π. τέτρωμαι.

Ρημ. τραῦμα, τρωτός.

τλάω-ῶ (Πίν. Θ'.) μόνον ὁ 6' ἀ. ἔτλην, ἀπ. τλῆναι.

Ρημ. τλήμων.

τραχύνω. Π. ἀ. ἐτραχύνθην, παρκκ. τετράχυσμαι.

Ρημ. τράχυσμα.

τρέμω (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

Ρημ. τρόμος.

τρέπω (Πίν. Ζ'.) μ. τρέψω, ἀ. ἔτρεψα, π. τέτροφα.— Μέσ. καὶ Παθ. τρέπομαι, μ. μέλ. τρέψομαι, μ. 6' ἀ. ἐτραπόμην (Πίν. Ε'.) π. 6' μ. [τραπήσομαι] π. ἀ. ἐτρέφθην, π. 6' ἀ. ἐτράπην, π. τέτραμμαι.

Ρημ. τρόπος, τροπή. (ἀνα)τροπεύς, τρεπτέον.

τρέφω (Πίν. Ζ'.) μ. θρέψω, ἀ. ἔθρεψα. — Παθ. καὶ Μέσ. τρέφομαι, π. 6' μ. τραφήσομαι (Πίν. Ε'.) π. α' ἀ. ἐτρέφθην, π. 6' ἀ. ἐτράφην, μ. μ. θρέψομαι (Ξεν.) (Πίν. ΙϚ'.) μ. ἀ. ἐθρεψάμην, π. τέθραμμαι.

Ρημ. τροφή, τροφός, τρόφιμος, τροφεῖα, θρέπτρα, θρεπτέον.

τρέχω (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. μέλ. δραμοῦμαι, (Πίν. ΙΕ'.) 6' ἀ. ἔδραμον, π. δεδράμηκα. — Παθ. θέο-

μαι, π. (ἐπι)δεδράμημαι.

Ρημ. δρόμος, (ἐκ)δρομή, δρομεύς, δρομαῖος, (περι)θρεκτέον.

† *τρίβω*. Παθ. καὶ Μέσ. τρίβομαι, μ. μέσ. τρίψομαι (Θουκ.). (Πίν. ΙϚ΄.) μ. ἀ. ἐτριψάμην, π. β΄ μ. τριβήσομαι, π. ἀ. ἐτρίφθην, π. β΄ ἀ. ἐτρίβην, π. τέτριμμαι.

Ρημ. τριβή, τρίβων, (ἐν)τριβής.

τρώγω (Πίν. Ζ΄.) μ. μέλ. τρώξομαι (Πίν. ΙΕ΄).

Ρημ. τράγημα, τρωκτός.

τυγχάνω (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. Ϛ΄.) μ. μέλ. τεύξομαι, β΄ ἀ. ἔτυχον (Πίν. Ζ΄.) π. τετύχηκα (Πίν. Ϛ΄).

Ρημ. τύχη, (ἔν)τευξις.

τύπτω (Πίν. Δ΄. ὑπ' ἀρ. ι΄) μ. τυπτήσω (Πίν. Ζ΄.) ἀ. ἔπαισα καὶ ἐπάταξα, (παράβαλε *πλήττω*), π. πέπληγα (Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 2).

Ρημ. τύπος, τύψις, τύ(μ)π(αν)ον.

τύφω, μ. θύψω.

† *τυραννεύω* καὶ *τυραννέω-ῶ*. Παθ. τυραννοῦμαι, μ. μέλ. τυραννήσομαι (Πίν. ΙϚ΄.) π. ἀ. ἐτυραννήθην.

Ρημ. (ἀ)τυράννευτος.

Υ

Ὑβρεύομαι (Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ Πίν. ΙΘ΄ ὑπ' ἀρ. 1).

ὑπισχνοῦμαι (Πίν. Β΄. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ Πίν. Δ΄ ὑπ' ἀρ. γ΄), μ. μέλ. ὑποσχήσομαι (Πίν. Ϛ΄.) μ. ἀ. β΄. ὑπεσχόμην (Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1) π. ὑπέσχημαι.

Ρημ. ὑπόσχεσις.

ὑποκορίζομαι (Πίν. ΙΓ΄. ὑπ' ἀρ. 1 καὶ Πίν. ΙΘ΄. ὑπ' ἀρ. 1).

ὑποκρίνομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀριθ. 1) μ. ὑποκρινοῦμαι, ἀ. ὑπεκρινάμην, π. ὑποκέκριμαι.
Ρημ. ὑποκριτής.

ὑφαίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3), ἀ. ὕφηνα. — Παθ. ὑφαίνομαι, ἀ. ὑφάνθην, μ. ἀ. ὑφηνάμην, π. ὕφασμαι.
Ρημ. ὕφασμα, ὑφάντης, ὑφαντός.

Φ

Φαίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3) μ. φανῶ, ἀ. ἔφηνα, π. πέφαγκα καὶ πέφηνα.—Μέσ. καὶ Παθ. φαίνομαι, μ. μέλ. φανοῦμαι, μ. ἀ. ἐφηνάμην, π. β' μ. φανήσομαι (Πίν. ΙΖ'.) π. ἀ. ἐφάνθην, π. β' ἀ. ἐφάνην (Πίν ΙΗ'.) π. πέφασμαι, πέφανσαι, πέφανται.
Ρημ. φάσις, φάσμα, (ἀ)φανής, (ἄ)φαντος.

φάσκω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀριθ. ζ'. καὶ Πίν. Γ'. ὑπ' ἀρ. 1).
Ρημ. φάσις, (πρό)φασις.

φείδομαι (Πίν.ΙΘ'. ὑπ'ἀρ. 1) μ. φείσομαι, ἀ. ἐφεισάμην.
Ρημ. φειδ(ωλ)ός, φειστέον.

φέρω (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. οἴσω, ἀ. ἤνεγκα, β' ἀ. ἤνεγκον, π. ἐνήνοχα.—Μέσ. καὶ Παθ. φέρομαι, μ. μ. οἴσομαι, μ. ἀόρ. ἠνεγκάμην, π. μέλ. οἰσθήσομαι καὶ ἐνεχθήσομαι, π. ἀ ἠνέχθην (Πίν. ΙΗ'.) π. ἐνήνεγμαι.
Ρημ. φόρος, φορά, φόρτος, φερνή, φέρ(ετρ)ον, οἰστός.

φεύγω (Πίν. Ζ'.) μ. μ. φεύξομαι (Πιν. ΙΕ'.) καὶ δωρ. φευξοῦμαι, β' ἀ. ἔφυγον, π. πέφευγα.
Ρημ. φυγή, φυγάς, (ἄ)φευκτος, φευκτέον.

φημί (Πίν. Ζ'.) φής, φησί, φατόν, φαμέν, φατέ, φασί,

π. ἔφην, ἔφης ἢ ἔφησθα, ἔφη, ἔφατον, ἐφάτην, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν, ὑποτ. φῶ, φῇς, φῇ, εὐκτ. φαίην, φαίης, φαίη, προστ. φάθι καὶ φαθί, φάτω, ἀπ. φῆναι, μετ. φάσκων, μ. φήσω, ἀ. ἔφησα.

Ρημ. φάσις, φήμη, φατέον.

φθάνω (Πίν. Δ'. ὑπ'ἀρ. 6') μ. φθάσω καὶ φθήσομαι(Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἔφθασα, 6' ἀ. ἔφθην (Πίν. Θ'.) ὑποτ. φθῶ, ἀπ. φθῆναι.

φθέγγομαι (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. φθέγξομαι, ἀ. ἐφθεγξάμην (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1), π. ἔφθεγμαι (ἀντὶ ἔφθεγγμαι).

Ρημ. (ἀπό)φθεγμα, φθόγγος.

φθείρω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. φθερῶ, ἀ. ἔφθειρα, π. ἔφθαρκα (Πίν. Ε'.) — Παθ. φθείρομαι, μ. μέλ. φθαροῦμαι (Πίν. Iϛ'.) π. 6' μέλ. φθαρήσομαι, π. 6'. ἀ. ἐφθάρην, π. ἔφθαρμαι.

Ρημ. φθορά, (δια)φθορεύς, φθαρτός.

φθίνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. 6'), 6' ἀ. ἔφθιν (Πίν. Θ'.) μετ. μ. 6'. ἀ. φθίμενοι.

Ρημ. φθίσις.

φθονέω-ῶ, μ. φθονήσω, ἀ. ἐφθόνησα. — Παθ. φθονοῦμαι, μ. μέλ. φθονήσομαι (Πίν. Iϛ').

† *φιλέω-ῶ*. Παθ. φιλοῦμαι, μ. μέλ. φιλήσομαι (Πίν. Iϛ'.) π. ἀ. ἐφιλήθην, π. πεφίλημαι.

Ρημ. φίλημα.

φιλοτιμέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. φιλοτιμήσομαι, π. ἀ. ἐφιλοτιμήθην (Πίν. ΙΗ'.) π. πεφιλοτίμημαι.

φιλοφρονέομαι-οῦμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 2) μ. φιλοφρονήσομαι, π. ἀ. ἐφιλοφρονήθην (Πίν. ΙΗ'.) π. πεφιλοφρόνημαι.

φλέγω, ἀ. ἔφλεξα.—Παθ. φλέγομαι, ἀ. ἐφλέχθην.

Ρημ. φλόξ, φλέγμα, φλεγμονή.

φοβέω-ῶ, μ. φοβήσω, ἀ. ἐφόβησα.—Μέσ. φοβοῦμαι, μ. φοβήσομαι, π. ἀ. ἐφοβήθην (Πίν. ΙΗ'.) π. πεφόβημαι.

Ρημ. φόβη(τρ)ον.

φονεύω, ἀ. ἐφόνευσα.—Παθ. φονεύομαι, ἀ. ἐφονεύθην.

φράζω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 4).—Παθ. φράζομαι, π. πέφρασμαι.

Ρημ. φράσις, φραστέον.

φράττω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 5), ἀ. ἔφραξα, π. ἀ. ἐφράχθην, π. πέφραγμαι.

Ρημ. φρᾶξις, φρᾶγμα, (ἄ)φρακτος.

φρίττω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 5), ἀ. ἔφριξα, π. πέφρικα.

Ρημ. φρίκη.

φρουρέω-ῶ, μ. φρουρήσω, ἀ. ἐφρούρησα. — Παθ. φρουροῦμαι, μ. μέλ. [φρουρήσομαι] (Πίν. ΙϚ').

φυγγάνω (Πίν. Δ'. ὑπ' ἀρ. Ϛ'.) μ. φεύξομαι, β' ἀ. ἔφυγον (Πίν. Ζ'.) π. πέφευγα.

φυλάττω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 5) μ. φυλάξω, ἀ. ἐφύλαξα, π. πεφύλακα.—Παθ. καὶ Μέσ. φυλάττομαι, μ. μέλ. φυλάξομαι (Πίν. ΙϚ'.) μ. ἀ. ἐφυλαξάμην, π. ἀ. ἐφυλάχθην, π. πεφύλαγμαι.

Ρημ. φυλακή, (ἀ)φύλακτος, φυλακτέον.

φύρω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 2). Ἐνεργητ. μόνον κατ' ἐν-

εστῶτα.—Μέσ καὶ Παθ. φύρομαι. π. πέφυρμαι, ἀ. [ἐφύρθην]. Ρημ. φύρ(δ)ην.

φύω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 2), ἀ. ἔφυσα, β' ἀ. ἔφυν (Πίν. Θ'.) ἀπ. φῦναι, μετ. φύς, φῦσα, φύν, π. πέφυκα (οὐδέτ.)—Μέσ. καὶ Παθ. φύομαι, μ. μέλ. φύσομαι (Πίν. ΙϚ').

Ρημ. φύσις, φυ(λ)ή, φῦλον, φυτόν.

φωράω-ῶ, ἀ. ἐφώρασα (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 4).—Παθ. φωρῶμαι, ἀ. ἐφωράθην.

Χ

Χαίρω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3) μ. χαιρήσω (Πίν. Ϛ'.) π. ἀ. ἐχάρην, (Πίν. ΙΗ'.) π. γέγηθα (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2).

Ρημ. χαρά, χάρις, χαρτός, χαρμονή.

χαλάω-ῶ, ἀ. ἐχάλασα (Πίν. Ι'. ὑπ' ἀρ. 3).—Παθ. χαλῶμαι, ἀ. ἐχαλάσθην.

Ρημ. χάλασις, χαλαρός.

χαλεπαίνω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 3), μ. χαλεπανῶ, ἀ. ἐχαλέπηνα. — Μέσ. χαλεπαίνομαι, π. ἀ. ἐχαλεπάνθην (Πίν. ΙΗ').

χαρίζομαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1) μ. χαριοῦμαι, ἀ. ἐχαρισάμην, π. κεχάρισμαι, τετ. μέλ. κεχαρισμένος ἔσομαι.

Ρημ. (ἀ)χάριτος (Ξεν.), χαριστέον.

χάσκω (Πίν. Ζ' καὶ Δ'. ὑπ' ἀρ. Ϛ'.) π. κέχηνα.

χασμάομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1), μ. μέλ. χασμήσομαι.

χέω (Πίν. Ζ′.) χεῖς, χεῖ, μ. ἐγχεῖ, ἀ. ἔχεα.—Παθ. καὶ Μέσ. χέομαι, π. μ. χυθήσομαι, π. ἀ. ἐχύθην, μ. ἀ. ἐχεάμην.

Ρημ. χοή, χυμός, χύδην, χυτός.

χράομαι-ῶμαι (Πίν. ΙΘ′. ὑπ' ἀριθ. 1), χράη-χρῇ, χράεται-χρῆται, μ. χρήσομαι, ἀ. ἐχρησάμην, π. ἀ. ἐχρήσθην, π. κέχρημαι.

Ρημ. χρῆσις, χρῆμα, χρηστός.

χράω-χρῶ (χρησμοδοτῶ), ἀ. ἔχρησα. Μέσ. χρῶμαι (ζητῶ χρησμόν), ἀ. ἐχρησάμην, π. ἀ. ἐχρήσθην (Πίν. ΙΗ′).

Ρημ. χρησμός, χρηστήριον.

χρὴ τριτοπρόσωπον (Πίν. ΙΔ′.) (ἀπό)χρη, ὑποτ. χρῇ, εὐκτ. χρείη, ἀπ. χρῆναι, μετ. τὸ χρεὼν (ἄκλιτον), παρ. ἐχρῆν καὶ χρῆν, μ. χρήσει, ἀ. (ἀπ)έχρησε.

χρῄζω, παρ. ἔχρῃζον (Πίν. ΙΓ′. ὑπ' ἀρ. 1).

† *χρηματίζω*. Μέσ. χρηματίζομαι, μ. χρηματιοῦμαι, ἀ. ἐχρηματισάμην, π. κεχρημάτισμαι.

Ρημ. χρημάτισις, χρηματισμός, χρηματιστής, χρηματιστέον.

χρίω (Πίν. ΙΓ′. ὑπ'ἀρ. 1).—Μέσ. καὶ Παθ. χρίομαι, μ. ἀ. ἐχρισάμην. π. κέχριμαι.

Ρημ. χρῖμα.

χωλαίνω, ἀ. ἐχώλευσα. —Παθ. χωλεύομαι, π. κεχώλευμαι. Ρημ. χωλεία.

[*χώννυμι*] καὶ χέω-χῶ (Πίν. Β′. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ Πίν. Δ′ ὑπ' ἀριθ. δ′), ἀπαρ. χοῦν, μ. χώσω, ἀ. ἔχωσα, π. κέχωκα.—Παθ. παρ. ἐχούμην, π. ἀ. ἐχώσθην, π. κέχωσμαι.—Ρημ. χῶσις, χῶμα.

χωρέω-ῶ, μ. μέλ. χωρήσομαι (Πίν. ΙΕ'.) ἀ. ἐχώρησα, π. κεχώρηκα.—Παθ. παρ. (συν)εχωρούμην, π. ἀ. (συν)εχωρήθην, π. (συγ)κεχώρηται.

Ρημ. συγχώρησις, συγχωρητέον.

χωρίζω, μ. χωρίσω, ἀ. ἐχώρισα.—Παθ. καὶ Μέσ. χωρίζομαι, π. ἀ. ἐχωρίσθην (Πίν. ΙΗ'.) π. κεχώρισμαι.

Ρημ. (ἀ)χώριστος, χωριστέον.

Ψ

Ψάλλω (Πίν. Δ'. α'. ὑπ' ἀρ. 1), ἀπαρ. ἀ. ψῆλαι (Πίν. ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

ψαύω (Πίν. Α'.) ἀ. ἔψαυσα.

Ρημ. (ἄ)ψαυστος.

ψεύδω, μ. ψεύσω καὶ δωρ. ψευσῶ, ἀ. (δι)έψευσα.—Μέσ. ψεύδομαι, μ. μέλ. ψεύσομαι, μ. ἀ. ἐψευσάμην, π. ἀ. ἐψεύσθην (Πίν. ΙΗ'.) π. ἔψευσμαι, τετ. μ. ἐψευσμένος ἔσομαι.

Ρημ. ψεῦδος, ψευδής, ψεύστης, ψεῦσμα.

† *ψηφίζω*. Μέσ καὶ Παθ. ψηφίζομαι, μ. μέλ. ψηφιοῦμαι, μ. ἀ. ἐψηφισάμην, π. ἀ. ἐψηφίσθην, π. ἐψήφισμαι, τετ. μ. ἐψηφισμένος ἔσομαι.

Ρημ. ψήφισις, ψήφισμα.

ψύχω, ἀ. ἔψυξα. Παθ. ψύχομαι, ἀ.ἐψύχθην, π. ἔψυγμαι.

Ρημ. ψῦξις, ψῦχος, ψυχή, ψυκτήρ.

Ω

Ὠδίνω (Πίν, ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 1).

ὠθέω-ῶ (Πίν. Α'.) παρ. ἐώθουν, μ. ὤσω, ἀ. ἔωσα. — Μέσ. καὶ Παθ. ὠθέομαι-οῦμαι, παρ. ἐωθούμην, μ.

μέλ. ὤσομαι, μ. ἀ. ἐωσάμην, π. μ. ὠσθήσομαι, π. ἀ. (ἀπ)εώσθην, π. ἔωσμαι.

Ρημ. (ἄπ)ωσις.

ὠνέομαι-οῦμαι (Πίν. Α' καὶ ΙΓ'. ὑπ' ἀρ. 2), παρ. ἐωνούμην, μ. μέλ. ὠνήσομαι, μ. ἀ. ἐπριάμην, ὑποτ. πρίωμαι, εὐκτ. πριαίμην, προστ. πρίω, πριάσθω, ἀπ. πρίασθαι, μετ. πριάμενος, π. ἀ. ἐωνήθην, π. ἐώνημαι (Πίν. ΙΘ'. ὑπ' ἀρ. 1).

† *ὠφελέω-ῶ*. Παθ. ὠφελοῦμαι, μ. μέλ. ὠφελήσομαι (Πίν. ΙϚ'.) π. μ. ὠφεληθήσομαι, π. ἀ. ὠφελήθην, π. ὠφέλημαι, τετ. μέλ. ὠφελημένος ἔσομαι.

Ρημ. ὠφέλημα, ὠφέλιμος, (ἀν)ωφελής, ὠφελητέον.

ΠΑΡΕΡΓΑ

Ρήματα τῆς αὐτῆς ῥίζης ἀλλάσσοντα ἔν-

Ἁγνεύω=εἶμαι ἁγνός, καθαρός, ἀμόλυντος.
ἀγυρτέω-ῶ καὶ *ἀγυρτεύω*=εἶμαι ἀγυρτὴς (*), ἔχω τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀγυρτοῦ.
ἀλγέω-ῶ=πονῶ, λυποῦμαι.
ἀνεμίζω=κινῶ τι διὰ τοῦ ἀνέμου.
ἀνθέω-ῶ=ἐκβάλλω ἄνθη, ἀκμάζω.
ἀνθρακεύω=εἶμαι ἀνθρακεὺς (καρβουνιάρης).

ἀπολογέομαι-οῦμαι=δίδω ἀπολογίαν, δικαιολογοῦμαι.
ἀργυρεύω=μεταλλεύω ἄργυρον, ἐργάζομαι εἰς ἀργυρεῖον.

ἀριστάω-ῶ=τρώγω τὸ μεσημερινὸν φαγεῖ, γευματίζω.
ἀριστεύω=ἔχω ἀριστεῖα (ἐπὶ ἀνδραγαθίας), ἐξέχω ὅλων.
ἀρτάω-ῶ=κρεμῶ τι.
ἀσθενέω-ῶ=εἶμαι ἀσθενής.
αὐγέω-ῶ=λάμπω.
βυθάω-ῶ=βουτῶ, εἶμαι ἐν τῷ βυθῷ.
γέμω=εἶμαι γεμάτος, φορτωμένος.

γεροντεύω=εἶμαι γερουσιαστής.
γεφυρίζω=καθήμενος ἐπὶ τῆς γεφύρας περιγελῶ τοὺς διαβαίνοντας (Ἐλευσίνια).
γλυκάζω=εἶμαι γλυκὺς (οἶνος γλυκάζων).

(*) Τὸ σύνηθες *ἀγύρτης* ἀποδοκιμάζουσι τὸ Μ. Ἐτυμ. καὶ οἱ Σχολ. (Λεξ. Ρ.)

νοιαν κατὰ τὸν διάφορον σχηματισμόν.

Ἀγνίζω=καθαρίζω διὰ τελετῶν φονέα τινά.
ἀγυρτάζω=φέρομαι, κάμνω 'σὰν ἀγυρτής.

ἀλγύνω=προξενῶ πόνον, λύπην εἴς τινα.
ἀνεμόω-ῶ=ἐκθέτω τι εἰς τὸν ἄνεμον, διαψύχω.
ἀνθίζω=στολίζω μὲ ἄνθη, πλουμίζω.
ἀνθρακέω-ῶ καὶ *ἀνθρακίζω* = μεταβάλλω τι εἰς κάρβουνον, καίω τι ἑωσοῦ νὰ γείνῃ κάρβουνον.
ἀπολογίζομαι=δίδω λογαριασμόν.
ἀργυρόω-ῶ=ἀσημόνω, περικαλύπτω τι μὲ ἄργυρον, καὶ ἐξαργυρόνω, πληρόνω εἰς ἀργύριον.
ἀριστίζω=δίδω γεῦμα (ἄριστον) εἴς τινα.

ἀρτύω καὶ *ἀρτίζω*=διευθετῶ, ἐκτελῶ τι, καταρτίζω.
ἀσθενόω-ῶ=κάμνω τινὰ ἀσθενῆ.
αὐγάζω=κάμνω τι νὰ λάμπῃ, φωτίζω.
βυθίζω=ῥίπτω εἰς τὸν βυθόν, καταποντίζω.
γεμίζω=γεμίζω ἀγγεῖόν τι ἀπὸ ὕδωρ, οἶνον κλπ. ἀλλὰ καὶ φορτόνω.
γεροντίζω καὶ *γεροντιάω-ῶ*=ὁμοιάζω μὲ γέροντα.
γεφυρόω-ῶ=ἑνόνω διὰ γεφύρας.

γλυκαίνω=κάμνω τι γλυκύ.

γυμνάζω=ἐξασκῶ τινὰ εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καὶ ἐν γένει εἰς σωματικὰς ἀσκήσεις.

δαιμονάω-ῶ καὶ *δαιμονιάω-ῶ*=κατέχομαι ὑπὸ δαίμονος, ἐνθουσιῶ.

δειπνέω-ῶ=τρώγω κυρίως τὸ βραδυνὸν φαγεῖ (δεῖπνον).

δεκάζω=δωροδοκῶ (ὅθεν καὶ *ἀδέκαστος*).

διαιτάω-ῶ=περιθάλπω τινά, διατηρῶ εἰς τὴν ζωήν, τρέφω κατὰ τρόπον τακτικόν, διοικῶ.

δουλεύω=εἶμαι δοῦλος (δουλεύω τοῖς πάθεσιν).

ἑδρεύω=ἔχω τὴν ἕδραν, κάθημαι, κατοικῶ.

εἴκω=ὑποχωρῶ.

εἴωθα (παρακ. τοῦ ἀχρ. ἔθω)=συνειθίζω, ἔχω τὴν συνήθειαν.

ἐλλοχάω-ῶ=ἐνεδρεύω, ἐπιβουλεύω.

ἐνδελεχέω-ῶ=ἐνδελεχῶς (ἀδιαλείπτως) διαμένω.

θανατιάω-ῶ=ἐπιθυμῶ ν' ἀποθάνω.

θαρρέω-ῶ=ἔχω θάρρος, πεποίθησιν.

θυμαίνω=ὀργίζομαι, θυμόνω.

ἰδιωτεύω=ζῶ ὡς ἰδιώτης (ὡς ἁπλοῦς πολίτης).

ἱεράω-ῶ=ἀφιερόνω διὰ ἱερέα, διὰ νὰ γείνῃ ἱερεύς, (οἷον ὁ πατὴρ τὸν υἱόν).

ἱερεύω=εἶμαι ἱερεύς, ἱερουργῶ, θυσιάζω.

κακίζω=κατηγορῶ τινὰ ὡς κακόν.

γυμνόω-ῶ=γυμνόνω τινά, ἀποστερῶ τῶν ἐνδυμάτων του.

δαιμονίζω=θεοποιῶ τινα.

δειπνίζω=δίδω δεῖπνον, φιλεύω.
δεκατεύω=προσφέρω ἢ λαμβάνω τὸ δέκατον, ἢ ἕνα ἐκ τῶν 10 ἐνόχων.
διαιτάομαι-ῶμαι=διάγω, ζῶ οὕτως ἢ ἄλλως, διαμένω, κατοικῶ.
δουλόω-ῶ=κάμνω τινὰ δοῦλον, ὑποδουλόνω.
ἑδράζω=ὁρίζω ἕδραν.
ἑδραιόω-ῶ=τοποθετῶ τι ἑδραίως (στερεῶς).
εἰκάζω=παρομοιάζω τι μὲ ἄλλο, συμπεραίνω ἐξ εἰκασίας.
ἐθίζω=κάμνω τινὰ νὰ συνειθίσῃ.

ἐλλογίζω=κατατάττω τινὰ εἰς λόγον.
ἐνδελεχίζω=ἀφήνω, κάμνω νὰ διαμένῃ ἀδιαλείπτως.
θανατόω-ῶ=θανατόνω, καταδικάζω εἰ θάνατον.
θαρρύνω=ἐμπνέω εἴς τινα θάρρος, τὸν ἐνθαρρύνω.
θυμόω-ῶ=κάμνω τινὰ νὰ θυμώσῃ.
ἰδιωτίζω=πράττω, γράφω, ὁμιλῶ ὡς ἰδιώτης (εἰς τρόπον, εἰς ὕφος χυδαῖον).
ἱερίζω=κάμνω τι ἱερόν, ἁγιάζω.

ἱερόω-ῶ=ἀφιερόνω (τὴν οἰκίαν, τὸ κτῆμα εἰς τὸν ναόν), ὅθεν ἱέρωμα.
κακόω-ῶ=βλάπτω, φέρω τινὰ εἰς κακὴν κατάστασιν.

κήδω=ἐμβάλλω τινὰ εἰς φροντίδα,(καὶ μέσως. κήδομαι =φροντίζω, ὅθεν κηδεμών).
κονίω=σκονίζω, κουκκίζω, κάμνω σκόνιν.
κοπιάω-ῶ=κοπιάζω, κουράζομαι.

κοσμέω-ῶ=τακτοποιῶ, στολίζω.
κυβεύω=παίζω τοὺς κύβους (διακινδυνεύω).
κυκλεύω=κυκλοφορῶ, περιέρχομαι.

κυρέω-ῶ=τυγχάνω, εἶμαι ἐκ τύχης.
κωφεύω=εἶμαι κωφός, ἢ στέκω 'σὰν κωφός.

μορφάζω καὶ *μορφάω-ῶ*=κάμνω μορφασμοὺς (στραβομουτσουνιαὶς) διὰ περίγελων.

μοχλεύω=κινῶ τι διὰ μοχλοῦ.
οἰκέω-ῶ=κατοικῶ καὶ τὰ σύνθετα μετοικῶ, παροικῶ κλ.

ὁρμάω-ῶ=κινοῦμαι μὲ ὁρμήν, ἐφορμῶ.
ὁρμέω-ῶ=εἶμαι ἀραγμένος εἰς τὸν ὅρμον (ἡ ναῦς ὁρμεῖ).
ὀφθαλμιάω-ῶ=πάσχω ὀφθαλμίαν.

πελαγίζω=φέρομαι εἰς τὸ πέλαγος (Ξεν.), ἀλλὰ καὶ σχηματίζω πέλαγος πλημμυρίζων.
περάω-ῶ=περνῶ, διαβαίνω.
περατόω-ῶ=ὁρίζω τὰ πέρατα, περιγράφω, ἐγκλείω ἐντὸς ὁρίων.

κηδεύω=ἐκτελῶ τὰ τῆς ταφῆς (κηδεία).

κονιάω-ῶ=ἀλείφω μὲ κονίαν, ἀσβεστόνω.
κοπόω-ῶ=καταπονῶ τινα διὰ τοῦ μόχθου (ὑπερβολικοῦ κόπου), ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις τοὺ.
κοσμίζω=καλλύνω, καθαρίζω, σαρόνω (Ἡσύχ.).
κυβίζω=δίδω σχῆμα κύβου, λογαριάζω κυβικῶς.
κυκλέω-ῶ=στρέφω τι κυκλοειδῶς.
κυκλόω-ῶ=περικυκλόνω.
κυρόω-ῶ=ἐπικυρόνω, βεβαιόνω.
κωφάω-ῶ=κάμνω τινὰ κωφὸν (ἄφωνον).
κωφόω-ῶ=ἀμβλύνω τινά, ἐξαμβλύνω (σακατεύω).
μορφόω-ῶ=δίδω μορφὴν εἴς τι, μορφόνω.

μορφύνω=καλλωπίζω, εὐτρεπίζω (Ἡσύχ.).
μοχλόω-ῶ=κλείω τὴν θύραν διὰ τοῦ μοχλοῦ.
οἰκίζω=βάλλω κάτοικον εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ τὰ σύνθετα μετοικίζω κλπ.
ὁρμαίνω=βάλλω τι εἰς κίνησιν, προτρέπω, διεγείρω.
ὁρμίζω=εἰσάγω τὴν ναῦν εἰς τὸν ὅρμον (λιμένα).
ὀφθαλμίζω=ἐπικοσμῶ τι μὲ πολυτίμους λίθους, ὡς ὀφθαλμούς.
(ἐν)*οφθαλμίζω*=φελλιάζω (δένδρα), ἐγκεντρίζω.
πελαγόω-ῶ=μεταβάλλω εἰς πέλαγος, κατακλύζω.

περαιόω-ῶ=μεταβιβάζω εἰς τὴν περαίαν, διαπορθμεύω.
περαίνω=φέρω εἰς πέρας, τελειόνω.

πικρίζω=ἔχω γεῦσιν πικρὰν (οἶνος πικρίζων).

πλουτέω-ῶ=εἶμαι, ἢ γίνομαι πλούσιος.
πολεμέω-ῶ καὶ *πολεμίζω*=εἶμαι εἰς πόλεμον πρός τινα.
πολέω-ῶ=στρέφω, περιστρέφω, περιπολῶ, ἀναστρέφομαι.
πυρεύω=καίω, κατακαίω.

πυρσεύω=διὰ πυρσοῦ (δαυλοῦ) κάμνω σημεῖα.

ῥαστωνεύω, (Ξεν.)=ῥᾳθυμῶ, εἶμαι, ἢ γίνομαι ὀκνός.

ῥητινίζω=ἔχω ὀσμὴν ἢ γεῦσιν ῥητίνης.
ῥυπάω-ῶ=εἶμαι ῥυπαρός.
σαρκόω-ῶ=τρέφω διὰ νὰ γείνῃ σαρκῶδες, κάμνω νὰ αὐξήσουν αἱ σάρκες.
σιγάω-ῶ=σιωπῶ.
σιδηρεύω=ἐργάζομαι, μεταλλεύω τὸν σίδηρον.
σιδηρίζω=ἔχω χρῶμα, ἢ σκληρότητα σιδήρου.
σκελίζω=περιπατῶ μὲ ἀνοικτὰ σκέλη (μὲ μεγάλα βήματα).
σπαθάω-ῶ=σπαταλῶ, ἐξοδεύω πολλά.
σταθμάω-ῶ καὶ *σταθμίζω*=ζυγίζω τι.
σταθμεύω=κάμνω τὸν σταθμόν μου, κονεύω κάπου.
στιβέω-ῶ καὶ *στιβεύω*=πατῶ τι, ἐπιβαίνω τινός.
στίλβω καὶ *στίλπω*=λάμπω, ὑαλίζω.

στοιχέω-ῶ=βαδίζω κατὰ σειράν.

πικραίνω=κάμνω τι ὀξύ, στρυφνὸν (ἰδίως εἰς τὴν γεῦσιν).
πικρόω-ῶ=κάμνω τι πικρὸν (τὸ μέλι παλαιούμενον πικροῦται).
πλουτίζω=κάμνω τινὰ πλούσιον.
πολεμόω-ῶ=κάμνω τινὰ πολέμιον πρὸς ἄλλον.
πολίζω=συνοικίζω πόλιν (Ξεν.).
πυρόω-ῶ=πυρόνω, κάμνω τι νὰ γείνῃ ὅλον πῦρ (ἀργύριον πεπυρωμένον· ὁ δὲ χρυσὸς μόνος οὐ πυροῦται).
πυρσαίνω=κάμνω τι νὰ γείνῃ κοκκινωπόν.
πυρσόω-ῶ=φωτίζω ὡς διὰ πυρσοῦ.
ῥᾳστωνέω-ῶ=ῥαΐζω (καλλιτερεύω) ἔκ τινος νοσήματος (Ἱπποκρ.).
ῥητινόω-ῶ=ἑνόνω μὲ ῥητίνην, βάλλω ῥητίνην.
ῥυπαίνω=λερόνω τι, μεταφορ. ὑβρίζω, δυσφημῶ.
σαρκίζω=ἀπογυμνόνω ἀπὸ τοῦ κρέατος, ἀποξέω τὰς σάρκας.
σιγάζω=κάμνω τινὰ νὰ σιωπήσῃ, ἐπιβάλλω σιωπήν.
σιδηρόω-ῶ=περικαλύπτω μὲ σίδηρον.

σκέλλω=σκληρύνω τι, κάμνω ὡς σκελετόν.

σπαθίζω=ἀνακατόνω τι διὰ τῆς σπαθίδος (φαρμακπ.).
σταθμόω-ῶ=δίδω εἴς τινα σταθμὸν (κονάκι).

στιβίζω=ἀλείφω τι, βάπτω μὲ στίβι (στίμμι).
στιλβόω καὶ *στιλπνόω-ῶ*=στιλβόνω, κάμνω τι στιλπνόν, ὑαλιστερόν.
στοιχίζω=βάλλω τι στοιχηδὸν (κατὰ στοίχους).

σφαιρίζω = παίζω τὴν σφαῖραν.
σωφρονέω-ῶ = εἶμαι σώφρων.
ταλαντεύω καὶ *ταλαντόω-ῶ* = μετεωρίζω, διακινῶ, διασαλεύω.
τεναγίζω = εἶμαι εἰς τὰ ῥηχά, σκεπάζομαι ἀπὸ ῥηχὰ νερά.
τεχνάομαι-ῶμαι = κάμνω τι μὲ τέχνην.

τορνεύω = ἐργάζομαι διὰ τοῦ τόρνου.
τυραννέω-ῶ = εἶμαι τύραννος, ἄρχω, δεσπόζω.

τυφλώττω = εἶμαι τυφλός, δὲν βλέπω.
ὑγιαίνω = εἶμαι ὑγιής (*).
ὑγράζω = εἶμαι ὑγρός (*).
φλέγω = καίω, ἀνάπτω.
χαλκεύω = ἐργάζομαι τὸν χαλκόν.
χαλκίζω = ἔχω χρῶμα, ἦχον χαλκοῦ (χαλκίζουσα φωνή).
χειμάζω = περνῶ τὸν χειμῶνα κάπου, ξεχειμάζω.
χειριάω-ῶ = ἔχω χειράδας (ἕνεκα τοῦ ψύχους).
χειρίζω = ἔχω τι ἀνὰ χεῖρας, πράττω τι διὰ χειρός.
χερσεύω = εἶμαι, ἢ μένω χέρσος, ἀκαλλιέργητος.

χηρεύω = στεροῦμαι τῆς (ἢ τοῦ) συζύγου μου.

χρυσίζω = ἔχω χρῶμα χρυσοῦ.
χωλεύω = εἶμαι χωλός, κουτσαίνω.
χωρέω-ῶ = χωρῶ, εἶμαι δεκτικός, προχωρῶ.

(*) Ὅρα ποικιλίαν σημασίας ἐν τῇ αὐτῇ καταλήξει. Ἰδοὺ ὁ λόγος, δι' ὃν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατατάσσωνται τὰ ῥήματα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν εἰς συστήματα κατὰ τὰς καταλήξεις.

σφαιρόω-ῶ=στρογγυλόνω τι ὡς σφαῖραν.
σωφρονίζω=κάμνω τινὰ σώφρονα, τῷ βάλλω γνῶσιν.
ταλαντάω-ῶ=ζυγίζω (Μ 'Ετ.).

τεναγόω-ῶ=μεταβάλλω τι εἰς τέναγος (εἰς ῥηχότοπον).

τεχνάζομαι=δολιεύομαι, κάμνω τεχνάσματα (κατεργαριαῖς).
τορνόω-ῶ=στρογγυλαίνω τι ὡς διὰ τοῦ τόρνου.
τυραννίζω=φέρομαι ὡς τύραννος, μιμοῦμαι τοὺς τυράννους.
τυφλόω-ῶ=τυφλόνω, κάμνω τινὰ τυφλόν.
ὑγιάζω (*)=κάμνω τινὰ ὑγιᾶ, ἰατρεύω.
ὑγραίνω (*)=κάμνω τι ὑγρόν, βρέχω (μουσκεύω).
φλεγμαίνω=προξενῶ φλόγωσιν, ἢ οἴδημα (ἐξόγκωμα).
χαλκόω-ῶ=περικαλύπτω μὲ χαλκόν.

χειμαίνει=κάμνει χειμῶνα (κακοκαιρίαν).
χειρόω-ῶ=κάμνω τινὰ ὑποχείριον, ὑποτάσσω.

χερσόω-ῶ=μεταβάλλω τι εἰς χέρσον, ἀφήνω ἀκαλλιέργητον.
χηρόω-ῶ=κάμνω τινὰ χῆρον ἢ χήραν, στερῶ τῆς (ἢ τοῦ) συζύγου.
χρυσόω-ῶ=χρυσόνω τι, περικαλύπτω μὲ χρυσόν.
χωλαίνω=κάμνω τινὰ χωλόν.
χωρίζω=διαιρῶ, ξεχωρίζω.

ΕΦΕΤΙΚΑ (*)

Ἀκουσείω(ἐκ τοῦ ἀκούσομαι)
ἀναγνωσείω(ἀναγνώσομαι)
ἀπαλλαξείω(ἀπαλλάξομαι)
γελασείω (γελάσω)
δειπνησείω (δειπνήσω)
διαβησείω (διαβήσομαι)
δρασείω (δράσω)
ἐλασείω (ἐλάσω)
ἐργασείω (ἐργάσομαι)
θανατιάω-ῶ (θάνατος)
κατηγορησείω(κατηγορήσω)
κλαυσείω (κλαύσω)
κνησείω καὶ *κνησιάω*(κνήσω)
μαθητιάω-ῶ (μαθητὴς)
πολεμησείω (πολεμήσω)
στρατευσείω (στρατεύσω)
στρατηγιάω-ῶ (στρατηγὸς)
τυραννησείω (τυραννήσω)
φευξείω καὶ *φευξιάω* (φεύξομαι).

(*) Τὰ *ῥήματα* ταῦτα λεγόμενα *ἐφετικά*, καθὸ ἔφεσιν (ἐπιθυμίαν πρός τι) ἐκφράζοντα, σχηματίζονται ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ μέσου μέλλοντος, τροπῇ τῆς προσωπικῆς καταλήξεως εἰς *είω*, καὶ στεροῦνται ἄλλων χρόνων, πλὴν τῶν θανατιάω-ῶ, μαθητιάω-ῶ καὶ στρατηγιάω-ῶ, τὰ ὁποῖα ἔχουσι μέλλοντα εἰς *άσω*, καὶ σχηματίζονται ἐξ ὀνομάτων τροπῇ τῆς καταλήξεως εἰς *ιάω*· διπλοῦν δὲ τύπον ἔχουσι τὰ ἐκ τοῦ *κνῶ* καὶ *φεύγω*.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

Ἀνώμαλα κατὰ μετασχηματισμόν.

ἀπὸ τοῦ Α'. μέχρι τοῦ ΙΒ'. Πίνακος σελ. 5—25.

Ἀνώμαλα ἐλλειπτικά.

Πίν. ΙΓ'.—ΙΔ'. σελ. 26—28.

Ἀνώμαλα κατὰ σημασίαν.

ἀπὸ τοῦ ΙΕ'. μέχρι τοῦ ΙΘ'. Πίνακος σελ. 29—40.

Προσθῆκαι καὶ διορθώσεις.

'Εν σελ. 10 στίχ. 4 γράφε *παίζω* (*παιγ*-jω).

» » » μετὰ τὸ φρίττω γρ. *φυλάττω* (φυλακ-jω).

» » 17 στίχ. 7 γρ. στρέφω.

» » » » 10 » τήκω.

» » » » 13 » (τκ ἀντὶ τα).

» » 20 » 10 μετὰ τὸ δειλιάω-ῶ πρόσθες *ἐρυθριάω-ῶ*.

» » 23 » 3 γρ. ἠμφεσβήτουν.

» » 24 » 11 » *ἀόρ.* ἀντὶ παρατ.

» » 25 » 9 » ἐνήνεγμαι.

» » 27 » 17 » ἑώραμαι.

» » 28 » 18 » ἔξεστι.

» » » » 20 » ἀπόχρη.

» » 29 » 2 » δείσομαι.

» » » μετὰ τὸ κόπτω πρόσθες, *κύπτω*, κύψομαι.

» » 30 » 6 γρ. *νίζω* ἀντὶ νίψω.

» » 31 μετὰ τὸ ἀπιστοῦμαι πρόσθες *ἀπόλλυμαι*, ἀπολοῦμαι

» » 35 γρ. ἐσκεδάσθην.

» » 38 πρὸ τοῦ ξενόομαι-οῦμαι πρόσθες *νεανιεύομαι*.

» » 45 στίχ. 11 μετὰ τὸ ἀπήλλαγμαι πρόσθες *Ρημ.* ἄλλαξις, (ἀδι)άλλακτος, (ἀπ)αλλακτέον.

» » 47 στίχ. 3 γρ. παρ.

» » » » 15 » ἀπέλαυον.

» » » » 16 » ἀπέλαυσα.

» » 49 » 10 πρόσθες *μ. ἀσπάσομαι*, ἀ. ἠσπασάμην. Ρημ. ἀσπασμός, ἀσπαστός, ἀσπαστέον.

» » » » 17 πρόσθες *καὶ Πίν.* Ϛ'.

» » 52 » 8 μετὰ τὸ γεννάω-ῶ πρόσθες *ἐπὶ ἀνδρός*. Ἴδ. τίκτω.

» » » » 17 ἐξαλειπτέον τὸ (Πίν. ΙΘ', ὑπ' ἀρ. 2).

» » 55 » 10 πρόσθες *τετ. μ.* δεδήσομαι.

Ἐν σελ.		55		εἰς τὸ διανοέομαι-οῦμαι γρ. (Πίν. ΙΖ' ἀντὶ ΙΗ', καὶ Πίν. ΙΗ'. ἀντὶ ΙΘ').
»	»	60	στίχ.	προτελευταίῳ ἐξαλειπτέον τὸ *Παθ. καὶ*
»	»	63	»	1 ἀντὶ Πίν. ΙΒ'. γράφ. *Πίν. Ι'.*
»	»	70	»	8 μετὰ τὸ ἔγκλημα πρόσθες κλητέον.
»	»	72	»	5 ἀντὶ κλαύσω γράφ. *κλαήσω.*
»	»	75	»	10 γρ. λάθρᾳ
»	»	85	»	8 » *ἔπαισα* ἀντὶ ἔπαιξα.
»	»	90	»	16 » *ἔσται* ἀντὶ ἐστί.
»	»	91		ἐ αλειπτέον τοὺς δύο πρώτους στίχους.
»	»	94	στίχ.	3 κάτωθεν γράφ. *Πίν. ΙΗ'.* ἀντὶ ΙΑ'.
»	»	95	»	10 γράφ. *Πίν.* ΙΓ'. ἀντὶ ΙϚ'.
»	»	106	»	4 κάτωθεν γράφ. *χόω* ἀντὶ χέω.
»	»	111	»	6 γράφ. *ἀνθρακόω-ῶ* ἀντὶ ἀνθρακέω-ῶ.
»	»	112	»	8 γρ. *καθ' ἕνα* ἀντὶ κατά.